

உச்சநீண்ட் சுஞ்சுன் இறவை இழுதும்

(அநூர் நூல் பக்து)

(உகந்தப்பதி தக்குவ வரலாற்று மகிழ்ச்சியடன் கூடுதல்)

சி.பி.கதிரவேல்

உசந்தைக் குந்தன் அறவழி அழுதம் (அருள்நிலைபத்து)

(உகந்தப்பதி தத்துவ வரலாற்று மகிழ்ச்சியடன்கூடியது)

S.C
10766
பொதுகள் நூலகம்
யாழ்ப்பூர் ப. புதிய
விளை கேள்விகள் பகுதி

இக்கியோன்

சி.பி.கதிரவேல்

சமர்ப்பணம்

இந்நால் எனது மாதா பிதாவான
இறையடிநிழல் சேர்ந்த
பாணகையூர் கொரனல் அமரர் உயர்த்திரு எஸ்.வன்னியசிங்கம் (போடியார்)
அவர்களின்
சிரேஷ்ட உத்தமபூத்திரி அன்பின்றனி
பொன்னம்னமயார் (மஞ்சள் அம்மா) அவர்களுக்கும்

பாணகையூர் வள்ளல் தீவிய மனிதநேயன் ஞமாவேல் பெரியதும்பி(பேஷயார்)
அவர்களுக்கும்
எனது இதயம் களீந்த - அன்புமாறாத - பிரியமான
உயர் இறை சமர்ப்பணமாயிற்று.

நாலாசிரியர்
சி.பி.கதிரவேல்.

பொருளாட்க்கம்

அஷியர	...	...	...	5
வாழ்த்துரை	...	...	...	8
அணிந்துரை	...	...	...	9
முன்னுரை	...	...	...	10
அருள்நிலைபத்து விளக்கவுரை	...	...	...	14
 உகந்தைப்பதியின் தத்துவ விளக்கமும்				
வரலாற்றுச் சுருக்கமும்	...	...	...	18
 கடவுள் வணக்கம்	...	...	...	23
 திருத்தலமகிமை	...	...	...	29
 1. திருவருள் குருவருள்நிலை	...	...	...	36
2. குருவருள் நிலை	...	...	...	41
3. பஞ்சபூத மலநிலை	...	...	...	48
4. வினைவிளக்க நிலை	...	...	...	52
5. மெய்விளக்க நிலை	...	...	...	55
6. வேண்டல் நிலை	...	...	...	69
7. மெய்விழிப்பு நிலை	...	...	...	82
8. பிறப்பு இறப்பு நிலை	...	...	...	104
9. சரணாகதி நிலை	...	...	...	114
10. சரணாஞ்சலி நிலை	...	...	...	119

நன்றியுரை

இந்நாலுக்கு ஆசியுரை தந்துதவிய வணக்கத்துக்குரிய காயத்திரி சித்தர் கலாநிதி. ஆர்.கே.முருகேசு சுவாமி *அவர்களுக்கும்,

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியின் அருள் அரவணைப்பிலே வளர்ந்த வரும் யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை தந்த மகான் யோகசுவாமிகளின் வழிவந்த அவர்தம் அருமைச் சீட்டும் செங்கல்டி சிவதொண்டன் நிலையாதிபதி வணக்கத் துக்குரிய சுவாமி ஏ.செல்லத்துரை சுவாமி அவர்களுக்கும்,

இமாலய ரிஷிகேச தவவாழ்வு வாழ்ந்து வரும் வணக்கத்துக்குரிய சுவாமி நித்தியானந்த சரஸ்வதி மகராஜ் சுவாமி அவர்களுக்கும்,

இந்நாலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கி உதவிய என் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய இலங்கை அரசகரும் மொழித் திணைக்கள் அரசகரும் மொழி ஆணையாளர் உயர்திரு. நிமால் சமரசுந்தரா ஜ்யா அவர்களுக்கும்

இந்நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கி உதவிய என் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய இலங்கைப் பல்கலைக்கழக முதுபெரும் சிரேஷ்ட தமிழ் பேராசிரியர் உயர்திரு. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி ஜ்யா அவர்களுக்கும்,

இந்நாலை பிழையற அழகுற பதிக்க அயராது பாடுபட்டு உதவிய அன்பர் சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர் திரு.மா. லோகநாதன் அவர்களுக்கும்,

இந்நாலை நன்கு அச்சிட்டுத் தந்துதவிய அக்கரைப்பற்று செலக்ஷன் ஓப்செட் அச்சக உரிமையாளர் அவர்களுக்கும் மற்றும் உதவியாளர்களுக்கும்,

இந்நாலை வாங்கிப் படித்து இறையருள் பெற்று இந்துசமய கலாசாரத்தை வளர்க்க உதவவோருக்கும்,

எனது அன்பார்ந்த - மனமார்ந்த நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

நூலாசிரியர்
சி.பி.கதிரவேல்

ஏ

மகரிஷி நீரமண பகவானின் நெருங்கிய உறவைப் பெற்றவரும்
யோகசுவாமிகளின் முதன்மைச் சீடரும்

சிவதொண்டன் நிலைய தலைமைப் பீடாதிபதியுமான

அருட்திரு செல்லத்துரை சுவாமி அவர்களின் ஆசியுரை

பண்டே பாணராம் பழங்குடி மக்கள்
கண்டு தொண்டு செய்து காட்டிய
பாணமைக் கடுத்த பழமுதிர் சோலையை
மாண்புறும் ஆடல் காட்டுதற் கென்று
உகந்து தெரிந்து ஊராய்க் கொண்ட
உகந்தை முருகன் ஒப்பில் புகழை
கலியுக வரதன் கந்தன் கருணை
மலிவுற விளங்கும் வளமார் கவிகளாய்
கலியது நீங்கிக் களிப்புற உலகம்
நிலமிசை நீள்புகழ் கதிர்வேல் புலவன்
உளந்தனில் உதித்தாங்கு உரைத்தான் அன்னவன்
நலஞ்சேர் நல்லுரை
நிலந்தனில் நீள நிலைத்து மலர்கவே.

“வில்லங்கத்துள்ளே விளங்கும் நல்லருள்”

என்பது எங்கள் குருநாதர் வாக்கு. உகந்தை முதல் கதிரை வரையான யாத்திரைவழி வில்லங்கமான வழி. இவ்வில்லங்கமான வழிசெல்வோர் பெருமானது அருள் விளக்கத்தை அநுபவிக்கின்றனர். இந்நாலாசிரியர் இத்தகைய அநுபவத்தில் திளைத்த ஓர் அதிபக்தர். தம் பக்தித் திறந்தாலே உகந்தை உகந்த கந்தவேட் பரமனுக்கு பாமாலை புனைந்து சூட்டினார். பாணர்குடித் தோன்றலான இப்பக்தர் சொன்னவை, பைந் தயிழால் வைதாரையும் வாழவைக் கும் பரமகுருவுக் கு உகந்தவையாயிருக்குமன்றோ!

உகந்தை உகந்தானுக்கு உவர்ப்பான தொன்றில்லை யாவும் உகப்பானவையே.

- சிவதொண்டன்-

காயத்திரி சித்தர் ஆர்.கே.முருகேசு சுவாமிகள் அவர்கள் வழங்கிய ஆசியுரை

ஆன்ம நாட்டம் அருள்தாகம் கொண்ட சி.பி.கதிரவேல் அவர்களால் எழுதப்பட்ட உகந்த முருகன் அறவழி அழுதம் ஆராய்ச்சி பதிப்பு மிகவும் சிறப்பு அம்சம் வாய்ந்தது. கந்தன் எழுந்தருளி அருளாட்சி நடத்தும் புராதன ஸ்தலமாகிய உகந்தைக் கந்தன் பற்றிய இப்படைப்பு, பக்தர்களுக்கு மிக பயனுடையதாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இப்படியான பல நூல்களை எழுதி மக்கள் மாண்புற வழிகாட்ட எல்லாம் வல்ல அன்னை காயத்திரி தேவியை வணங்கி அடியேன் உள்ளத்தில் இருந்து வாழ்த்தி ஆசி வழங்குகிறேன்

எல்லாம் வல்ல உகந்தை கந்தன் தங்கள் முயற்சிகள் அனைத்தும் வெந்தி பெற்று பிரகாசிக்க அருள் புரிவானாக.

ஓம்சாந்தி

ஸ்ரீஸங்காதீஸ்வரர் கோயில்,

ஸ்ரீ காயத்திரி பீம்,

ஸ்ரீநகர்,

82, லேடி மக்கலம் ஒழுங்கை,

நுவரெலியா,

இலங்கை.

11.03.98.

சுவாமி ஆர்.கே.முருகேசு

உயர் தலைவர் அருட்திரு கவாமி நித்தியானந்தர் அடிகளார் அவர்களின் அருளாசியுரை

ஓம் ஸ்ரீ சரவணபவாய நம.

அன்பும், ஞானமும் வீரமும் வெற்றியும் தனது திருவருவாகக் கொண்ட எம்பெருமான் உகந்தைக் கந்தவேஞ்கு நமது பாணமை தந்த செல்வர் திரு.சி.பி.கதிரவேல் பிரதம இலிகிதர், பிரதேச செயலகம், கல்முனை அவர்கள் பாமாலையால் தோத்திரம் செய்துள்ளார்கள்.

பக்தி பெருகி உடலும் உள்ளமும் நெகிழ்ந்து உருகி முருகப் பெருமானைப் பாவால் துதித்த பக்தர் பலர். அவர்கள் வழியில் இந்த பக்தி மணமும் கவிதை நயமும் நிறைந்த இந்த “உகந்தைக் கந்தன் அறிவழி அமுதம்” பக்தர்களின் பக்தியையும் இறைநம்பிக்கையையும் வளர்க்கும் ஒரு புனித கருவியாக வேண்டி அம்மையப்பனாம் நம் தமிழ்வேளை பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

கவி, பாடல்கள் மனதில் பதிந்து மீண்டும் மீண்டும் பாடி மகிழக் கூடிய ஒன்று. அதன் கூட பக்தியும் ஞானமும் கலந்துவிட்டாலோ அது தெய்வ அமுதம்.

வாழ்க... அன்பர்.சி.பி.கதிரவேலில் கவித்திறன். இந்நால் பதிப்பால் வெளிவந்து பலரின் உள்ளக் கதவுகளைத் திறந்து பக்தி வெள்ளம் பெருகவைக்கட்டும்.

உகந்தைக் கந்தனின் திருவருள் உங்கள் அனைவரையும் தன் அன்பால் ஆட்கொள்ளட்டும்.

“ஓம் சரவண பவ”

அன்பன்
முருகன் திருவடிகளில்
கவாமி நித்தியானந்தா

தெய்வீக வாழ்வுச் சங்கம்,
தபால். சீவானந்த நகர் - 249 192,
உத்தரப் பிரதேசம் (இமயம்)
இந்தியா.
17.01.1998.

அரசுகருமிமாழி ஆணையாளரும் மொழி ஆணைக்குழு செயலாளருமான
உயர்த்திரு. நிமல் சமரசுந்தர ஜயா அவர்களினால்
மனமுவந்து அளிக்கப்பட்ட

வாழ்த்துரை

முருகக் கடவுளானவர் ஸ்ரீ ஸங்காவில் இந்துப் பக்தர்களால் மாத்திரமல்லாமல் பெளத்த பக்தர்களினாலும் எல்லா இனத்தவர்களினதும் வேறுபாடின்றி வழிபாடு செய்யப்படும் ஒரு சிறந்த கடவுளாவார். அவர் உருகுணைப் பகுதியில் கதிர்காமத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டு அகில இலங்கை மீதும் அருள்பாலித்து வருகிறார்.

முருகக் கடவுள் மீது பக்தியை வளர்க்கும் வண்ணம் திரு.சி.பி.கதிரவேல் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இந்தத் தோத்திருப் பாடல்கள் காலத்திற்கேற்ப இயற்றப்பட்ட ஓர் உன்னத நூலாகும். இக்கலியுகத்தில் சிதைவுற்றுள்ள சமுதாயங்களை சீர்திருத்துமுகமாகவே இந்நால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இடையூறு வரும் வேளை மாத்திரமன்றி வாழ்வின் எல்லா வேளைகளிலும் கடவுளை நாம் வணங்கி அவரை எமது இதயத்தினுள் வீற்றிருக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக தூய்மை வாய்ந்த இதயமும் வாழ்நெறியும் எமக்கு இருப்பது இன்றியமையாதது.

பக்தியின் தத்துவ விளக்கத்தை வரலாற்றுச் சுருக்கத்துடன் தரும் இந்நாலானது கடவுள் வணக்கத்துடன் ஆரம்பித்து உகந்தை திருத்தலமகிமையின் அழகிய வர்ணனையூடன் திருவருள் குருவருள் நிலையிலிருந்து சாரணாஞ்சலி நிலை ஈறான பத்து நிலைகளை உணர்த்துகிறது.

சிறு பருவத்தில் எனது மாணவராக இருந்த கதிரவேல் அவர்களின் இந்த முயற்சியானது எனது விசேட பாராட்டுக்களைப் பெறுகிறது. இந்து பக்தர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல் பெளத்த பக்தர்களுக்கும் பயனடையக் கூடிய வகையில் இந்நால் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டால் அது அளவிலா பயன்தரும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

நிமல் சமரசுந்தர

அரசுகரும் மொழிகள் ஆணையாளர்

அரசுகரும் மொழிகள் தினைக்களம்,
வைற்றவேஸ் கட்டிடம்,
கொழும்பு - 1

முதுபெரும் சிரேஷ்ட தமிழ்ப் பேராசிரியர்
கார்த்திகோச சிவத்தம்பி ஜயா

முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
தமிழ்த்துறைப்பீடம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
அவர்களினால் மனமுவந்து அளிக்கப்பட்ட
அணிந்துரை.

திரு.சி.பி.கதிர்வேல் அவர்களின் இந்நால் அவர் தமது இஷ்ட தெய்வமாகிய உகந்தைக் கந்தனுக்கு செலுத்தும் ஒரு காணிக்கை; பக்திபூர்வமான அர்ச்சனை.

காணிக்கைகள், அர்ச்சனைகள் பற்றிய மதிப்பீடு அவை செய்யப்படும் மனநிலை பற்றியதாகவும் அமைதல் அவசியம்.

இவ்வேளையில் உகந்தைக் கந்தன் மீது ஒரு தமிழ் நால் வருவதும் அது தமிழ்சூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் பரவுவதும் அத்தியாவசியமான ஒரு விடயமாகும்.

உகந்தை இலங்கைச் சைவர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான தலம். குன்றுதோறாடும் முருகன் இங்கு தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டுள்ள முறைமையும் அருளதிகாரம் செய்கின்ற முறைமையும் அறிய அறிய நெஞ்சை - சித்தத்தை சிலிர்க்க வைப்பன.

திரு.கதிர்வேல் அந்தக் கருணை வெள்ளத்தில் நீந்துபவர்.

செந்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் முருகன் கதிர்வேலின் இந்தக் காணிக்கையையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவான்.

“கண்ணப்பன் ஒப்பது ஓர் அன்பின்மை கண்டபின்”.....
என்னப்பன் என்னையுமாட்கொண்டருளியவன்”,

இது பக்தி மரபு.இது தமிழின் பலம்.

உகந்தை உகந்தானை வேண்டி

கார்த்திகோச சிவத்தம்பி

22.03.1998

2/7, ராமஸ்கேட் அப்ட்ஸ்
58, 37வது ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு - 06
இலங்கை.

முன்னுரை

என்னிலே இளமை முதற்கொண்டே வளர்ந்து வந்த இறைபக்தியின் உந்துசக்தியே முருகபக்தியாக தோன்றி அதுவே உகந்தைக் கந்தன் கருணையிலே ஊறித்திளைத்துக் கொண்டுள்ளது. அருள் முருகன் திருமுருகன் உகந்தையன்பால் கொண்ட பக்தி வெளிப்பாடே உகந்தைக் கந்தன் அறவழி அழுதம் அருள்நிலைபத்து என்னும் இந்நால் தோன்றக் காரணமாயிற்று. உகந்தைப்பதி திருமுருகப் பெருமாமனின் திருவருட் தலமாக விளங்குகின்றது. இத்திருவருட்தலத்திலேதான் தசகண்ட இராவணேஸ்வரனாலும் சீதாபிராட்டியாரின் மறுஅவதாரமாகச் சொல்லப் படும் பேரரசி ஆடகசவந்தரி மன்னன் குளக்கோட்டன் அரச தம்பதியரின் அன்பு வழித்தோன்றலு மான அவர்தம் ஏககுமாரனுமான சிங்ககுமாரனாலும் சிவாலயங்கள் இயற்றப்பெற்றதும் இத்திருவருட்தலத்திலேதான். சிங்ககுமாரனால் பிரம்மா, விஷ்ணு ஆலயங்களும் அட்டதிக்குப்பாலகர்களுக்கு எட்டுத்திசையிலும் தனித்தனியே எட்டு ஆலயங்களும் இயற்றி வழிபட்டதும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூல்மூலம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே இத்திருவருட் தலத்திலே மும்மூர்த்திகளினதும் அட்டதிக்குப்பாலகர்களினதும் கிருபையும் கருணாகடாட்சமும் நிறைந்தது உகந்தபதி என்பதுடன் பண்டு தொட்டே அனைத்து ஆன்மீகஞானிகளினதும் யோகிகள், முனிவர்கள், ரிஷிகள், சப்தரிஷிகளதும் முப்பத்துமுக்கோடித் தேவர்களதும் இறை சரணாலயமாகவும் விளங்குகின்றதென்பதை கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. அன்பே சிவம். அந்தச் சிவனையே அரன் என்னும் திருநாமத்தாலும் குறித்து உணர்த்தப்படுகின்றது.

இந்தப்பதியிலே தான் கலியுகக் கடவுளான முருகப்பெருமானின் அருட் கடாட்சம் ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டிருள்கின்றது. எனவே அனைத்து இறையம்சமும் சிவமயமே. அதுவே இனிய தூயஅன்புமயம். இதனாலே இந்நாலில் வரும் சில பாக்களில் மயூரவனே, உகந்தைத்துறையூரரனே எனக்குறித்து உணர்த்தி யுள்ளேன். இன்று அறவழி அழிந்து கொண்டுள்ளது. மறவழி வளர்ந்து கொண்டுள்ளது. இது கலியுக கால நவகோள்களின் தாக்க இயல்பு விளைவுகளின் நிலைகளையே எடுத்துக் காட்டுவனவாக உள்ளது. இந்த நிலையிலே எம்மைக் காக்கும் கலியுகத்தின் கண்கண்ட தெய்வமாக திருமுருகப்பெருமானின் அருள்வளியே எங்கும் பிரகாசித்துக் கொண்டுள்ளது. அதுவும் இலங்கைக்கும் இலங்கை மக்களுக்கும் தென்கைலாசத்திலே எழுந்தருளி என்றும் அருள்பாலித்து வருவது எமது பாக்கியமே. தென்கைலாசமென குறிப்பட்டு உணர்த்தி நிற்பது சங்கமன்கண்டி தொடக்கம் செல்லக்கத்திர்காமம் வரையுள்ள தென்கீழ் கரையோரமும் சேர்ந்த நிலப்பிரதேசத் தினையே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதுவும் சிறப்பாக கதிர்காமம் - உகந்தை

என்னும் இரு பூர்வபுண்ணிய சேஷ்திரங்களும் ஒரே பிரதேச எல்லைக்குள்ளே உள்ள திருமுருகப்பெருமானின் திருவருட்தலங்களிலே எம்பெருமானின் திருவருள் நிலைத்து ஓங்கி வற்றாத அருட்கடலாக நின்று கருணைக்கடலாகிய எம் இறைவன் ஆன்மாக்கள் பால் திருவருள் கடாட்சம் செய்தானுமை செய்தருளிவருகின்றார். வன மக்களாகிய வேடர் இனம் வாழ்ந்த பெருவனச்சோலையினுள்ளே மலைகள்குழு கடலும் கங்கைகளும் சூழ, சாவஜீவராசிகளின் சரணாலயமாக இலங்கை அரசின் வனவிலங்குகளினதும் பறவைகளினதும் சரணாலயமான தேசிய வனவிலங்குப் பூங்காவினுள்ளே திருமுருகப்பெருமான் - ஸ்ரீ வள்ளிதேவியார் சமேதராய் ஆன்மாக்களின் பால் கொண்ட தன்னிகரற்ற கருணாகடாட்சத்தினால் இப்புண்ணிய பழும் பிரதேசத்திலே அருட்சோலை அமைத்து திருவிளையாடல்கள் புரிந்து ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டருளிவருகின்றார்.

எம்பெருமானின் அருள்நிலைகள் பத்தாக அவையே ஆன்மாக்கள்பால் உதித்தே உள்ளின்று உணர்த்தியே அனைத்து ஆன்மாக்களுக்கும் அறவழியூட்டும் தெவிட்டாத இனிய அழுத உணர்வையே ஊட்டியே அறவழியிலே இறைவழிகாண அருளதிகாரம் செய்தருளும் உகந்தைப்பதியானின் பத்து அருள்நிலைகளாக எம்பெருமான்மீது அடியேன் கொண்டுள்ள பக்தியின் தோற்ற வெளிப்பாடே அருள்நிலைபத்தாக இந்நாலில் வரும் பத்து அருள்நிலைகளுக்கான பாக்களினாலே வகுக்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

அருட்சக்திமிக்கதும் தலமகத்துவம் பொருந்திய ஏகாந்தமான தெய்வீக மணம் கமமும் இப்பதியின் அழகினிய இயற்கை சூழலின் சக்திநிலைகளும் தெய்வீக உணர்வுட்டவல்லவை. மனமானது ஒரு நிலைப்பட்டு இறைவழியிலே நாட்டமுறவும் இறைஅருள் நிலைகளிலே ஈர்க்கப்படவும் ஏதுவாக தெய்வீக காந்த சக்தியின் அலைகள் இங்கு ஓங்கி நிமிர்ந்து உறுதியாக நிலைகொண்டுள்ளது. இதுவும் இப்பதியிலே எழுந்தருளி அருளாட்சி செய்தருளும் ஒப்பிலாவேற்பெருமானின் திருவருட்சக்தியே யன்றி வேறில்லை. ஓங்கார சக்தி தத்துவம் மிக்க இத்திருவருட்சோலையிலே அமைந்துள்ள உகந்தகிரியினிலே அரிய தீர்த்தச்சுனைகளும் முப்பினிநீக்கவல்லவை. அவையே பினி, முப்பு, சாக்காடு அல்லது ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் முப்பினிகளையே குறிப்பனவாகவுள்ளது. இகலோக வாழ்விலும் பரலோக வாழ்விலும் இகபரசுகத்திற்கு ஒரு ஆன்மாவுக்கு மங்கள சுகத்தினையே அளிக்கவல்லவை இத்தீர்த்தங்கள் என இப்பகுதி கர்ணபரம்பரை கதைகள் மூலமாக அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. எனவே இப்பதியிலே திருமுருகப் பெருமானின் அருள்நிலைகள் பத்தின் நிலைமேவிய அருள் ஒளிபரவி ஆன்மாக்கள் பால் சென்றடைய ஏதும் தடையேதுமுண்டோ என்க. அறவழி செல்ல இறைவழி சொல்ல தசஅருள்நிலைகளுக்கான பாக்கள் அடியவர்களின் மனதிலே தெவிட்டாத இனிய இறைஅழுதமாகவேண்டும். இவ்வழமுதத்தை உண்டு தெளிந்தவர்கள் இறைதிருவருளும் குருவருளும் பெற்றே இறைதிருவடிநிழல் துணை கண்டு இன்புற்றிருக்கவேண்டும். இதனாலே அறவழி வளரும்; இறைவழி தொடரும்; இளம் சந்ததியே பெருகும் என்க. அதனாலே இப்பூவுலகமே இறைசொர்க்கபுரியாகவே மாற சிறிதளவேனும் இறைஅடியவர்களுக்கு இச்சிறுநூல் உதவவேண்டும் என்பதே இச்சிறியேனினதும் வேண்வா ஆயிற்று. அவ்வாறே இந்நால் நிச்சயம்

அனைவருக்கும் உதவ உகந்தைக் கந்தன் திருவருள் பாலிப்பான் என்பதே இந்த உகந்தை முருகனடியவனின் திடநம்பிக்கையுமாயிற்று.

இந்நாலிலே அருள்நிலைபத்து விளக்கவரையின்மூலம் அருள்நிலை பத்து என்றால் என்ன என்ற கேள்விக் குறிக்கான விளக்கம் சுருக்கமான முறையிலேயே தெளிந்து புரிந்துகொள்ள வேண்டியே எழுதியிருப்பதுடன் இப்பதியினை அடியவர்கள் ஒரளவாவது அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளவேண்டியே பதிவரலாறும் நாமதத்துவ விளக்கமும் சுருக்கமாக எழுதவேண்டியநிலையும் ஏற்பட்டது. கடவுள் வணக்கம் எழுத முனைந்தபோது தென்கைலாசமென பண்டுதொட்டே அடியவர் நம்பிக்கையின் வழிவந்த சங்கமன்கண்டி முதல் செல்லக்கத்திர்காமம் வரையுள்ள தென்கீழ்க்கரை யோரமும் அடங்கிய நிலப்பகுதியிலே அடியவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்து அருள்பாலிக்கும் சங்கமான்கண்டிப் பிள்ளையாரையே விழித்து பெருமானின் ஜந்து கரத்தையே ஆதாரமென நினைத்தே ஜந்துகரமருளவரும் பெருமான் பாதார விந்தங்களுக்கே ஜந்து பாவினாலே இறைவனுக்கு இறை சமர்ப்பணமாயிற்று. மூவினை வேரறுக்கும் முருகப்பெருமானின் சக்திவேலாயுதமே என உணர்ந்தே மூன்று பாக்களும் எழுதி பெருமான் பாதாரவிந்தங்களிலே என இறைவனுக்கே இறை சமர்ப்பணமாயிற்று. கடவுள் வணக்கம் எட்டுப்பாவினாலே நிறைவு கொள்ளும் உறவுகொள்ளும் உண்மை நிலையை விளக்கவே, தந்துவருபத்திலே உகந்தைமலை அருள்மகிமை விளங்கவே எட்டுத்திக்கும் இறைஅருள் ஒளிபரப்பும் அட்டதிக்குப் பாலகர்கள் கோயில் கொண்டெடுமுந்தருளியிருக்கும் உகந்தைமலைப்பதி மீது அருள் ஒளிபரப்பும் அருள்பாலன் உகந்தையன் மகிமையே ஓங்கவே கடவுள் வணக்கப் பாக்கள் எட்டாயிற்று என்க. திருத்தலமகிமையிலே பதியின் சூழலும் இயற்கையன்னையின் வடிவமும் தெய்வீகமய சக்திநிலை மேவி முக்திநிலை உணர, அதிலே இறைஉறவுகள் தொடர பதிமகிமையும் சுருக்க வரலாற்று விளக்கப் பால்களும் இடம் பெறுகின்றன. இந்நால் கொண்டுள்ள அனைந்து விடயங்களும் உள்ளடக்கியதே உகந்தைக் கந்தன் அறவழி அமுதமாயிற்று. இதுவே உங்கள் அனைவரது இறைஅமுதமாகவே அடியேனின் பிரார்த்தனையுமாயிற்று. இறையருளின் மகிமை துலங்கவே அருள்நிலை பத்தின் இறுதி அருளத்திகாரமான சரணாஞ்சலிநிலை பால்கள் முடிவிலே அனைத்து இறையருள் நிலைமேவும் இனிய இதயங்களுக்கும் சுபமங்களம் கூறி இறையருள் மங்கள வாழ்வினாலே இறைஒளிபெறவே உகந்தையன் திருமுருகப் பெருமானுக்கு அரகரா கூறி நிகரிலா இறையையே வேண்டி நின்றே இந்நால் என்றுமே உகந்தைக் கந்தன் அறவழி அமுதமாக வேண்டியே எம்பெருமான் திருப்பாதாரவிந்தங்களிலே இறைசமர்ப்பணமாயிற்று. அதுவே ஒவ்வொரு உள்ளங்களிலும் உள்ளின்று உணர்த்தும் இறை அருள்நிலைகள் பத்துமாக தோற்றும் கண்டுள்ளது. இவ்இறைஅருள்நிலைகள் பத்தும் என்றுமே ஏற்றும் காண என்றுமே அவையே தேற்றும் கொள்ளவே உங்கள் இனிய அங்கு நிறை ஆதரவையே பணிவுடன் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

யானோ எந்தவித மொழி ஆற்றலும் ஞானமுமற்றவன். ஏதோ அந்த அப்பன் மேலுள்ள பக்தியினால் இவ்வாறான ஒரு முயற்சி என்னுள் இருந்து இயக்கிற்று. கலியுகமுடிவிலே அதர்மம் தலைதூக்கும். தற்காலமே இக்கலியுக

முடிவிலே நடந்துகொண்டுள்ளது. தர்மம் தலைதூக்கவும் அறவழி ஒங்கவும் உகந்தைக் கந்தன் அருளால் இந்நால் உருவானதே என்பதே முற்றிலும் உண்மை. இவ்வழியிலே கலியுகவரதன் கண்கண்ட தெய்வம் கந்தன் கருணை அனைவரையும் ஆட்கொள்ளட்டும். அறவழிக்குரிய இறைவனின் அழுதமாக இறைவனின் அருள்நிலைபத்தில் உள்ளடக்கப்பட்ட இப்பக்திப்பாமாலை இக்கலியுகத்திலே உகந்தைக் கந்தனின் கலங்கரைவிளக்கமாகவே மானிட இனத்தை வழிநடாத்த எல்லாம் வல்ல இறைவனையே வேண்டிநிற்கின்றேன். ஒரு குழந்தையின் மழலை மொழிக்கும் இறைஅன்பினால் நிறைஅன்பு பொழியும் பக்திப் பரவசத்திலே எழுகின்ற இறைபாமாலைக்கும் ஒரு நெருங்கிய உறவும் உண்டு. அனைத்து இறையருளின் உணர்நிலைகள் பத்து. ஒரு பத்திலே அனைத்து இறையருள் அறவழி நிகழ்வுகளுமே அடங்குவன, தொடங்குவன, இயங்குவன. இறைபத்து அருள்நிலைகளையேயுணர அதையேப்போன்ற தொடர பதியின்பரம்பொருள் திருவருள் குருவருள் கூடுமே என்க. அறவழி எண்ணங்களும் செயல்களும் வடிவங்களும் இறைவழிக்கே உரியவை. மன்னுயிரையும் தன்னுயிர்போல் நேசிக்க இறைஅருளும் எம்மிலே தன்னிலே வளரும். இது முற்றிலும் தெளிந்த உண்மைத் தத்துவம். அப்பன் கருணையே என்னிலே தன்னிலே உணரவே உருகவே உகந்தை இறையையே மனமுருகிப்பாடவே அருள்தந்த அருள் குமரனையே போற்றிநிற்கின்றேன்.

இது கற்றறிந்த பெரியோரும் முற்றும் துறந்த துறவோரும் அனைத்து இறைஅன்புநிலை கொண்ட பக்திநிலை, முக்திநிலைகாண்போரும், இனிய அன்புள்ளங்களும் இவ்வகந்தை மலை முருகனடியவனின் இனிய அன்பையும் பணிவான, துதியான, இறைநினைவான ஒரே நினைவிலே பசுமையிலே மலர்ந்த பக்திப்பழுமையின் புதுமையான இனிய தெவிட்டாத அனுபவழூர்மான நினைவுகளை இறைஅருளின் உறவுகளை ஆனந்தக் கருணையின் இன்பமயமான உகந்தைக் கந்தனின் பெருமையின் இனிய தெவிட்டாக உறவுகளை முழு மனதுடன் ஏற்று ஆதரிப்பார்களாக.

இந்நாலுக்காக ஆசியுரைகள், அணிந்துரை, வாழ்த்துரை மனமுவந்து வழங்கிய ஞானமகாங்களுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் இந்நால் வெளிவர அயராது உதவிய அனைத்து இனிய உள்ளங்களுக்கும் உகந்தைமலை திருமுருகப் பெருமான் அருளும் கருணையும் என்றும் கிடைக்க, கந்தன், உகந்தன் திருவடி துணையையே வேண்டி நிற்கின்றேன்.

“லக்ஸ்மி இல்லம்”
பிரதான வீதி
பாண்டிருப்பு - 1B,
கல்முனை.
06.06.1998.

10766

சி.பி.கதீரவேல்
நூலாசிரியர்.

அருள்நிலை பத்து விளக்கவுரை

ஆத்மா - பரமாத்மா தொடர்பு நிலையை வலியுறுத்துவதே அருள்நிலை பத்து அறவழி காட்டும் இறைவழி பக்தி மரபின் சிறப்பியல்பாக வள்ளது. ஒவ்வொரு ஆன்மாவினுள் உள் நின்று உணர்த்தும் அறவழி குணவியல்புகளே இறைவழி சேர்ப்பிக்கும் மகாசக்தி தத்துவமுடையன. ஒரு ஆன்மாவின் பாவ- புண்ணிய தேட்டத்திலே இறைநாட்டம் முற்பிறவி களிலே வளர்ந்து வந்து முற்றுப்பெறாத குறைத்தொடரே இப்பிறவியில் எமது பாவ - புண்ணிய தேட்டத்திலே உந்து சக்தியாக நின்று இயக்குவித்துக்கொண்டுள்ளது. இவ்வியக்கமே இறைவன் ஆன்மாக்களிடத்தே கொண்டுள்ள தனிப்பெரும் கருணையின் சக்திவடிவமாகவுள்ளது. இச் சக்தி வடிவ அலைகளே இறைவனின் அருள்நிலைகளாக ஒரு ஆன்மாவை அறவழியில் இட்டுச் செல்லும் மகாசக்தி வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. இதனாலே ஒவ்வொரு ஆன்மாவினிடத்தே இறையருள் ஆளுமைத் தொடர்பினைக் கொண்டே இறைவன் தன் தச அருள்நிலைகளை ஆன்மாக்கள் பால் உள்ளின்றே உணர்த்தியருள்பாலித்தருள்கின்றார். ஒரு ஆன்மாவின் முற்பிறவிகளில் இறைநாட்டத்தின்மீது ஏற்பட்டிருந்த விட்டகுறை தொட்டகுறை தொடர்பின் விளைவின் அளவுக்கேற்பவே இவ்வருள்நிலைகள் இறைவனிடமிருந்து ஒரு ஆன்மாவினிடத்தே சென்றடைகின்றன. ஒவ்வொரு மானிடனும் தன் தன் முற்பிறவி இறைநாட்டத் தொடரிலே தொடர்புறுவதற்கு அவனது உள்ளத்தின் உள்ளே நின்றுணர்த்தும் மனச்சாட்சியின் எண்ண அலைகளின் நிலைப்பாட்டினிலே பிறக்கும் அறவழி இயல்பே இறை தொடர்பிற்குரிய பக்திமேம்பாட்டின் வடிவங்களாக ஒவ்வொரு அறவழி நிகழ்வு வட்டங்களுக்குள்ளே தோற்றும் பெறுகின்றன. இவையே இறைநாட்டம் பெறுகின்றன. ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்தின் உள்ளின்று உணர்த்தும் அறவழி எண்ண அலைகளின் நிலைப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கும் சக்தியே இறையருட் சக்தியாகும். இவ்விறையருட் சக்தியின் அருள்ஓளியே தசவடிவங்களில் ஒரு ஆன்மாவினிடத்தே கொண்டுள்ள தனிப்பெருங் கருணையின் தச அருள் நிலைகளாக வடிவம் பெற்று இறைவழியடைய தோன்றாத்துணையாக தோன்றி அருளதிகாரம் செய்து ஒரு ஆன்மாவை அறவழியில் இட்டுச் செல்லும் மகாசக்தி தத்துவம் கொண்டு விளங்குவன். இவையே இறைவனின் பத்து அருள்நிலைகளாகும். இறைவழிக்குரிய ஆளுமை வட்டமே அறவழியாகும். இறைவழிக்குரிய தலைமையை

இறைவனே ஆளுமைசெய்தருள்கின்றார். அவ்வாறே சகல உலகங்களிலும் அனைத்து அறவழி நிகழ்வு வட்டங்களிலும் இறைவனின் அருள் ஆளுமை அதிகார சக்தியே இயக்கி வருகின்றது. இறைவனின் அறவழி ஆளுமைக் குரிய அருள்நிலை பத்தாக உணர்த்தப்படுகின்றது. இப்பத்து அருள்நிலைகளே ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் முற்பிறவி - இப்பிறவி பாவ-புண்ணிய இறைநாட்டமுள்ள தேட்டத்திற்கமையவே ஒவ்வொரு ஆன்மாவினதும் இறைவனின் அருளதிகார சக்தி ஆளுமை செய்கின்றது. இவ்வருள் ஆளுமை அதிகாரம் பத்துவித அருள்நிலைகளின் மூலம் ஒவ்வொரு ஆன்மாவிலும் உணர்த்தி இறைதொடர்பை அறவழியில் ஊட்டி உறுதி செய்கின்றது.

ஒரு ஆன்மாவின் முற்பிறவி - இப்பிறவி தேடிவைத்த இறைதொடர்பு மீண்டும் தொடரப்படுகின்றது. இதன் மூலம் ஆத்மா பரமாத்மா தொடர்பு நிலை உணர்த்தப்பட்டு ஒவ்வொரு ஆன்மாவிலும் அதன் இறைவழி தேட்ட ஆன்மீக சக்திக்கேற்ப இறைவனின் பத்து அருள்நிலைகளும் ஒவ்வொரு ஆன்மாவிலும் உள்ளின்று உணர்த்தி அருள் ஆளுமை செய்யப்படுகின்றது. இதனாலே நாம் பாவவழிகளிலிருந்து விலகி அறவழியில் இறைபக்தி பெருக, உருக இறை கருணையிலே ஸயித்து ஆனந்த பரவசநிலையடைகின்றோம். இப்பத்து அருள்நிலைகளும் இறைவனாலே ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்தப்படுகின்றது. இப்பத்து அருள்நிலைகளாவன:

1. திருவருள் குருவருள் நிலை:இது இறைவன் ஆன்மாக்களிடத்தே கொண்டுள்ள தனிப்பெருங் கருணாகடாட்சத்தின் மகிமையையே குறித்து நிற்கின்றது. ஒரு ஆன்மாவிற்கும் - பரமாத்மாவிற்குமுள்ள உறவை நெருக்கமுற, பழக்கமுற வைக்கின்றது. இதுவே அறவழியின் இறைவழிகாண மூலாதாரமாக அமைகின்றது.

2. குருவருள் நிலை: இறைவனிடமிருந்து ஒரு ஆன்மாவிற்கு கிடைக்கும் பெரும் பாக்கிய நிலையைக் குறிக்கின்றது. இப்பெரும் பாக்கிய பெறுபேற்றிலே அனைத்து அருள்நிலைகளும் இறைவன்மூலம் ஓர் ஆன்மாவினிடத்தே சென்றடைகின்றன. இதனால் ஏனைய அருள்நிலைகளின் உயர்நிலைகள் இப்பெரும் பாக்கியப் பெறுபேற்றின் விளைவுகளின் பிரமாண அளவுக்கேற்பவே ஒரு ஆன்மாவினிடத்தே ஆத்மா - பரமாத்மா உறவும் உறவுக்குரிய தெளிவும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

3. பஞ்சபுதமல நிலை: ஓர் ஆன்மாவினிடத்தே இதற்கான தெளிவு ஞானம் முற்பிறவி - இப்பிறவி இறைவாசனைக் கேற்பவே ஓர் ஆன்மாவினிடத்தே உணர்த்தப்படுகின்றது. ஜம்பொறிகளினதும் மும்மலங்களினதும் தாக்கங்களின் கேட்டின் விளைவுத்தன்மை இதன்மூலம்

ஓர் ஆன்மாவினிடத்தே உணர்த்தப்படுகின்றது.

4. வினைவிளக்க நிலை: ஓர் ஆன்மா இறைவனின் அருளால் பாவங்களின் (கர்மவினைகளின்) தன்மையை உணர்ந்து தெளிவடைந்து கொள்ளும் உணர்நிலையைப் பெறுகின்றது.

5. மெய்விளக்கநிலை: ஓர் ஆன்மா தன்னையும் தான் பெற்ற உடலையும் அவ்வுடலின் உயிர் நிலையையும் பற்றிய உண்மை விளக்கத்தை உணரும் நிலையை இறைஅருளினால் பெற்றுக் கொள்வதை குறித்து உணர்த்துகிறது.

6. வேண்டல்நிலை: ஓர் ஆன்மா தன் அநாதி நிலையை உணர்ந்து இறைவனை வேண்டுதல்செய்யும் உணர்நிலையை இறையருளால் தெளிந்து கொள்ளும் நிலையைக் குறிக்கின்றது.

7. மெய்விழிப்பு நிலை: ஓர் ஆன்மா தான் பெற்ற உடலின், உயிரின் உண்மையான இறைவிழிப்பு நிலையை இறையருளால் பெறும் உணர்நிலையினையே குறித்துநிற்கின்றது.

8. பிறப்பு கிறப்பு நிலை: ஓர் ஆன்மா பல பிறவிகளையும் பல இறப்புக்களையும் சுழன்று சுழன்று பிறப்பு - இறப்பு - நிலைவட்டத்திலே சுற்றுவதையும் அதனால் உழுன்று உழுன்று படும் துயர்நிலையிலிருந்து மீட்சி பெறும் உணர்நிலை பெற்று இறைவட்டப் பாதையினை அடையும் தெளிவு நிலை உணர்வை இறையருளால் பெறும் நிலையினையே குறிக்கின்றது.

9. சரணாகதி நிலை: ஓர் ஆன்மா தனது நிலையில் தனித்து எவ்வித ஆதாரமும் நிரந்தர உறுதியுமே இல்லை என்பதை உணர்த்தும். இறைவன் ஒருவனே அனைத்திற்கும் தஞ்சம் என்ற உணர்நிலையை இறையருளால் உணர்ந்து பெறுவதையே குறித்துநிற்கின்றது.

10. சரணாஞ்சலி நிலை: ஓர் ஆன்மா இறைவனிடத்தே பூரண சரணாகதி நிலையையடையும் உணர்வைப் பெறுவதுடன் இறைநிலைக்குரிய நினைவிலே ஊறித் திளைத் திருக்கும் என்ன அலைகளிலே பரவசமடைந்திருக்கும் உணர்நிலையை இறையருளால் பெற்று இறைதொடர்பிலே நீங்காமல் நிலைத்திருப்பதுடன் பரிசுத்த நிலையினை ஆன்மா பெறுவதுடன் தன்நிலையிலே இன்புற்றிருந்து ஈற்றிலே ஆன்ம - ஈடேற்றும் பெற தன் பூதவுடலை ஆன்மா இழந்தநிலையிலும் சூக்கும் உடலிலேயும் அவ்வாறே இருந்து இறைஜோதியில் இரண்டறக்கலக்கும் பெரும் பக்கியத்தையே குறித்து வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

**பதியின் தக்தவ விளக்கமும்
வரலாற்றுச் சூருக்கமும்.**

உகந்தைப்பதியின் தத்துவ விளக்கமும் தல வரலாற்றுச் சுருக்கமும்

கலியுகத்திலே கண்கண்ட தெய்வமாம் முருகப் பெருமான் கோயில் கொண்டருளி எழுந்தருளியுள்ள உகந்தைப் பதியானது இப்புவலகிலுள்ள முக்கிய புண்ணிய சேஷ்திரங்களில் ஒன்று. இப்பதியின் பெயர் ஓங்காரநாம ஒலி வடிவு கொண்டது. ஓங்கார தத்துவசக்தியடங்கப் பெற்றது. பிரணவ மந்திர நாம சொருப ஒலி ஓங்கப் பெற்றது. அருள் ஒலி பேசும் கருணைக் கடலாம் குமரக் கடவுளின் அருள் மகிமை நிறையப் பெற்றது இத்திருவருட தலம். சிவனுக்கும் பிரமனுக்கும் ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளையே உபதேசித்தருளிய (சுவாமிநாதக் கடவுள்) தலங் கண்ட மகிமைபெற்றது இப்பதி. குமரக் கடவுளே இப்பதியை உவந்து பெருமானுக்கு உகந்த தலமாகவே இப்பதியின் மலையுச்சியிலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருப்பதனால் இம் மலைக்கு உகந்த மலை எனப் பெயர் வந்தது. இப்பதியிலே ஸ்ரீ வள்ளி தேவியாருக்கும் முருகப் பெருமானுக்கும் திருக்கல்யாணவிழா நடந்தபோது மூவர்களும் தேவர்களும் ஆணந்தித்துக் கொண்டாடிய கல்யாண மங்கள வரலாற்று மகிமையைக் கொண்டது இப்பதி. சூரபத்மனின் ஆங்கார சக்தியை அழித்து முருகப்பெருமானின் ஓங்காரசக்தி வேலிலிருந்து சிந்திய மூன்று கதிர்களிலிருந்து உருவெடுத்த மூன்று ஓங்கார சக்தி வேல்களிலும் முதன்மை வாய்ந்த அருட்சக்தி நிறைந்த ஓங்கார சக்தி வேலே உகந்த மலை உச்சியிலே தங்கிற்று. இதனால் இப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானிற்கு ஓப்பிலா வேலர் என்ற திருநாமமும் உண்டு. ஓங்கார சக்திவேற் பெருமானின் திருத்தலமாகையால் ஆதியில் இப்பதிக்கு ஓம் கந்தா என்ற பெயர் இருந்து வந்துள்ளது.

ஓம் கந்தப்பதியே பிற்காலத்தில் ஒகந்த என திரிபுற்று ஒகந்த என இப்பதியின் பெயர் மருவிற்று. முருகப்பெருமானுக்குரிய திருவள விருப்பினாலே விரும்பியே பெருமானுக்கு உகந்த இடமாக இந்தத் தலத்திலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியமையால் இத் திருவருட தலத்தை அடியவர்கள் உகந்த, உகந்தை என்ற பெயர்களினால் பக்தியோடு அழைத்து வருகின்றனர். ஓம் கந்தா, ஒகந்தா, உகந்த, உகந்தை என்னும் பெயர் நாமங்கள் அடியவர்களின் நாவிலிருந்து ஒலிக்க இறைவனின் திருவருட் கடாட்சமே மூல காரணமாயிற்று. இப்புண்ணிய சேஷ்திரத்தில் அடங்கப்பெற்றுள்ள திருவருட் சக்தி மகிமையை விழிப்பித்து உணர்த்தும் இறைவனின் திருநாமங்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வோம்.

“ஒம்” பிரணவ மந்திரம், “கந்தா” இறைவனைக் குறிக்கின்றது. நாம் அகந்தை, அகந்த என்னும் சொற்களின் எதிர்ப்பாலான சொற்களை அறிந்து கொள்வோம். அகந்த - உகந்த, அகந்தை - உகந்தை, அகந்த-அகந்தை என்னும் சொற்கள் ஆங்காரம் எனப் பொருள்படும். உகந்த உகந்தை என்னும் சொற்கள் ஓங்காரமென்னும் பொருள்படும். ஒகந்தா என்னும் நாமத்தில் ‘ஓ’ பிரணவ சொருப வடிவ ஒலியுடன் சேர்ந்து கந்தா என்னும் இறைநாம ஒலியுடன் சேர்ந்து ஒலித்து ஒகந்த என திரிபுற்று மருவினாலும் இறை திருநாம ஒலியுடன் கூடிய பிரணவ மகா மந்திர சக்தியின் ஒலி வடிவமே வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. ஒம் கந்தா, ஒகந்த, உகந்த, உகந்தை என்னும் நாமங்கள் நான்கும் ஒம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தின் ஒரே கருத்தைக் கொண்டு பிரணவ மந்திர சக்தியை ஒலித்து இறையருள் பெருக்கும் திருநாம தத்துவ வடிவங்களே. ஒம் கந்தா, ஒகந்த. உகந்த, உகந்தை என இப்பதியின் நாமங்கள் வெவ்வேறு ஒலி வடிவமான நான்கு பெயர்களைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் ஒரே பிரணவ மந்திர ஒலியின் பொருளையே தொனித்துக் கொண்டுள்ளது. இது மகாமந்திரமான பிரணவ மந்திர ஒலி நாதமே உகந்தைப் பதியின் திருநாமமென ஆன்மீக உலகிற்கு நிருபணமாக்கிக் கொண்டுள்ளது. எனவே இப்பதியிலே ஓங்கார சக்தி பூரணமாக அடங்கப்பெற்று இறைவனின் அருள், கருணை அலைமோதும் இறை கிருபையும் இறைதொடர்பும், இறைவனின் அருளாட்சி நிலை கொண்ட இறைசாந்தி நிலையமாகவே இப்பதி உணர்ப்பட்டு கருதப்பட்டு வருகின்றது. இப்பதியின் நாமங்கள் நான்கு ஒலிவடிவ நாம தத்துவங்களாகப் பிரிந்து ஒலித்துக்கொண்டு இருந்தாலும் இப்பதியின் நாற் திசையிலும் ஓங்கார நாம தத்துவப் பொருள் ஒலிவீசி குமரக்கடவுளின் திருவருள் மகிமையின் அருளொளி வீசி ஜயனின் அருள் மகிமையே ஓங்கி நிற்கும் இறைவனின் அதிஅற்புத நிலையை இங்கு காணலாம். இவ்வற்புத அருட்தத்துவம் உலகில் எந்தவொரு புண்ணிய ஷேத்திரத்திலுமில்லாத ஓர் இறை மகத்துவமாகும். அருள் வள்ளலாம் திருமுருகப்பெருமானின் அருட்கொடை மகிமைக்கும் இனி வேறு சான்று உண்டோ என்க.

பிரணவ மகா மந்திர சக்தியே தன் பதியின் திருநாமமாகக் கொண்டு அத்திருநாமமே அடியவர்களின் நாவில் சதா எழச்செய்து அம்மகா மந்திரமே ஒலிக்கப்பெற்று பல்லாண்டு காலமும் ஒலித்து சக்தி உருப்பெற்றது இப்பதி. ஓங்கார சக்தி நாதம் உருப்பெற்று வலுப்பெற்று ஓங்கிய ஒலிஅலைகள் அலைமோதிப்பரவி மண்ணிலும் விண்ணிலும் அதிர வானமண்டலத்திலே இவ்ஒலிகள் சூக்குமநிலையில் எமது செவிப்புலன் களுக்கு அப்பால் ஒலிப்பதிவுகளாகி பெருகிய வண்ணமே இப்பதியின் சக்தி ஓங்கார சக்தியினால் மிகவும் உருப்பெற்று மிகவும் சக்திவாய்ந்த அருட்தலமாக

உலகிலே சிறந்து விளங்குகின்றது. இவ்வரிய மகா மந்திர சக்தியினால் தேவுக்களினதும் மூவுக்களினதும் அனைத்து தெய்வங்களினதும் முருகப்பெருமானினதும் மிக்க கிருபையும் கருணாகடாசமும். நிறைந்த இப்புண்ணிய சேஷ்த்திரத்திலேதான் முருகப்பெருமானின் ஓங்கார சக்திவேலின் அருட்சக்தி மிகுந்த முதன்மையான வேலுருக்கொண்டு உகந்தைமலை உச்சியிலே தங்கி அருளாட்சி செய்து ஒப்பிலா வேலவர் என்னும் திருநாமத்துடன் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளி அடியவர்கள் குறைதீர்த்து கருணாகடாசம் செய்தருள்கின்றார். படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமதேவருக்கே பிரணவமந்திர ரகசிய தத்துவத்தின் உட்பொருள் மெய்பொருள் உபதேசமருளிய நம் குமரக்கடவுளாளின் ஓங்காரசக்திவேலின் அருட்சக்தி ஓங்கி தரித்துநின்றதும் முருகப்பெருமான் தனக்கு உகந்த தலமாக கோயில் கொண்டருளியதும் இம்மகாமந்திர நாம ஓலிபடைத்த இப்பதியின் திருநாம தத்துவமகிமையினால் போலும்.

பிரணவ மகாமந்திர சக்தி ஓலிஓளிபெறும் இப்புண்ணிய சேஷ்திரத்தில் திருமுருகப்பெருமானின் திருவருள் ஓளி அலை அருள் வீசி மோதியவண்ணமேயுள்ளது.இத்திருத்தலத்திலே நாம் இறைதிருவடிகளில் முழுச்சரணாகதி அடைந்த நிலையில் தூய அன்புடன் ஒரே மனநிலையில் முருகப்பெருமானை மனமுருகி மனம் இறுகி வழிபட்டு வர அவனருளால் அனைத்து வினைகளும் மும்மலக்குற்றங்களும் ஜவிருள் அதிகாரமும் அதன் ஆகோரமும் ஆங்காரமும் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல நிச்சயமாக நீங்கி மறையும். கலியுகவரதனாம் நம்முருகப்பெருமான் இருண்டயுகமாகி இரும்பு யுகமாகிய கலியுகத்து இருளில் மருள்சேர்ந்து அலையும் ஆன்மாக்களின் பால் கருணைகொண்டு திருநோக்கமுற்று அருள் ஓளிகாட்டி அடியவர்களை இப்பதியிலே அரவணைத்து ஆட்கொள்ள கருணைகாட்டும் அதன் ஓளிபேசும் திருவருளும் குருவருளும் நிறைந்து விளங்குவது உகந்தைப்பதியே எனவும் இப்புண்ணிய சேஷ்திரத்தின் அருள்மகிமை என்றும் வற்றாத அருட்கடலாகவும் உள்ளது எனவும் இப்புனிதப்பதியின் தத்துவ உண்மைகாட்டும் விளக்கம் என்க.

உகந்தது என்பதன் அர்த்தம் பொருந்தியது, இசைந்தது, பொருத்தமானது என பொருள் கொள்ளும். ஆன்மீக தத்துவத்தின்படி நாம் நமக்கும், பிறருக்கும் உலகத்திற்கும் இறைவனுக்கும் பொருந்திய வழியில் அல்லது உகந்த வழியில் ஆன்மீக நெறி நின்று வாழ்வதன் மூலமே இறையருளையும் இறை தொடர்பையும் குருவருளையும் நாம் பெற்று இறை திருவடிகளை நாம் சென்று அடையமுடியுமென்பதாகும். உகந்த என்றால் இசைந்த அல்லது பொருந்த எனப் பொருள்படும் என அறிந்தோம். உலுக்கு ஓவ்வாமை வரும் போது உடல் தடிக்கும். இதை ஆங்கிலத்தில் வைத்தியர்கள் அலேர்ஜிக் நோய் என்று கூறுவார்கள். அதாவது ஓவ்வாமை

நோய் என்பது. இது உண்ணும் உணவினாலோ வேறு விதத்திலோ வரும்நோய். ஆனால் எமக்கும் பிறருக்கும் உலகத்திற்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் தனித்தனியாக வேறுபடுத்திப் பிரித்துத் தனித்து வைக்கும் மகா கொடிய ஒவ்வாமை நோய் கர்வம் அல்லது ஆணவம் என்னும் ஒவ்வாமையே எம்மையும் பிறரையும் உலகையும் இறைவனையும் பிரித்தானும் தீராவினை இருளாக இருந்து எம்மை வருத்தி வருகின்றது. எம்மில் உள்ள ஆங்காரசக்தி முற்றாக நீங்கிய நிலையிலே நமது ஆன்மா நிர்மல நிலையான ஓம்கார சக்தியைப் பெறுகின்றது. இதுவே பரப்பிரம்ம தத்துவம். எம்மையும் இறைவனையும் பிறரையும் உலகையும் பிரித்தானும் சக்தி ஜவிருளினால் வந்த மும்மல இருள்களுக்கு உண்டு. ஆணவமே அனைத்து மல உற்பத்திக்கும் மூல ஆணிவேர்.

ஆசை, சந்தேகம், கோபம், கர்வம், அடங்காமை, அவசரம், ஆத்திரம், கோத்திரம் யாவும் ஆணவ மலத்தின் குணவியல்புகளே. சந்தேகம்-சந்தோஷக்கேடு . நாம் எதிலும் எதற்கெடுத்தாலும் சந்தேகம் கொள்வதிலும் சந்தேக மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொள்வதிலும் அவ்வாறு வாழ்வதற்கும் காரணமாகி இறுதியிலே ஒருத்தரை ஒருத்தர் வெறுத்துப் பிரிந்து இறைவனையும் வெறுத்து உலக ஆசாபாசங்களில் முழுகித் திளைத்து மயங்கிப் போய் பேய் வாழ்வுக்கு ஆளாவதும் இம் மும்மலங்களின் சக்தியின் ஆளுமையும் ஆட்சியுமே ஆகும். உயிர்களும் உலகமும் இறைவனும் பிரிந்து உயிர்கள் வாழ அபிப்பிராய பேதமே மூலகாரணமாகும். இம் மலங்களின் ஆட்சியிலும் ஆளுமையிலும் இருந்து நமது ஆன்மா சுதந்திரமடைய உகந்தப்பதியானை நம்புங்கள். அவன் மீது தூய அன்புடன் பூரண சரணாகதி அடையுங்கள். அவனையும் அவன் பதியையும் சதா நினைவிற் கொள்ளுங்கள். அவன் பதியை நாடுங்கள். அவனை வழிபடுங்கள். மும்மலக் கொடுமைகளின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுபடுங்கள். ஜயனின் அருளுக்கும் கருணைக்கும் நிச்சயம் ஆளாவீர்கள். இந்த யுகத்திலே யுக்யுகாதீரன் கலியுகக் கடவுளாம் கண்கண்ட தெய்வமான முருகப் பொருமானின் அருள் விளையாடலும் திருவிளையாடலும் சதா நிகழும் இப்பதியிலே குமரப்பெருமானின் குருவருட் சக்தியின் துணைகொண்டே நமது ஆத்மா சாந்தியடைய முடியும். இதுவே உண்மை விளக்கம். இதுவே உகந்தப்பதியின் தத்துவமாகும்.

இப்பதியிலே தசகண்ட இராவணேஸ்வரனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பாபநாச தீர்த்தச் சுனைகளும் அரிய தீர்த்த மகிழமையுமென்டு. இராவணேஸ்வரனுக்கு யமதர்மராஜனால் சாபமிட்ட காரணத்தால் அவன் சாப விமோசனம் வேண்டி உகந்த மலையின் உச்சியிலே சிவாலயமுமியற்றி தீர்த்தச் சுனைகளுமியற்றி இறைவனைத் தூய அன்போடு பூரண சரணாகதியடைந்து வழிபட்டு சாபவிமோசனமடைந்தனன்.

ஆங்கார சக்தி படைத்த சூரபத்மனை முருகப்பெருமானின் ஓங்கார சக்தி படைத்த வேலானது அழித்து உகந்த மலை உச்சியிலே ஓங்கார சக்தியாக எழுந்தருளியுள்ளது. ஓங்கார சக்தி வேற்பெருமானின் அருளினால் ஆங்காரம் அழியப் பெற்ற சூரபத்மன் முருகப்பெருமானின் திருவடிகளில் பூரண சரணாகதி பெற்ற நீலமயிலாக நின்று பெருமானைத் தாங்கி நிற்கும் பெரும் பாக்கியம் பெற்றனன். எனவே இப்பதியிலே இரு மாபெரும் சூர அசுர அதிபதிகளின் ஆங்கார நிமித்தம் ஏற்பட்ட ஆணவ இருள் அழிக்கப்பெற்ற இறையருள் பொழியும் இப்பதியின் மகத்துவத்தின் பெருமையை நினைந்து நாமும் அதன்வழி நடந்து இறையருள் பெறுவோமாக.

இப்பதியிலே சீதாப்பிராட்டியாரின் மறு அவதராமாகப் போற்றப்படும் சிறந்த இராமபக்ததையும் இலங்கையை ஆண்ட பேரரசி ஆடகசவுந்தரி என்பாள் நூற்றிருபது ஆண்டுகள் இளமை மாறாப் பேரழிகியாகவும் இராமபிரானின் அருளால் பூதப்படைகளையும் அடிமைகளாகப் பெற்று வீர (பராக்கிரமசாலியாகவும்) தர்மநெறி தவநாதவளாகவும் வாழ்ந்து தனது தவப்பேற்றின் மகிமையால் நூற்றிப் பதினாறாவது வயதிலே திருமணம் முடித்து அதன் பேராக ஓர் ஆண்மகவை மட்டும் பெற்றனள். அவனே சிங்ககுமாரன். இக்குமாரனுக்கு மூன்று வயதடையும் போதே இப் பேரரசி சிவபத மடைந்தனள். இக் குமாரன் வளர்ந்து தந்தையாகிய குளக்கோட்ட மன்னன் அல்லது மகாசேனன் என அழைக்கப்படும் மன்னனால் உன்னரசுகிரி இராச்சியத்திற்கு பட்டங்கட்டப்பெற்று அரசனானான். இவனே உகந்தைமலை உச்சியில் சிவ, விஷ்ணு, பிரம்மா மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஆலயமுமியற்றி மும்மூர்த்தி ஆலயங்களுக்கு நடுவில் தங்கக் கொடித் தம்பழும் உகந்தை மலையைச் சுற்றி தனித்தனியே அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் ஆலயங்களுமியற்றி அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியாக எட்டுச் செம்புக் கொடித்தம்பங்களும் நிறுவி ஆயிரம் அவண நெற்கழனிகளும் திருத்தி குழக்கன் கங்கையிலிருந்து வெட்டு வாய்க்கால் மூலம் நீரும் அக்களனிகளுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்து அக்களனிகளை ஆலயத் திருப்பணிக் கடமைகளுக்குரியவர்களுக்கும் ஆலயத்திற்கும் வருமான வழியமைத்து ஆலய அபிசேகமும் செய்து ஆறுகாலப் பூசையுமியற்றி இராவணேஸ்வரன் பெயரில் தீபமுமிட்டு இறைபணி செய்து வழிபட்டு வந்தனன் என்பதும் வரலாறு காட்டும் உண்மைகளாகும். எனவே இப்பதியில் மும்மூர்த்திகளின் அருளும் கருணாகடாட்சமும் பெற்று மகிமை பெருகுவதுடன் அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் கருணையருள் ஒளியும் பெற்று தென்கயிலாசத்தின் கருவறையாக இப்பதி அடியவர்களினால் போற்றப்பட்டும் வழிபாடு செய்யப்பட்டும் வருகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. மட்டக்களப்பு மான்மியம்
2. மட்டக்களப்புத் தமிழகம்
3. கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள்.

கடவுள் வணக்கம்

எ—
விநாயகர் துதி.

சித்தூற வித்தூற கற்றூற
வேழமுகத் திருவின் நினைவூற
என்மதியில் என் நினைவில் என்நாவில்
முழுமுதல்வன் துதியூற
வற்றாத அருள்கொம்பன் நம்பிக்கை தும்பிக்கை
பத மார
நாவாழ நலம்வாழ யான்வாழ கந்தன்
உகந்தன் பாஆள பாவாழ
சங்கம முழு முதலின் அருள் உண்டே துணை.

கஜமுகன் ஒருமுகன் திருமுகனே
அருள்முகன் கருணையின்
பெருமுகன் திருவருள் துணைவரவே
பணிவரும் மனமே துதியூறு
தினமே கணமே நினைவூறு மனமே
அருள் ஒளி பெறுமே
முழுமுதல் சங்கமன் உகந்தையன்
துணையூறு முதற் பொருளே
கந்தன் பதியூறு வரம் தரும் கற்பகமே
அருள் அந்புத முழுமுதலே
யுக யுக வடிவன் கலியுக வரதன்
கருணையின் மகிமை
அருளினின் பெருமை எழிலுறு துணையூறு
திருவருட் சோதர முன்முதலே
குருவருட் சண்முக குகபர பதியூறு
முதல் தலைவே
என் அக இருள் புறஇருள் நீங்கவே
நீ அருள்புரி ஐங்கரபதிமுதலே.

மண்ணொடு விண்நோக்க கண்ணொடு
 கருத்தும் உள்நோக்க
 என் அன்பொடு உன் அருள் நோக்க
 என் பண்ணொடு
 பாவும் கந்தன் உகந்தன் துணைநோக்க
 உந்தன் அருள் துணைவந்து
 எனைநோக்க அருள் தந்திடும் தந்திமுகனே
 கருணையே எனைக் காக்க
 வந்திடும் தந்திடும் நிலைத்திடும் இருஞும்
 மருஞும் தொலைந்தே எனைக் காக்க
 இக்கணம் எக்கணம் என்மதியே துதியே
 உனை நோக்க
 ஐங்கரன் அருஞும் கருணையும் எனைநோக்க
 என்மதி நிம்மதி நின்னருள் நோக்க
 அருள்வாயே கணபதி சங்கம முழுமுதலே.

சீர்பெறும் காரண பூரண புண்ணியனே
 பார் பெறும் தாரண காரணமுழுமுதலே
 ஊர் சீர் பெறும் சித்தியும் முத்தியும் தான் பெறும்
 வழிமுதற் காரண பூரண அருட்கடலே
 ஞானமத மோங்கவே காண மதம் பொழியவே
 திகழா நின்ற பெருமாளே
 அருட் செல்வமோங்கவே கருணை நினைவுமே
 பரந்துறைந்து நிறையவருமன்புமே
 இனிய ஞான வாழ்வமோங்கவே தெளிந்த உளமுமே
 நிறைசுகமுமே இறைசுகமுமே
 தந்தருள வந்தருஞும் கணநாதப் பெருமாளே
 இவையே இகபரமே
 துளிர்பெற உயிர் பெற அருள்வாயே
 ஐங்குகரமருள வரும்
 சங்கம முழுமுதலே தந்திமாழுகப் பெருமாளே.

யானை முகனே பானை வயிரோனே
 பத்திவழி சித்திவழி
 முதல்வோனே முக்திக்கு முதல்வனே
 சக்திக்கு முன்முதல் செல்வனே
 சங்கரன் ஞான செல்வனே எண்ணகத்தில்
 உறைகின்ற
 அருட்செல்வனே நித்திய முழு முதல்வனே
 சத்திய வித்திய வேழமுகவடிவனே
 ஒரு கொம்பனே உனை நம்பினேன்
 துணை வேண்டுவனே
 எனை ஆண்டு நீ அருள் புரிவாயே
 உகந்தப் பதியானும்
 கந்த கிரி நின்ற கணநாதனே.

வேதமங்கள் ஞான சொருபா நமோநம்
 ஆதிமங்கள் சோதிகடம்பா நமோநம்
 நாதமங்கள் முனிந்தா முதல்வே நமோநம்
 ஏழிசை யாழ்புகழ் தேவே நமோநம்
 மாது மணிதிகழ் ஞானமருளிய கோவே நமோநம்
 ஆரும் உன்புகழ் பேசும் நம்மிடையமர் அருள்புரியமரே நமோநம்
 பூசு நீறிடை தேசு வீசுற ஜோதி பொழிவுறு தேவுமகிழினி
 கானுவினையழி சாமி நமோநம்
 ஏது என்புகழ் யாதும் உன்புகழ் வாதுகொளவருள் நேயஇனிதருள்
 உகந்தா நமோநம்
 நீதி துணைபொழில் எழிலுறு வேலின் விழைதிரு அழகா
 நமோநம்
 சாதிதுயர்விட ஞாலம் உயர்ந்திட வேதமருளிய குமரா
 நமோநம்
 ஓதும் அடியவர் வினைவிட பாடும் அடியவர் குறைதீர வரமருள்
 நாதா நமோநம்
 ஆடும் அடியவர் அல்லல் பறந்திட சோதி தமதருள் வீசிவிளங்கிட
 அருள்புரி தேவே நமோநம்
 வீடும் உனதடி பேறும் நினதடி யாதும் கதியுறுநீயே யெமக்கருள்
 உகந்தைப் பதியுறுகுமரா நமோநம்
 வாடும் பயிரிடை பொழிவுறு மழையது போலுறுகருணை மழையருள்
 உகந்தா நமோநம்
 நீதியன்மதி நிலவிட பெருகிட நீயுமருள்புரி நந்தா விளக்கே
 கந்தா நமோநம்

கீழில் துஞ்சுகள் பறந்திட வேலேபேரருள் கருணை மலர்ந்திட
 நின்றருள் குமரா நமோநம்
 ஜோதிஒளிதிகழ் யாதும் ஓழித்தருள் உகந்தை மலையிடை மகிழ்வொடு
 காத்தருள் மாதுவனமகள் நாதா நமோநம்
 மோதும் அலை இடை ஒங்கிட வந்திடும் நாத ஒளிதிகழ்
 வேத மூலமே நமோநம்
 ஆளவந்தருள் நாம சுந்தர மணியருள்புரி கீத கிண்கிணி நாதா
 நமோநம்
 வாளவந்தருள் காத்தருள் நின்புகழ் பாடும் அடியவர் மகிழ் பெறுகுகளே
 நமோநம்
 தேனும் தினையுடன் தேவுபுகழ் பெறுநினதருள் வனமக்கள் குலமே
 புகழுறு திலகா நமோநம்
 உகந்தை மலையறு திருவே நமோநம்
 கந்தப்பதிமேவுகுருவே நமோநம்.

சோதி சுந்தர வேத மந்திர நாதா நமோநம்
 ஒதும் அந்தணர் ஆடும் மணிதிரள் ஒடும் பவ இருளகல் வீரா நமோநம்
 மாது குறமகள் தேவி மணம்புரி வேலா நமோநம்
 யாதும் குலம்புரி வேண்டும் அருள்திகழ் கோல நடம்புரி நாதாநமோநம்
 தீன தயாநிதி மாதவழுருகா மேதவகுணாளா நமோநம்
 ஞானதுரந்தர குரசங்கர திரிபுர சுந்தர உகந்தா நமோநம்
 கான வினோத அன்புறு இன்புறு துண்புறு நாமா நமோநம்
 நாடிய அடியவர் பாடிய தேன்இசை பொழிவறு தேவே நமோநம்
 ஆடிய கிண்கிணி மோதிடும் அருள் இசை எழிலுறு கோவே நமோநம்
 ஞாலம் துலங்கிட விளங்கிட அன்பருள் ஞான யோகன கோவன தாரேநமோநம்
 ஆடும் மணி இசை நாடிய குன்றிடை எதிரொளி பரவிட
 அருளொளி வீச தன்புரி குமரா நமோநம்
 ஆடும் இங்கிதம் பாடும் இன்னிசை தேடும் அருள் ஒளி காட்டிடும்
 கந்தா நமோ நம
 காலதுன்புரி குதவன்புரி மோதும்இப்புவி காத்தருள் உகந்தா நமோநம்
 யாதும் உன்புகழ் யாதும் உன்செயல் ஏதும் உன்பொருள் நாடும் உன்
 பொருள் கோல கிண்கிணி நாதா நமோநம்
 போதி அணிஇடை வேத மதிஇடை சாதிசமன் எடை யாதும் உனதிடை
 எனவமர் பதிதனிலிடையருளிய உகந்த நாதா நமோநம்
 ஜோதி ஒளி வளர் சேதி நமதிடை ஜோதி அழிவளர் அருளே நமோநம்
 ஒதவெனவருள் பிரணவதத்துவ நாமசொருபதிலமர்நாதா
 நமோநம்
 மோதும் திரைகடல் ஒங்கி எழிறு குழுறு சோலை பொழிவறு
 திருவறு உகந்தைக் குன்றருள் வேலே நமோநம்

ஜீவ நாதருள் உகந்த நாதா தென்திசை ஆள்பதி திருவே
நமோநம்

சுந்தரமகிந்தா உமையருள் உகந்தா கருணைக் கதிபே மல இருள்
மாற்றும் மனம்புரி நாதா நமோநம்.

வேததுரந்தர மோன முனிவருள் தேவருள் அடியவர் அன்புரி நாதா
நமோநம்

கீத இன்னிசை மாற்றிடு பவவினை கேட்டது தந்தருள் குமரே நமோநம்
ஆளும் உன்னருள் வாழும் இன்புகழ் கலியுக பூதலமேவிய தெய்வபதியே
நமோநம்

ஒதவென்றோரு யாதுமின்றில்லை காதும் என்றில்லை கடும் இருள் நிறை
பொழுததனில் காத்திடும் சீலா நமோநம்

தேவ மடந்தையர் குழ உயர்ந்திட்ட மேதினியாழ்புகழ் தேவி துணை
தந்திட்ட மேதினியாள் புகழ் தேவே நமோநம்
ஆரும் என்றிட யாதும் திசையிடை துணையுறா திருந்ததிட்டவேளை

நின்துணை காத்தருள் ஓப்பிலாவேலே நமோநம்
ஓம் கந்தா ஓம் முருகா எனவோதும் மடியவர் தமதிடை வள்ளி
தெய்வானை மகிழுற மயிலேறி வேலுடன்போடு ஓட
வந்தருள் நாதா நமோநம்

உகந்தைப் பதியமர் கோவே நமோநம்
அன்பார்களுள் இன்புறு கோவே நமோநம்

தேவத்திரு மாது தவமாது மணங்கொண்ட

வேடத் திருமாது தவமாது

மணங் கொள்ள வள்ளி வள நாட்டின்

அருள் நாட்டின்

தவம் உயர தலம்உயர அருள் நிறைய

பொருள் கொண்ட உகந்தை மலைவேலனே

கடலின் அலை பாய அருளின் ஒளிபாய

கருணையருள் வாழ

உகந்தைப் பதிகண்ட தவத்தின் மணம்கண்ட

அகத்தின் இருள் நீக்க

இகபர சுகத்தின் ஒளியேற்ற முகத்தில் அறுமுகம்

கொண்டே விழியில்

கருணை ஒளிபாய பன்னிரு விழி கொண்டே

துணைக்கு அபயமென அருளும்

பன்னிரு கரம் கொண்ட எமைக்காக்க

அருள வரும் கருணை விழி அழகோனே

உகந்தை மலையானே போற்றி போற்றி

10766

அகமே இருக்கின்ற இனிக்கின்ற
சுகமே
தவமே நிலைக்கின்ற நிறைகின்ற
வரமே
பவமே பணிகின்ற பதிகின்ற
பரமே
நலமே விளெள்கின்ற விழைகின்ற
பலமே
புலமே மறைகின்ற மகிழ்கின்ற
நிலமே
குலமே பொழிகின்ற பொருள்கின்ற
தலமே
கணமே கணிகின்ற களிக்கின்ற
மனமே
குணமே உயர்கின்ற உறைகின்ற
வனமே
மனமே திகழ்கின்ற திரள்கின்ற
ஞான மோன வனமே
யுகமே முடிகின்ற முடிக்கின்ற அருளே
இகபரமே
அருள்கின்ற திருவே குருவே
இறைவே
என்இறைவே உகந்தப்பதியமர்
குமரே
போற்றி போற்றி.

திருத்தல மகிழம்.

சோதிமயமான தட்சண கைலாயமெனும் உட்பொருள் விளங்க சத்திய தர்மவடிவுடனே ஒங்கார தத்துவ திருநாமமிலங்க அன்புநிறை ஓளியாகி அனைத்தும் காக்கும் கருணை கொண்டிலங்க தீவினை போக்கி நல்வினை கூட்டி முக்திக்கு வழிகாட்டும் பெருமான் அனைத்து உயிருக்கும் உயிராகி உற்றுணையாகி நின்றிலங்கும் உகந்தையெனும் கந்தன் திருப்பதியே.

தென்னகம் பொழிய விண்ணகம் மகிழு
மன்னகம் போற்ற மறைநான்கும் ஏற்ற
திருவருள் கூட்ட அறநெறி காட்டி
அமரரும் அகிலரும் துதிக்க திருமுகம் துலங்க
அறுமுகம் அருள பெரும் பொருள் கொண்டு
அரும் பொருள் காட்டும் கந்தன் கறைந்துறைகின்ற
உகந்தையெனும் அருட்பதியே.

மலைமகளின் குமரனவன்
கந்தன்
திருமகளின் மருகனவன்
குமரன்
கலைமகளின் துணைவனுக்கே குருதேவன்
பெருமான்
அலைமகளும் மலைமகளும் மகிழமையற
வருளி
திருமுருகன் கந்தனவன் உவந்து
வந்து
உகந்தைப் பதி கொண்டனனே.

கிண்கிணி நடன ஓலிஓலிக்கும் இனிய
 நாத ஓலிஓசையெழ அழகு திருமுருகன் அழகினிய
 தண்டையது குலுங்க ஆடிவரும் ஓடிவரும் உகந்தை மலைமீது
 மோதி வரும் அருள் ஒளியும் ஞான ஒளிபாய
 நடனமிடும் கந்தன் கருணை ஒளி துலங்கும்
 இருஞமிலவ பந்தம் இலகு தனில் மறைய
 தெளிந்த திருஞானம் மிகுந்து வரும் நிறைவோடு
 கருதரிய தவஞானப்பேறும் உறைந்திருக்கும்
 உகந்தையது உவந்தளிக்கும் இன்பி மய ஜோதியது
 இனிதிருக்கும் தலமெனவே இலங்குகின்ற உகந்து நின்ற
 கருணைமயிலேறும் அருஞம் திருவேலும் அளித்தருஞம் வரமருஞம்
 ஒப்பிலா மாமணி சக்தி தலமாகி நிலவியருள் சத்தியம் விளங்க வரும்
 சுத்த சிவமாகி ஓங்கி நிறைந்திருக்கும் அரிய தவஞானம் அருஞகின்ற
 ஆதி தலமாகி ஞான மயில் வாகன குருநாதர் முனி போற்றும்
 உகந்தை மலையதனில் தசகண்ட விரல் மிண்ட நிறையண்ட
 இறைகண்ட இராவணப்பதியுற்ற தெய்வபதியாகி திகழவே
 முத்தையன் முனிதவமுற்று இந்நாளில் நிறைகாண இறை காண
 திருவுற்ற பதியே விஷ்ணுகிரி முனிகண்ட தலமாக்கியருள்
 கொண்ட பெருமான் காசிவிள்வமா மகரிஷி தவமுற்று
 ஒளிகாண அருள் கொண்ட பதியே மும்மூர்த்தி தலமாக்கி
 அட்டதிக்கரும் தலம் காண எட்டுத்திக்கும் செப்புக்
 கொடியுற்று உகந்தை மலை உச்சிதனில் அருள் காண
 தங்கக் கொடியுற்று தவஞானமுயர் சிறைமீண்ட
 செல்வியவதாரமருள் ஆடகசவந்தரி ரகுவம்ச மகாராணி
 குலக்குமரன் திருப்பணி நேர்பண்ணும் நிறை கண்ட தலமாகியே
 நின்றருள அன்று திருவுற்று அவனார் குலம்மால தேவர் குலம் வாழவே
 மங்கை - வள்ளி வனவேடர் குலக்கொடியின் துணையுற்று மகிழவே
 ஒப்பிலா வேல் கொண்டு துலங்கவரும் அருள் சக்தி நிறைவுற்ற
 திருவுற்ற பதியாக்கி அன்பர் வினை போக்கியே இருஞம் வினை நீக்கியே
 ஞானகுருவாகவே ஞானமுயர் தவஞானப் பேறு வழியூட்டியே அருள்
 மகிழமை நிறைவுற்ற பதிகொண்ட உகந்தைப்பதியுற்ற பெருமானே.

சில்லுறு வண்டினங்கள் ஒலிக்கின்ற
 வனமோ
 அழகினிய மொழி பேசும் கிளிபேசும்
 வனமோ
 பறவையினம் ஒலிகேட்கும்
 வனமோ
 சரணாலயம் உறைகின்ற அனைத்
 துயிரின் அன்பு
 மொழி அதுகேட்கும் இன்ப
 வனமோ
 அருள்மொழிபேசும் தவசீஸ் நிறைகின்ற
 வனமோ
 அலைகடலும் பெருஞ்சோலை குழ்கின்ற
 பசுஞ்சோலை நிறைகின்ற
 குன்றுகளும் இருக்கின்ற வனமோ
 அருள் காட்டி
 இருள் நீக்கி ஞான ஒளி காட்டுகின்ற
 ஆனந்த வனமோ
 அப்பன் கருணை அலைவீசி நீல் கடலின்
 அலைவீசும் வனமோ
 எங்கள் இருள் மாற வினை மாற
 அருள்வீசும் வனமோ
 உகந்தைப்பதி எங்கள் நிறை செல்வம்
 பொழிகின்ற
 அருட்செல்வன் உறைகின்ற
 வனமோ

குகபர கைலாயம் இகபரதனை மேவும்
 அருளாலயம்
 திருவருள் தனையாளும் கந்தன் அருள் திகழ்
 தனை மேவும் கருணாலயம்
 ஜயன் அழகன் முருகன் குருவருள் இறை
 யருள் தனை மேவும்
 அடியவர் துணை மேவி நிறையருள்
 தரமேவும் சரணாலயம்
 திருவருள் தனை மேவி இறை சுகம் நிறைந்தோடும்
 சுகவாலயம்
 தவபர துதிபர கைலாயம் உகந்தை மலை மிசை
 அடியவர் மனமிசை
 நிலமிசை அருளொளி மதுவென இனிதென
 திருவொளி திகழ்ந்திடும் கமலாலயம்.

ஆனந்த கைலாயம் அமரநாதம்
 தேவர்கள்
 சுகந்த லோகம் மூவர்களுமொர்ந்த
 பதிதம்
 குமரன் அருள் கமல மலர் பாதம் திகழவே
 விளங்குகுக உகந்தமலை வாரமே
 ஆரமென தேன் இனிய மதுர மொழியே
 பரவி வர மனமுருக பெருகி
 வரும் அருளின் ஒளி திருவின் ஒளி
 துலங்கியது திகழவே
 உகந்தமலை மீதில் வரமருளி
 நின்ற பெருமாளே
 அன்பணைய அருளணைய கருணையது
 பெருகும் ஒளி திகழ வரும் குமரோனே
 குறைய மகன் நிறைவு பெற வருமகனும்
 நின் துணையும் பெற
 நின் திருப்பாதார விந்தமது தொழவருளும்
 கருணையது பெருகிவர
 அருளமுதம் பொழிய நின்ற பெருமாளே
 வேலணைய மயிலுமனைய
 மும் மூர்த்தி திருவருளுமனைய வேழமுகன்
 துணையனைய காக்கும் கருணை
 மழை பொழியவே உகந்த மலை மீதுதித்த
 பெருமாளே.

வற்றாத அருளின்ப ஒளிவீசும் அருணோதயம் உகந்தன்
 கருணை மங்காத சுடர்மேவும் மங்கள சந்திரோதயம்
 குமரன் துணைவந்து எமையாளும் உகந்தாலயம் ஜயன்
 அருள் ஓங்கி துயர்மங்கி இதம் பொங்கும் சுகவாலயம்
 கந்தன் நினைவெங்கும் இன்ப சுகம் தந்து இனிய நிலை காணும்
 அருள் வள்ளல் புகழ் மணக்கும் திருவாலயம்
 பக்தர் மணங்கொண்ட அப்பன் அருள் கண்ட ஓம் என்னும்
 நாமத்தின் ஒலிதுலங்கும் சுவாமி தலங்கண்ட கருணாலயம்
 திரிபுர சுந்தரன் திருஜோதி மங்கள வளங்கொண்டு
 அருளும் கிரிராஜன் ஆடல் நிலைகொண்ட சரணாலயம்
 பங்கய தங்கமலர் பாதன் இனிதிருக்கும் சுந்தரவருலாயம்
 சக்திவேலருள பச்சை மயிலாட ஆனந்த
 ஒளியாகி வனமங்கை துணைகொண்ட உகந்தை மலையாலயம்
 தங்க முருகன் அருள் நிலைக்கும் வங்க முருகன்
 கருணை அலை துணைநிலைக்கும் மங்கை வள்ளி அருள் பொங்கும்
 சீலன் குணாளன் அருளும் மலையும் பதியாக்கியே
 காட்சி தந்தருளும் வங்கம் ஒலிக்கின்ற சங்கம் மலிகின்ற
 தேவுக்கள் நிறைகின்ற மூவுக்கள் உறைகின்ற
 நித்திய சத்திய ஒளிமேவும் ஞானஒளியாலயம் ஞான கணபதி துணை கொண்ட
 வனமங்கை மணங்கொண்ட உகந்தை பதியுற்ற
 கந்தப்பதிமேவும் பெருமான் உறைகின்ற குமராலயம்

கோல மயிலுண்டு இனிய குயிலுண்டு
 மதுர மொழி பேசும் அழகு கிளியும் உண்டு
 கந்தா நின்பதியில் விளையாடும் புள்ளி
 மானுண்டு கொம்பீர நடை கொண்ட
 உயர்ந்த களிறுண்டு பாயும் குரங்குண்டு
 கரடி புலி தானுண்டு கட்செவி
 யுமுண்டு அப்பன் உகந்தை மலைதனில்
 குமரனருள் சுனைகளுண்டு
 அருட் சக்தி ஒளி பாயும் ஓங்கார சக்தி
 வேலுண்டு அம்மை வள்ளி
 அருள் பொங்கும் அருட் தலமுமுண்டு கருணை
 அலைபாயும் கடலுண்டு ஓங்கார நாத
 ஒலியுமுண்டு ரீங்கார நாதமொலிக்கின்ற
 வண்டினங்கள், பச்சினங்கள்

இனிய ஒலி ஓலிக்கின்ற பச்சைவனச் சோலையும்
 சூழவுண்டு அழகினிய நீரோடை
 சூழ அணித்தாக குளமுழுண்டு வாவியுமுண்டு
 உகந்தா நின்மகிமை உறைகின்ற
 தோணி மலையுண்டு அம்மன் அருட்பெருமை பொழிகின்ற
 மஞ்சள் மலையுமுண்டு பொங்கும் மலையுமுண்டு
 அப்பன் ஆனந்த உறைவிடத்தின் புகலிடத்தின்
 அருள் வீசும் ஒளிவீசும்
 ஜயன் அழகு மயிலுமுண்டு அரிய தவஞானச் சுடர் வீசும்
 சக்தி வேல் கொண்ட
 சரவணாலயம் பொழிகின்ற கருணை மழையுமுண்டு
 நிறைஞான தத்துவத்தின்
 உட்பொருஞும் மெய்ப்பொருஞும் துலங்க
 வரும் சங்கொலியும்
 மணிஒலியும் ஒசை எழு கடலோசை தானும்
 சேர்ந்தெழவே விண்ணதிர
 மண்ணதிர மறைபோற்றும் அடியவர்கள் தம்
 இனிய குரலோசை தானும் எழவே
 பக்திபரவசத்தில் முருகன் அருள்வெள்ளம் தானும் எழவே
 தங்கமயிலாட உகந்தை
 மலைதன்னில் கிண்கிணி தண்டைகள் அசைந்தாடி
 மோதியெழும் தேன் இனிய
 நாதாலி ஈரேழு புவனமெழவே துள்ளி எழும் இன்ப
 அன்பதனில் தெளிகின்ற நடனமிடும்
 நம் இறைவன் நிறைகுழ திரைமோத
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்ப்படை ஏற்ற ஜயன்
 தவஞானமுயர் படையும் போற்றி நிற்கவே
 தேவசேனாதிபதி வள்ளிவன மங்கை மகிழவே
 உகந்தைப்பதி ஆளவாழவே உகந்தை மலைதனையே
 உவந்து கொண்ட பெருமான்
 உறைகின்ற அருள்கின்ற பதியே போற்றி போற்றி...

வேதவிழி அமுதம் கீத இனி அமுதம்
 தேவு தரும் நல்லமுதம்
 ஓங்கார நாதாலி அமுதம் தேனும் தினையுவந்த
 தேவி அருளமுதம்
 வேலின் துணை அமுதம் ஆடுமயிலின்
 அழகமுதம்
 ஜோதி ஒளி அமுதம் உகந்த மலையமுதம்
 கந்தன் அருளமுதம்
 நீலன் மகன் வேலன் கருணை ஒளி அமுதம்
 ஆதி மூலப் பொருளமுதம்
 உறைந்து நிறைந்த பதி அமுதம்
 கந்தன் பெருமை தரும்
 அழகன் கருணை விழி ஒளிவீசும் உகந்தைப்
 பதியமுதமே போற்றி போற்றி.

அருள்மேவும் சங்கொலியும் திருமேவும் திருமங்கள்
 வங்க அலைகடலும்
 மோதவரும் அலைஞியும் இருள்போக்கும் மருள்போக்கும்
 மத்தளமுழுங்க வரும்
 உகந்தமலை உச்சிமணி திருக்கோவில் திருமணியும்
 அருள்முருகன் திருஉறவை அருள்
 நிறைவை ஒருநினைவை ஊட்டவரும் இனிய ஒலி
 ஓங்க வரும்
 திருமுருகன் பூசை ஒலி தீபாளி வீசவே ஆசைஅலை பாசவலை
 ஓடுங்கவரும்
 கீத இனிய ஒலி வேதமங்கள் நாதாலி பேசவருமே
 திரை பேசும் அருள்
 பேசும் பரம்பொருளின் அருள்நினைவில் அருள்ஜோதி
 கருணை ஒளி அன்பார்தம் கருத்ததனில்
 மோதவரும் ஐம்புலனும் அடங்கவே மெய்ப்புலனும்
 ஓடுங்கவே
 வாடுமுகமொன்றில்லை ஆடும்மனமொன்றில்லை
 ஓங்கார ரீங்கார சிங்கார
 திருக்குமரன் உகந்தை அருள் முருகன் திருமுருகன்
 திருவடியின் திருங்கியிலே
 அருள் ஒளியிலே அருள்நிறை மொழியிலே திருவழகிலே
 நினைந்தே உதிக்க வரும்
 பேரின்ப இன்பநிலையே தேனே அமுதமென இனிய நிலை
 நிலைத்திருக்கும் ஆனந்த நிலையே
 உகந்தை அருட்பதியின் மோனகுருஞானகுரு
 திருவருளும் குருவருளும் நினைந்தே
 மகிழிவரும் ஆனந்த சன்முக திருமுருகன் குருபரதிருவரன்
 மயூரவரனே அருளவரும்
 திருக்கருணையருள் பொழிந்திருக்கும் ஓங்காரநாத சரணாலயமே
 போற்றி போற்றி.

திருவருள் குருவருள் நிலை

வனமுறை வேடர் குலமது திகழு
தவமுறை வேடர் குலமது வாழு
வினையுறை வேடர் குலமது அழிய
கணம் நினை வேடர்
தினம் நினை வேடர் திருவினை வேடர்
திருவினை பெறுக
தீவினை அழிய அருள் நினை வேடர்
கருணையே பெறுக
வருமொரு திரு வேடன் உகந்தை
மலையது திகழு
மனமுறை வேடன் வென மதுவாக
ஒருமனதாக திருமனதாக வரமருளிய
பெறுமாளோ.

மதியமுதமருள துதியமுதம்
 தனிலே
 கமலமுதமினைய மனவமுதமொடுங்க
     அருளமுத மருள
 திரை கடலின் ஒலியில் கருணை
     ஒளிபாய
 வனமுருகன் வருவான் உகந்தை மலை
     தனிலே
 திருவருளும் தருவான் குருவருளும்
     தருவான்
 துதிபாடுமடியார் குறையேதுமோட
     வரமருள வருவான்
 வனமங்கை மகிழும் அருட்கமலம்
     குளிர
 அழகு திருமுருகன் அவனியது
     காண
 அகத்தியரும் நாட அருணகிரி
     பாட
 அநந்தகோடி தவ சீலருமே
     துதிக்க
 தேவாதி தேவ கோடிகளுமே
     பணிய
 பக்த கோடிகளும் முக்கி கோடிகளும்
     ஏற்ற
 மயிலேறு குகனே மனமாயை
     மாய்க்க
 வேல் ஏந்தும் பெருமான்
     உகந்தை மலை தனிலே
 உலகாள வருவான் கந்தன்
     கருணை மழை பொழிவான்

சிலகாலம் வாழ்ந்தாலும் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தாலும்
 நீ இன்றி வேறுதுணையில்லை எனக்கு
 ஒரு கணமும் வாழ நின் அருளின்றி உயிர் வாழ
     இவ்வுலகில் எவ்வுலகில் எவராலும் எதனாலும்
 முடியுமா? உகந்தைத் திருக்குமரா ஒருசதமேனும் இல்லாத
     ஏழைதன்னும் உயிர்வாழ முருகா
 பலகோடி பணம் சேர்த்த தனவந்தன் மால இதில்
     உண்டு நின் திருவிளையாடல்
 உலகோருக்கொரு பாடமா? கருணை விழி அழகா
     காத்தருளும் உகந்தா
 நோய் என்றும் பேய் என்றும் நொடிப் பொழுதில்
     விபத்தாகி அவதியறும் வேளை
 விதினன்றும் வினை என்றும் சரி என்றும் பிழை என்றும்
     கூறி குறைகண்டும் நிறை
 கண்டும் காலம் கடத்துகின்ற மாந்தர் நின்
     திருவருளை உணராத
 புரியாத மதியாத மதிகெட்ட மாந்தர்படும்
     பாட்டை பகர திருமுருகா
 காடுதனில் சரணாலயம் கொண்ட குமரவடிவே
     பலகோடி நாவிருந்தும்
 பலகோடி வாயிருந்தும் கண்டபலன் என்ன?
     ஓகாண்ட முடிவென்ன?
 கந்தன் திருவிளையாடல் காணாத பேருக்கு
     உணராத பேருக்கு
 கானுகின்ற காலன் திருவிளையாடலொரு
     பாடமா? கந்தா
 அப்போதும் உணராமல் இப்போதும் உணராமல்
     எப்போதும் உணராமல்
 ஆடுகின்ற ஆட்டுகின்ற மும்மலரின் விளையாட்டிலே
     அகப்பட்டு மயல் கொள்ளவொரு
 பாடமா? ஆனாலும் துயருக்கும் வேதனைக்கும்
     எல்லையொன்று இல்லையோ ஜயா
 வகை தொகையொன்றில்லையோ
     ஜயா இதுதானா உலகியல்பு இறைவா?
 இதுவும் நீ காட்டும் ஒரு திருவிளையாடலா அல்ல
     உலகோருக்கொரு பாடமா? உகந்தா.

வெறி கொண்ட உலகும் நெறிகொண்ட
 உலகும் மருள்கொண்ட
 உலகும் அருள்கொண்ட உலகுமென
     பிரித்தானும் நின் திருவிளையாடலழகின்
 முடிவென்ன முருகா? முறையற்ற முறைகெட்ட
     நிறையற்ற நிலைகெட்ட மாந்தர்க்கு
 ஒரு பாடமா? முறையற்ற முறைகொண்ட
     நிறையற்ற நிலை கொண்ட மாந்தர்க்கு
 ஒரு பாடமா? வள்ளி வளநாட்டில் தலம்
     கண்ட அருள் கொண்ட
 இறைவா தெய்வ நீதிபதிராஜனே உகந்த கிரிராஜனே
     அந்நாளில் இந்நாளில் எந்நாளில்
 நின்துணைவந்து எனைக்காக்க கருணை உருவாகி
     வந்து அருளின்
 திருவாகி நின்று ஞான குருவாகி
     வந்து சத்திய மறைகாண நித்தியத் துறைகாண
 மங்கள முனிவீரா நின்பதம்
     சரணம் ஐயா எந்தனுக்கருள்புரிந்து காத்தருள
 வேணும் கருணை வடிவேலே
     உகந்தை மலையானே போற்றி போற்றி

அகந்தை மாற்றவே திருவே உகந்தை
     உற்ற இறைவே
 எனை ஆள இப்புவி வாழ வினை மால
     இருள் மாற வந்த குருவே
     அருவே உருவே அருவருவே கருவிலே
         வினை முளைக்க
     உருவிலே வினையழிக்க இருளிலே
         உனை நினைக்க
     அருளிலே எனை வளர்த்த பெருமாளே
         விரைவிலே
     உன் உறவளித்து விரைவிலே என்
         திரையழித்து என்உயிரிலே
     நின் பொருளிலே நிறையளித்து
         கருணையே உறவளிக்க
     இப்புவியிலே அருளளிக்க
         அருள்வாயே
     உகந்தை கிரி தனிலுற்ற மயில் வீரா
         கந்தப் பதிமேவும் பெருமாளே

சீராப் பெருநன் ஆறாவருணனருள்கின்ற
 தீராப் பெருமைதனைக் கொண்ட
 வீராக் குன்றனருள் மலர் வீராப் பெருமைதனை
 வீணருமறியாத முருகனருளை
 தேனாய் இனிக்கும் கந்தன் பெருமை அன்பரும்
 உம்பருமறிகின்ற குமரனருளை
 வீணாய் அலைகின்ற தீரா வினையாளருமறியாத
 ஜூயனருளை
 போயாய் அலைகின்ற ஆசை அலை வீழ்வோருமறியாத
 கந்தன் அருளை
 நாயாய் நின் அருள்தேடி அலைகின்ற அடியவனு
 மறிகின்ற வேலனருளை
 சேயாய் நின்அருள் வேண்டி கதறும் எனை தாயாய்
 வந்து காத்தருளும் அம்மனருள் புரிய
 உகந்தைப் பதியெங்கும் அன்பரும் உம்பரும் போற்ற
 வரும் திருவருளே.

குருவருள் நிலை

உகந்தானென என் உள்ளின்றுணர்த்தியே பகர்வானெ
என் அகத்தே அமர்ந்தானென என்மதியில் என்னினைவில்
அருள்ளினைவுட்டி அமர்ந்தானெ
ஒங்காரநாத ஒலிக்கு ஒலியானெ சரிநீதி பொழிவானெ
ஜீவநாத சர்வநாத ஒலிக்கு ஒலியானெ
காக்கவரும் கருணை ஒளியானெ வேதஒலிக்கு ஒலியானெ
எனை ஆட்கொண்ட சோதியனெ
மாதினிய மங்கை யிருவரைக் கொண்டானெ
நீலமயிலேறும் நித்திய ஒளியானெ
சக்திவேல் ஏந்தும் சத்திய ஒளியானெ
உகந்தமலை கொண்டானெ உலகானை விடுவானெ
உலகாள உயிர்வாழ விடுவானெ எக்கணமும்
எந்நாளும் நலம் யாவும் தருவானெ
உகந்தனை என்னினைவில் என்நாவில் உறைவானெ
தென்னகத்தே திருஒளியும் என்அகத்தே அருள்ஒளியும்
தந்தானென எக்கணமும் எந்நாளும் மறவேனே...

சத்திய ஒளி கண்டேன் நித்திய
 மதி கண்டேன்
 அன்று கந்தன் அருள் தந்த திருநாளிலே
 எந்தன் பெருநாளிலே
 தட்டிவிட்டான் எந்தன் மனக்கதவை
 இன்று திறந்துவிட்டான்
 எந்தன் மனக்கண்ணை எந்தன் குருநாதன்
 உகந்தை தலம் மேவும் அருள் நாதன்
 சத்திய வழிகாட்டி நித்திய துணைகாட்டி
 முக்திக்கு நிலைகாட்டி
 பக்திக்கு உயிருட்டி உகந்தை அருள்மேவும்
 அப்பன் கந்தன்
 என்னிலே கருணையருள் தனை நிலைநாட்டினான்
 திருமுருகா
 அருள் முருகா உகந்தை வனவேலன்
 திருவேலன் பதம் நாடினேன்
 நிதம் நாடினேன் சதம்துணை நாடினேன்
 உகந்தைப் பதிவாழும் கந்த கிரிநாதனே.

திங்கள் முகமும் திருவனைய சோதியும்
 மங்களவாணன்
 மணிமுடி ஒளியும் மயங்கியே திளைத்திடும்
 மாண்புறு இன்புறு
 தேஜசும்கொண்ட குமர வதனா ஆனந்த
 மதனா
 அருண ஒளிமதியின் ஒளி மிகைத்திடவே
 கருணைஒளி
 அருளின் ஒளிகுழவே அழகு திருநீல மயிலோடு
 அற்புத அன்பின் ஒளி
 வீசுமதுவேலோடு திகழ தண்டைகள் ஒலி
 பெருகவே கிண்கிணி கீத இனிய
 ஒலிதொடரவே ஆனந்த அழகு மகள்
 மாதினிய வேடமகள் மகிழவே
 வேங்கை மரமெனவே நின்ற கருணை மகன்
 கந்தன் அருணமெனவே
 ஒளிவீசி அருள் பேசவே தருணமது கண்டேன்
 உகந்தன் அருள் கிரணமது கண்டேன்
 வருணமெனக் கருணையது பொழிய நின்ற
 பேரராளியே அழகு திரு உகந்தை மலை
 அருளும் மலை தனிலே அருளமுதம் பொழிய நின்ற
 பெருமாளே.

பவளமலை போல வரும் பச்சை
 மயில் மீதேறிநிற்க
 கண்ணொளி பறக்க வரும் மின்னொளி
 போல் இருக்கும் அருள் ஒளி
 வீசி நிற்கும் இன்பமய ஜோதியே
 கருணை ஒளி வீசுகின்ற
 அன்பார் வினை நீக்கவென்று அருள்
 ஒளியும் வீசி நின்று
 அருளும் மலை உகந்தை மலைதனிலே
 சக்தி
 வேலாயுதம் தனைக் கொண்ட பெருமாளே
 சந்தமும்
 அன்பின் நிலை கூட்டியே அருளின் நிலை
 ஊட்டியே
 என்றும் இன்ப நிலை அருளியே திகழு
 நின்ற பெருமாளே
 அடியவர் குறைத்ரவே ஆனந்த நிலை
 பெருகவே
 மோனநிலை கூட்டியே ஞான ஒளி வீசியே
 அன்று
 உகந்தை மலை மீதில் நின்ற பெருமாளே.

ஆனந்த மோன குருவே
 அன்பின் அவதாரமே
 இன்பமய ஜோதியே உகந்தை மலை ஜோதியே
 சகானந்தத் திருவே அருள்வாயே
 அறம் வணங்கும் வனமங்கை மணவாளனே
 என் உளம் வணங்கும்
 என் உயிர் வணங்கும் கணம் வணங்கும்
 தினம் வணங்கும் உனை
 நின்துணை தந்து எனை ஆள வருவாயே
 அருள்வாயே
 புகழ் மணக்கும் நின் அருள்மணக்கும்
 பொருள் மணக்கும்
 திருவருளே எனைக் காக்கும் கருணை
 வடிவே கந்தப்பதி
 மேவும் உகந்தைப் பெருமாளே.

அகிலமேவும் தலமாகி துகிலமோட்டி
 வினையாடி
 முகிழமாய்க்கும் ஒளியாகி இருஞ்சோட்டி
 வினையோட்டி
 விகாரம் நீக்கும் குணமாகி துயரும் போக்கி
 துணைகாட்டி
 கமலம் நோக்கும் வடிவாகி கருணை காட்டி
 அருஞ்சுட்டி
 திகழவோங்கும் முகமாகி நினைவூட்டி
 திடமையூட்டி
 மகிழவோங்கும் இனியபதியாகி சபலம் நீக்கி
 குறையோட்டி உறவாடி
 நெகிழவோங்கும் கருணை வடிவாகி அபயம் காட்டி
 மரணபயமுமோட்டி
 இனிமையோடு இன்ப நிலையும் கூட்டி அருமையோடு
 ஆனந்த நிலையுமுட்டி
 தனிமையோடு வறுமையற்ற பெருமையற்ற சேயாய்
 தவித்தெனை தாயாய் வந்து
 காத்தெனையாட கொண்ட கந்தகிரிமலையதனில்
 அருளிநின்ற
 உகந்தைப் பதியற்ற கந்தப்பெருமாளே.

கணமுருக தினமுருக மனமுருக
 வனமுருகன் திருவேலன்
 வரமருள கணமருள தினமருள
 திருவருங்கும் அருள்மேவும்
 குருவருங்கும் உருகியது பெருகியது
 வெள்ளமென பரவியது
 சூழ்ந்துவர வினைமேவும் கொடுமிருங்கும்
 உருண்டோட
 விரெந்தோட பறந்தோட கலைந்தோட
 மறைந்தோட
 மான் ஆட மயிலாட குயில்பாட
 வேலோடு சலங்கை ஒலி
 மோத நீல் கடலின் அலைமோத கந்தன்
 அருள் கருணை அலைமோத
 ஜோதி மங்களமாகியன்று உகந்தை மலை மீதில்
 நின்ற பெருமாளே.

தேடும் திருவருளே பாடும் பெரும் புகழின்
 அரும்பொருளே
 பரம் பொருளே நாடும் குருவருளே
 வீடு தரும் நிறைபொருளே
 அருள் மணக்கும் திருப்புகழின் பேரருளே
 வணங்கும் இறையருளே
 யான் வேண்டும் திருவருளே யான் வேண்டும்
     குருவருளே யான் வேண்டும்
 நிறை பொருளே மீண்டும் மீண்டும் யான்
     வேண்டும் இறையருளை
 வாடும் ஏழை எனக்கருளே போற்றும்
     திருவருளே
 ஏற்றும் அரும் பொருளே பரம்பொருளே
     நாடும் பேரருளே
 காக்கும் கருணையருளே மறைக்கும் பேரிருளை
     நீக்கும் உன்னருளே
 நோக்கும் அருட்கடலே எனை ஆட்டும்
     எனைவாட்டும் வினை இருளை மாற்றவரும்
 கருணை பெருங்கடலே உகந்தை மலையுற்ற
     அருளின் திருவிளக்கே
 நிறை அன்பில் இறை அன்பார் தேடும் திருவருளே
     ஒளிவீசும் ஞான மணிவிளக்கே
 உகந்தப்பதி மேவும் கந்தப்பெருமாளே.

ஆதியும் அந்தமும் ஆனாதியும்

நீயே கந்தா உகந்தா

ஆதிமுதல்வன் சோதி மங்களவாணனும்

நீயே

நீதி துரந்தர புரந்தர ஞான துரந்தர

நீதியும் நீயே

வேத முதல்வரும் நீதி முதல்வரும்

போற்றும் தயாளனும் நீயே

உலகம் உணர்ந்தவர் உலகம்

துறந்தவர்

போற்றும் அருட்பெருங் கடலும்

நீயே

காலம் உணர்ந்தவர் கலையும்

உணர்ந்தவர்

போற்றும் கருணைப் பெருங்கடலும்

நீயே

அறமும் உணர்ந்தவர் அருளும்

உணர்ந்தவர்

தவமும் உணர்ந்தவர் போற்றும்

தயாளனும் நீயே

உகந்தையமர்ந்திருக்கும் திருவும்

நீயே

குருவும் நீயே இறையும் நீயே

உகந்த கிரிதனிலுற்ற மயில் வீரா

கந்தப் பதிமேவும் பெருமாளே.

அருண ஒளி நிலமிசையின் ஜலம் தன்னை
     முகிலுருவில் எடுத்திடவே
 அழக்கு நீரெனினும் உப்பு நீரெனினும்
     எந்த நீரெனினும்
 அருண ஒளி நிலமிசையின் ஜலம் தன்னை
     ஆவி நிலை எடுத்திடவே
 எந்த நீரெனினும் மாசு நீரெனினும்
     தூசு நீரெனினும்
 அருண ஒளி நிலமிசையின் ஜலம் தன்னை
     சுத்த நிலை எடுத்திடவே
 எவ்வகை நீரெனினும் அவ்வகை நீரெனினும்
     சுத்த நிலை அடைந்திடவே
 அருண ஒளி நிலமிசையின் ஜலம் தன்னை
     முகிலுருவில் எடுத்திடவே
 மழையுருவில் பொழிந்திடவே கருணையது
     பொழிந்தருஞம்
 உந்தன் அருள் தன்னை இறைவா நீ உந்தன்
     அருள் ஒளியதனை வீசி
 என்னில் கருணையது பொழிந்தருள்வாய்
     உகந்தத மலை வேலவனே.

பஞ்சபூத மலநிலை

ஆலமென வருகின்ற கொடுங்காமம்
எனைமெல்லும்
எனைக்கொல்லும் நீலமென வருகின்ற
மும்மலத்தின் சிகரமென
திகழுகின்ற ஆணவத்தின் சோதனையோ
வேதனையோ
உடன்பிறந்தே மறைந்திருந்தே எனை
உடன் மெல்லும்
உடன்கொல்லும் கோலமென வருகின்ற
ஆசைவழி பூசையது காண
தாவியே வந்தெனை நாசமது செய்யும்
ஸ்ரீவள்ளி தேவி கரம் பற்றும்
தேவகுஞ்சரி துணை காணும் ஸ்ரீமுருகா
இதுவெல்லாம்
நின்வேல் வெல்லும் திருமுருகா நின்
கருணையருள் வெல்லும்
நீலமயில் மீதேநி வருகின்ற ஸ்ரீகாந்தனே
காத்தருள்வாயே
உகந்தனே கந்தனே உகந்தை துறையூர்
கண்டவரனே மயூரவரனே.

உள்ளமெனும் கோயில் உறைந்திட்ட
 பேரிருளில் ஐங்கொடுநர் புரிகின்ற
 தொல்லை எனும் தொழிலை இல்லாதொழிக்கவருள்
 இளைய பெருமானே
 கருணைத் திருவுருவே எல்லையில்லா திருவே தொல்லை
 அறும் ஆனந்தப் பொருளே
 ஞானத் திருவருளே ஒளிக்கும் ஒளியான மோனத்
 தவமுனிவர் அறியும் அறிவே
 வானவரும் தரணியரும் போற்றித் துதிக்க வரும்
 அன்பினுறவே இன்பமய ஜோதியே
 ஆறுமுகமாகி அமரர் தொழுதேத்த குமரவடிவேலுடனே
 ஒருமுகமாகி நின்ற பெருமானே
 வினையின் அருமருந்தாகி ஆனும் திருவருளே மும்மலரையும்
 பஞ்ச பூதலரையும் பறந்தோட்டும் பேரருளே
 காரிருளை மாற்றியருள் பேரொளியே விட்டிலரும்
 பற்றிலரும் தேடும் அருள் ஒளியே
 ஒங்கார தத்துவ திருக்கோலம் கொண்டருளும் ஞான கணபதி
     துணைகொண்ட வனமங்கை மணங்கொண்ட பெருமானே
 ஆங்கார மழிக்கவருளும் நாமமருளும் தத்துவக் கோலவடிவே
     தென்திசை வென்றிடும்
 எண்திசை மன்றிடும் அருள் திசைகாட்டி இருள் திசை
     மாற்றி எமன்வரும்
 திசைபதியாக்கி அடியவரின் ஒருபதியாக அருள் ஒளிவீசும்
 உகந்தைப் பதியமர் கந்தப்பெருமானே.

பஞ்சப் பொறி கலங்கி விந்து விட்டு
     நொந்து கெட்டு புத்தி கெட்டு
 பந்த பாசம் தலைக்கேறி தவறி விழுந்து
     தனம் பொருள் தகைமையிழுந்து
 பக்கமையற்று உதவியுமற்று உதறியும்
     விட்டு உலகம் பழிக்க
 உறவும் இழிக்க உற்றதும் போய்
     அனைத்தும் போய்
 அவலமுமாகி கேவலமுமாகி கவலையுமற்று
     சபலமுமற்று
 பினியனுமாகி பித்தனுமாகி தனினுதுமாகி
     தவித்திடும் நிலையுமானேன் உகந்த நாதா
 கண்டது யாதுமில்லை கொண்டது யாதுமில்லை
     உடமை
 ஏதுமில்லை ஊனும் எலும்பும் உறுதியுமில்லை
     நரையும் திரையும் குறையும்
 மறையுமுன்னே தோன்றி விரையும் பின்னே
     ஆவியே நினைவில் கொள்மினே
 உலகீர் கற்றதும் களவும் பெற்றதும் பிறவும்
     பெருமையும் சிறுமையும்
 உண்டதுயாவும் நிண்டதுயாவும்
     பூவும் பொட்டும் புளுகும்
 புகழும் ஆட்டமும் ஓட்டமும் வாட்டமும்
     தேட்டமும் போட்டதும்
 எடுத்ததும் செய்ததும் யாவும் கொடுத்தது யாவும்
     வளர்ந்தது யாவும் வரைந்தது
 யாவும் உறைந்தது யாவும் உணர்ந்தது இன்று இறைவா
     புரிந்தது நன்றது உற்றதும்
 சதம் இல்லை பெற்றதும் சதம் இல்லை எதுவுமே
     எனதில்லை எதுவுமே நிலையில்லை
 கொற்றவன் வரும்போது கொடுவினை மகிழவே
     பழவினை தொடரவே முருகா
 நம்வினை சூழ செய்வினை பற்ற அதுவே
     உற்றமும் சுற்றமும் உலகமும்
 ஆக நிழலென தொடர விகாரமே பற்றிட
     துயரமே ஒங்கிட துன்பமே
 நிறைந்திட கவலையே நிறைந்திட வேதனை சோதனையே
     குழந்திடும் இதயமே சிதறிடும்

உதறிடும் மனமே குழறிடும் உழறிடும் இதுவே
 சுழன்றிடும் அதுவே
 உறைந்திடும் தொடர்ந்திடும் எதுவும் உணரா
 நிலையது வந்திடும் எமனும்
 வருகின்ற வேளையும் வந்திடுமே இருஞுமே சூழ்ந்திடுமே
 மூவர் உதவிட இருவர் சேர்ந்திட
 அதுவே தொடர்ந்திட எதுவும் வந்தில எதுவும்
 கண்டில மதியும் வந்தில.
 கதியும் தந்தில களவும் கசடும் பெருகிட
 உருகிட நிறைந்ததென்
 ஆவியே பதறிட பரிதவித்திட சூதுவாது என்ன
 செய்யும் சூழ்ச்சி என்ன
 செய்யும் புகழ்ச்சி என்ன செய்யும் புலம்பும் உற்றது
 சுற்றது என்ன செய்யும்
 தேடிய நண்பர் அன்பர் என்ன செய்யும் மூவரே
 உற்ற நண்பரும் அன்பரும்
 மாகிட அவையே உதவிடுமே அவையே தொடர்ந்திடுமே
 அவையே நிலைத்திடுமே இவையே
 அழித்திடுமே இறைவனின் வழியையே அறிமினே
 விரைவினே செயல்மினே இக்கணமே
 அக்கணமே என்றிடவே எமனும் வந்திடவே
 யாதும் வந்திடாதுனக்கு
 இன்றே இறையருள் தேடிடவே திருவருள் பெருக்கிடவே
 குருவருள் பெற்றிடவே விரைவினே
 நாடியே உகந்தைப் பதிவாழ் முருகன் துணையினை
 பெற்றிடவே சகலநலனும் நிலைத்திடுமே
 பெருக்கிடுமே உணர்ந்திடும் யாக்கை
 இன்பநிலையதுகாண
 சுகம்பெறவே சத்தியம் நிலைபெற்றிடவே
 நித்தியம் போற்றிடவே நித்தமும் ஏற்றிடவே
 நிமலன்குமரன் திருவடி தன்னையே
 உன்னையே உலகம் போற்றிடுமே ஏற்றிடுமே
 என்றுமே நித்தியசுகமுமே நிறைந்து
 வந்திடுமே தந்திடுமே உகந்தை முருகன்
 திருவருளாளே.

வினைவிளக்க நிலை

ஜெகமதிலே நீலமயில் மீதே நின்ற மதியே
வடிவாக உகந்தை மலைமீதே
கருணை வடிவாக அருளும் மலைமீதே ஸ்ரீவள்ளி
தேவி துணையின் வடிவாக
ஒளிவீசும் அருள்பேசும் ஞானவடிவேலே
உகந்த மலையானே
என் அகமதிலே என் உயிர் மீதே வினைமோதவே
விதியின் அலை வீசவே
துன்பக் கடலாகவே இருளும் சூறியாகவே மருளும்
திரியாகவே எரிகின்ற வினைதுன்பம் மெனை
சடுகின்ற விதிநின்று ஞான மதிதந்து இன்ப நிதிதந்து
காத்தருள வேண்டுவனே
துன்ப விதிநொந்து எந்தன் உயிர் வெந்து
உழல்கின்ற பொருள் நின்று
காத்தருள வேண்டுவனே கந்தனே
சிவகாமி செல்வனே
உகந்தைத் துறையூரரனே மயூரவரனே.

அடமே கொண்ட வினையே
 துணை நிற்க
 திடமே இடமே எனவந்த இருளே
 மருளே தினம் நிற்க
 கணம் நிற்க என் மனமே என் குணமே
 அலை நின்று பெருக
 என் உயிரே உடலே உருகி வருகும் வேதனையே
 பின்னிற்க முன்னிற்க
 குடமே உருவெடுத்து கடமே
 வினை நிறைந்து
 தடமே வினைப்பார வினை தொடர
 கணமே குணமே
 குறிகலைந்து தறிவரைந்து பொறிநுழைந்து
 பொறி கலங்கி
 நிலை தவிக்க பரிதவிக்க விடாமலைனை
 திடமே நீவந்து
 கதிதந்து காத்தருளே உகந்த பதிமேவும்
 கந்தப் பெருமாளே.

திரையேறி மறைகின்ற
 மலையேறி
 உறைகின்ற கருணை வடிவேலே
 உகந்தை மலையானே
 என் குறையேறி மிடிகின்ற
 என் வினையேறி
 துடிக்கின்ற நிலைகாண் வருவாய்
 என்குறை
 காண் வருவாய் உகந்தை மலைக்கந்தா
 என்வினை
 இறக்கி என்குறை இறக்கி என்சுமை
 இறக்கி
 எனைஆள் வருவாய் கருணை
 விழி அழகா
 கருணை மலை முருகா உகந்த மலை வேலா.

விதி வந்து வினையாட்ட
 வினைவந்து
 எனைஉட்ட பழிவந்து
 எனை மூட்ட
 இழிவந்து எனை ஊட்ட
 குளி வந்து
 எனை மாட்ட கிழிவந்து
 எனை வாட்ட
 பினிவந்து எனை நாட்டா
 திருக்க இனிவந்து
 நீ காத்தருள வேண்டும் திருமுருகா
 உகந்தை மலை மீதுற்ற பெருமாளே.

மெய்விளக்க நிலை

அருணகஜன் அருள்துணையாள
 வருண நிஜன் இருள்மாழ
 தருணமென கிரணகாரண அருள்வீச
10766
 மரணவலை தளை நீங்க புஜபல
 வினை மங்க அங்கவடு தங்காத மங்கிவிடு
 பேய்மிடிகள் வாங்க
 துங்கக் கரிமுகனாரின் துணைதன்னும் ஓங்கவே
 வேலன் அருள் பேசவே
 கந்தன் கருணை ஒளி வீசவே கலியுகத்தின்
 இருள் வினைகள் மருள்வினைகள்
 தங்காது அனுகாது பார்த்தருள காத்தருளவே
 நீல மயில்ஏறும்
 திருமுருகன் வேலன் துணைபற்ற வினை வற்ற
 ஜயன் திருவடி தனை நம்பவே
 இப்பவே அன்புநிலை யாண்டு துன்பநிலை மாழவே
 உகந்தகிரி அருள்வாழவே
 எமை ஆளவந்த குமரன் உண்டே துணை.

பொதுசன ஜாவகம்
 -55-

ஆடலும் பாடலும் அழகனுக்கே
 வேண்டலும் போற்றலும் உகந்தை மலை வேலனுக்கே
 அனைத்து சுகம் தரும் நலம்தரும் வளம் தரும் நஸ்சிந்தைத்தரும்
     அனைத்தும் உகந்தை மலையான் திருவடிக்கே
 என்றும் என் கமலமதில் என்றுமே ஜயன் நினைவுண்டு
     பதிவுண்டு துதியுண்டு வேறில்லை ஜயா
 திகழுண்ட பேருமே வினைகண்ட பேருமே என்றுமே
     துறைகொள்ள கரைகொள்ள நினைவோருமே
 ஜயன் பாதார விந்தமே ஆதாரமெனப் பற்ற
     உகந்தைத்துறை கண்ட நீலகண்டன் குமரன்
     உண்டே துணை.

பேசினால் பெருமை வரும்
     தேழினால்
 செல்வம் வரும் பாடினால்
     பலனும் வரும்
 நாடவே நன்மை தரும்
     துதிக்கவே
 வளமும் பெறும் அருளும்
     பெறும்
 நினைக்கவே அனைத்து நலனும்
     வரும்
 அனைத்தும் பெறும் அப்பன்
     உகந்த மலைக் கந்தனையே
 உருகவே இறுகவே மனமுருகவே
     முருகனை
 நிறையவே பெருகிடும்
     உணர்த்திடும்
 நிலைத்திடும் கந்தன் கிருபையே.

நோலம் வலம் வரவே நீலமயிலுண்டு
 கோலம் வலம்வரவே
 அழகு முருகன் திருவுண்டு அருளின்
     நிறைவுண்டு
 கருணை ஒளிகண்டு இருளின் துயர் தீர
     கோல மயில் மீதே
 நோலம்வலம்வரவே கருணை விழிஅழகன்
     அருளவே சக்தி வேலுண்டு
 அன்புப் பொருளுண்டு ஆனந்த
     நிலையுண்டு
 என்சிந்தை இன்ப நிலை காண துன்ப நிலைமாற
     உகந்தை மலைமீதே
 அருளும் ஒளிபாயும் ஜோதிவேலுண்டு
     வினை தீர்க்கும் கந்தன் துணையுமுண்டு
 இத்தனைக்கும் சித்தனைக்கும் உகந்தன்
     நினைவுண்டேல்
 அத்தனைக்கும் ஜூயன் சுகமுண்டு அருளுமுண்டு
     நிலையான நிலையுமுண்டே
 கந்தன் துணைவந்து காக்குமே.

திருவேடன் அருள் இனைய நிலமகளின்
     தலமனைய
 வனவேடர் குலமகளின் தவம் வெல்ல
     துணையணைய
 அருள் வேடன் திருவேடன் உகந்தை மலைமீதே
     இருள் மறைய மருள்மறைய
 அன்பர்தம் வினை மறைய நீலமயில் மீதே
     ஞானாளி துலங்க சக்தி வேல்திகழு
 அன்புநிலையுண்டு உண்மை நிலைகண்டு
     பக்தி நிலை முக்தி நிலை
 அலைவீசி அருளின் ஒளிபேசி விளையாடுகின்றான்
     குமர வடிவேலின் துணையுண்டு
 திடமுண்டு விடமுண்ட கண்டன்
     குமரனருளுண்டு
 எந்தன் துயர் நின்று குறைவென்று
     கரைசேர ஜூயன்
 கருணை ஒளியுண்டு பெருமானே
     சந்ததமும் உந்தன்
 நினைவுண்டு எனைக்காக்க கந்தனே
     உந்தன் வேலுண்டு
 கருணையருள் கொண்டு எனைக்காத்து
     அருள்வாயே
 உகந்தப் பதிமேவும் பெருமானோ.

சோதனை வழங்கவென வேதனை வழங்கி
     நின்று
 மூவினை துயர் பெருக்கி நாவினை பேய்வினை
     பிடித்ததென்று
 ஆட்டயே மீட்டயே இரவிலும் பகலிலும்
     நாளிலும்
 தூந்றியே மூட்டயே மாட்டயே
     உழலநின்று
 பேதமை மாற்றவே உணரவைத்து
     நாதனை நினைக்கவே
 நினைவும் வைத்து உறவும் வைத்து
     உள்ளொளி பெருக்கவே
 நின்ற பெருமாளே
     எமகாதனின் தொடர் அறுக்கவே
     வேலனின்
 அருள்நிலைக்கவே அன்பர்களின் பொருள் நிலைக்கவே
     மூவினை வேரறுக்கவே
 வேலனே எனக்கருள தேவனே உனைநினைக்க
     உனைத் தொடர அருள்வாயே
 என் நேயனே உகந்தனே கந்தனே
     என்வேதனையும் சோதனையும்
 ஓடவே ஏழையே எனக்கருள வேண்டுவனே
     உகந்தப்பதியானும்
 குமரவடிவேலே கந்தப் பெருமாளே.

நாட நாட தேட தேட
 பாட பாட
 வருமே சுகம் வருமே நலம்
 மாட கூட
 தனமே கணமே ஓட ஓட
 நெஞ்சே காண காண
 மஞ்சமே வஞ்சமே வருமோ சுகம்
 வருமோ நலம்
 ஆள வாழ தாழ தாழ மாழ மாழ
 வருமோ சுகம்
 வருமோ நலம் புலனும் நாட நாட
 மலனும் தேட தேட
 வருமோ சுகம் வருமோ நலம்
 இறையை நாட நாட
 திருவை தேட தேட புலனும்
 வாட வாட
 மலனும் ஓட ஓட உகந்தன்
 வரமும் வருமே
 நலமும் தருமே சுகமும் பெறுமே
 சதமும் நிலையே
 ஜயன் பதமும் துணையே நிதம்.

வினை துரத்த வரும் வேலன் துணையெனக்கிருக்க
 வினைக்கே இடமேது
 தடமேது நீலமயில் வேலன் உகந்தை வடிவேலன்
 நினைவுத் தொடரே நீண்டிருக்க
 துங்ப வினை தொடரேது வடமேது தடமேது படமேது
 வள்ளி வள நாட்டுத் தலைவன்
 ஏழை அருள் நாட்டுத் துணைவன் குறைமாற்றி
 நிறைவூட்டி அன்பின் இன்பமே
 உணர்வூட்டி மனத்தெளிவூட்டி
 ஆஞும் வள்ளல் பேரழகன்
 குமர வடிவேலன் கருணை வடிவேலன்
 பதம் பற்ற வருமே நலம்
 நிதம்பற்ற வருமே சுகம்:-

நின்று நின்ற கலங்காமல் கண்டு கண்டு
 பதறாமல் கண்டு கண்டு சிதறாமல்
 மனமே நொந்து நொந்து உழலாமல் வெந்து
 வெந்து வேகாமல் மனமே
 விந்து விந்து சிந்தாமல் பந்து பந்து போல் சுழலாமல்
 மனமே வந்து வந்து வந்து நினையாமல்
 சென்று சென்று அலையாமல் மனமே அஞ்சி அஞ்சி
 அலறாமல் மிஞ்சி மிஞ்சி எண்ணாமல்
 மனமே நஞ்சி நஞ்சி உண்ணாமல் கெஞ்சி கெஞ்சி
 போகாமல் மனமே கொஞ்சி கொஞ்சி ஆடாமல்
 பஞ்சி பஞ்சி திரியாமல் மனமே வஞ்சி வஞ்சி வாடாமல்
 எஞ்சி எஞ்சி பேசாமல் மனமே விரைந்து விரைந்து
 போகாமல் நைந்து நைந்து வீசாமல் மனமே
 புகைந்து புகைந்து புருங்காமல்
 புனைந்து புனைந்து ஏசாமல் மனமே செய்வதெல்லாம்
 நடப்பதெல்லாம் மனமேதுயரிலே
 போகாமல் இருளிலே மூழ்காமல் மனமே
 எமைக்காக்கும் உயர்தெய்வம் ஒன்றே
 உண்டென்றிரு மனமே பணிந்தே துணிந்தே
 மனமே அருள தெய்வம் உண்டென்றிரு
 மனமே தும்பிக்கையான் தம்பியே என்றுமே
 எமக்கு துணைநன்றென்றிரு மனமே
 பொல்லாத வினை போக்கும் உகந்தைத் தெய்வம்
 உண்டென்றிரு மனமே சும்மா இருக்கவே
 சுமையே வினையே விரைந்தே பறந்தே தொலைந்தே
 போகவே மனமே எங்கள் கண்கண்ட
 தெய்வம் கலியுகத்தின் அருள் தெய்வம்
 உகந்தை திருமுருகன் என்றும்
 எமக்கு துணையென்றிரு மனமே அப்பன் ஜூயன்
 அருள் என்றும் உண்டென்றிரு மனமே.

விண்ணிலமே மண்ணிலமே என்றுமே
     அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     எக்கணமும் எந்நாளும் என்றுமே
         அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     ஒருகணமும் ஒருநாளும் வீணில்லை என்றுமே
         அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     தன்னாலே விளைகின்ற வினைதன்னை
         மாற்றவே என்றுமே அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     ஆஹாமரன் பேரா பெருமான் என்றுமே
         அன்புமாறாத
 உகந்தைக்கந்தனையே போற்று
     குராதீரன் அன்புதீராக்குமரன் என்றுமே
         அன்புமறவாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     நானிலமே மானிலமே என்றுமே
         அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     தீராதவினைதன்னை மாற்றவே மாறாத குறைதன்னை
         மாற்றவே என்றுமே அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     ஆஹாத அன்பிலே மாறாத அன்பிலே விளையாடும்
         என்றுமே அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     இருள்நிலமே பொருள்நிலமே என்றுமே
         அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     மாறாத இருளகத்தில் மாறாதகருணைபெறவே
         என்றுமே அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     தீராத பொருளகத்தில் குறையாத அருள்பெறவே
         என்றுமே அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     அந்நாளில் இந்நாளில் எதிர்நாளில் மாறாத
         சுகம்பெறவே என்றுமே அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     சுந்தரத்தமிழாலே அன்புத்தேனின் இனியமொழியாலே
         என்றுமே அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     எக்கணமும் எந்நாளும் சுகம் பெறவே அப்பன் அருளிருக்க
         ஜயன் துணையிருக்க என்றுமே அன்பு மாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று
     நாமும் நாளும் சுகம்பெறவே நாடும் சுகம் பெறவே
         என்றுமே அன்புமாறாத
 உகந்தைக் கந்தனையே போற்று.

ஆடுக பாடுக தேடுக
 நாடுக ஜைகமே
 கலியுக வரதன் கருணையின்
 அருளை
 ஆடுக பாடுக தேடுக
 நாடுக ஜைகமே
 யுகயுக வீரன் யுகயுக தீரன்
 அருள் தனைப் பெறவே
 ஆடுக பாடுக தேடுக
 நாடுக ஜைகமே
 கலியுக வீரன் இருள் யுக தீரன்
 திருவருள் தனைப் பெறவே
 ஆடுக பாடுக தேடுக
 நாடுக ஜைகமே
 குகபுரிவேலன் ஜைகம் புகழ்
 கோலன் அருள் தனைப் பெறவே
 ஆடுக பாடுக தேடுக
 நாடுக ஜைகமே.

கண்ணுக்கும் ஒருவன் கருத்துக்கும் ஒருவன்
 விண்ணுக்கும் ஒருவன் வினைதீர்க்கும் உகந்தன்
 மண்ணுக்கும் அவனே என் உயிருக்கும் அவனே
 என் உடலுக்கும் அவனே துணைநிற்கும் பெருமான்
 அன்புக்கும் இவனே கருணைக்கும் இவனே அருளுக்கும்
 பொருளுக்கும் கடலாக நிற்கும் உகந்தமலை வாசன்
 அருளும் வேலோடு அன்புப் பொருளோடும்
 கருணை நிறைவோடு காக்கும் இன்பமுகமாகி
 பறந்து வருகின்ற அழகு மயில் வேலன்
 துறந்து உறைகின்ற உகந்ததை மோனத்
 தவமுனிவருடனே தவசீலரும் போற்ற
 முப்பத்துமுக் கோடி தேவர்களும் ஏற்ற
 தெய்வநெறிகமமும் உகந்தகிரி ராஜனே
 எனை ஆள்கின்ற கோலவடி ஞானமுடி
 கொண்டருளும் உகந்ததை மலைப் பெருமானே.

வேழமுகனுக்கு இளையோனே
 ஞாலம்
 நடுங்கவரும் காலமுகனுக்கு
 எதிரோனே
 சீலம் புகழ் வரும் கோலம் பொழிந்து
 வரும் பெருமானே
 ஏழ்மையுறவளித்து கீழ்மை
 அறவழித்து
 மேன்மையுறவளிக்க அன்பு
 நிலையளித்த பெருமானே
 இன்ப நிலையளிக்க துன்பநிலை
 அளித்து
 ஆனந்த நிலையளிக்க வரும்
 பெருமானே
 எங்கள் குறையளித்து எமைக்
 காத்தருளும்
 உகந்தைப் பதியமர் பெருமானே.

கற்றறிந்த விழியும் எனதென்க
 கற்றறியாத விழியும்
 எனதென்க உற்றாரும் எனதென்க
 உறவறியாத உற்றாரும்
 சுற்றாரும் எனதென்க தேடிய செல்வமும்
 எனதென்க
 தேடாத நாடாத அனைத்து செல்வமும்
 எனதென்க
 தேடிய புகழும் இகழும் எனதென்க
 தேடாத நாடாத புகழும்
 இகழும் எனதென்க வாடாத உடலும்
 வாடிய உடலும் நாடாத உடலும்
 நாடிய உடலும் எனதென்க
 ஜயனே கருணைப் பதிவாழ் கந்தனே உகந்தனே
 இவையாவும் இத்தரணியிலே
 உனதென்க உகந்தைப் பதிவாழும் சத்திய பதியே
 நித்திய ஒளியே வேண்டுவனவும்
 வேண்டாதனவும் எனதென்க உனதென்க
 சாதி சமயமும் எனதென்க
 சர்வமும் சோதியே ஆதியே நீயே என்க கருணைப்பதிமேவும்
 ஆனந்த சோதியே
 உகந்தைப் பதிமேவும் கந்தப் பெருமானே.

மதி மறையா நின்நிதி மறையா
 உன் கதிமறையா
 என் விதி உறையா உகந்தமலை
 உறைகின்ற
 நிறைகின்ற அருளமுதம் பொழிகின்ற
 கருணை விழிஅழகன்
 துணை நம்பினோர்க்கு அழிகின்ற
 உடல் அழியா
 தொடர்கின்ற வினை தொடரா
 முடிகின்ற
 வாழ்வும் முடியா இடர்கின்ற
 நோய் அணுகா
 வினை அணுகா உகந்தை மலை
 திரு முருகா
 உனை நம்பும் உகந்தமலை
 கந்தன் அடியவர்க்கு.

மாமலைபோல் உகந்தை மா மலைபோல்³
 நின் திடமான அன்புண்டு
 திருவுண்டு அருளுண்டு நின் கருணை அலைபாயும்
 ஒளியுண்டு கரைசேர வழியுண்டு
 வினைமாழ இருள்மாழ அருள்வாழ உந்தன்
 துணையுண்டு இறைவா
 உகந்தை திருக்குமரா அருள்க்குமரா
 உனை நம்பும் அடியவர்க்கு
 என்றும் குழிமாறி வினைமாறி பிணிமாறி
 சுகம் கண்டு இன்பநிலை கண்டு
 வாழ நின் அன்பு நிலைகொண்டு அருள்வாயே
 கருணை மனம் கொண்டு
 பெருகும் அருள்கொண்டு அருள்வாயே
 கந்தனே சிவகாமி செல்வனே
 உகந்தை துறையூரரனே மயூரவரனே.

அருள் நாமம் உயிர் வழங்க திருநாமம்
 துணை வழங்க
 இறைநாமம் தலைவனங்க உன்பொருள் நாமம்
 எது சொன்னதோ?
 எது தந்ததோ திருமுருகா உகந்த கிரிகண்ட
 குமர வடிவேலா
 உன் பொருளின்றி அருளில்லை நின் திருவின்றி
 இறையில்லையோ உன் உறவின்றி நிறைவில்லையோ
 ஒம் என்னும் அருள்நாமம் உயிர் வழங்க
 திருநாமம் துணையுற்றதோ
 இறைவா இறைநாமம் தலைவனங்க பொருள் நாமம்
 ஓளிதுலங்க உனில் வந்ததோ
 தென் கிழக்கிலங்கை அருண ஓளி திசையுற்ற கரைகண்டு
 நீல் கடலின் ஓலிபாய அருள்நாமம்
 தனைக்கொண்டு ஓளிதுலங்க வினை இருள்மாறி
 திருவருள் துலங்கவென
 பொருள் நாமம் தனைக்கொண்டு அருள் ஆள உலகாள
 வென்றே ஜயன் நிறை கொண்ட
 பதியாக்கி இருள் நீக்கி அருளின் அலைபாய கருணை ஓளிபாயும்
 உகந்தை மலையுற்ற பெருமாளே.

தேவுகைலாசம் மேவு
 குமரோன்
 ஏறுமயிலாசனம் கொண்ட
 பெருமான்
 ஏந்தி நின்றருளும் வேலாயுதம்
 என் வினைமாழ
 பிணிமாழ வந்தருளும் பெருமான்
 உகந்த மலை கண்டபெருமான்
 அன்பு நிலை கொண்டு இன்ப நிலை
 கொள்ள
 உகந்தப்பதி வந்த பெருமான்
 பதம் பற்ற நிதம் பற்ற வருமே
 சுகம்.

உதவவரும் கையே இதமும் தரும்
 மிதமும்தரும் மனமே
 உதவிவரும் உணர்த்திவரும் திருக்கையே
 இதமும் தரும் மிதமும் தரும்
 மனதில் நிறைந்திருக்கும் உறைந்திருக்கும்
 திருமுருகன் அருளே
 கணமெனவே தினமெனவே உதவவரும்
 கையே உகந்தை அருள்முருகன்
 திருவருளும் பெறுமே குருவருளும் பெறுமே
 உதவவரும் மனமே
 உதவிவரும் மனமே ஜயன் உகந்தமலை
 திருமுருகன் திருஒளியும்
 அருள் ஒளியும் பெறுமே அங்புருக
 அங்பொழுக பண்பொழுக
 அணைக்கவரும் கையே மனமே ஆடவரும்
 ஓடவரும் உகந்தமலைக் குமரன்
 அருள்நிறைவும் துணையணையும் பெறுமே
 வாடிவரும் தேடிவரும்
 உதவிதனைப்பெறவே நாடிவரும்முகமே
 இதமும் பெற இனிமைபெற
 இன்புறவே உதவவரும்முகமே கந்தன் உகந்தன்
 அருள் கருணை பெறுமே
 ஆபத்திலும் பாபத்திலும் காக்கவரும் மனமே
 கையே உயிரே
 உகந்தமலைக்கந்தன் அருள்ஞான ஒளிவீசியே
 உள்ளியும் பெறுமே
 நல்மனமும் நலமுமே வாழவே நலமுமே பெருகவே
 வாழவரும் உயிரே
 கந்தன் கருணையதில் சக்திநிலை முக்திநிலை
 பெறுமே.

கண்ணிலே கருணயும் மண்ணிலே பெருமையும்
 பொன்னிலே பொருளின் உயர்வுமே
 உன்னிலே உளத்திலே தன்னிலே இகத்திலே
     அனைவரும் பெறுவரேல்
 தின்னிலே உன்னிலே உயிர்த்துணை தன்னிலே
     இறைதுணை வந்துமே சேருமே
 சொல்லிலே மனதிலே செயலிலே அனைவர் துணைவர்
     இனிமை சேர்க்கவே
 கண்ணிலே கருத்திலே உயிரிலே கருவிலே ஜெகத்திலே
     இறைகருணை தன்னிலே சேருமே
 அன்பிலே பண்பிலே உறவிலே உயர்வுமே சேர்க்கவே
     உன்னிலே இறையருள் உயர்ந்துமே
 நிறைந்துமே சேருமே
     கந்தன் கருணை உகந்தத முருகன்
 திருவருள் என்றுமே காக்குமே.

பசித்தோர் முகம்பார்க்க பரம்பொருள்
     முகம்பார்க்குமே
 மெலியார் இயலார் கரம் கொடுக்க
     கந்தன் கருணைக் கரம் நீட்டுமே
 துன்பநிலை துயறுருவோர் இன்பநிலையுறவே
     அன்பின்நிலை பண்பின்நிலை காட்டிடவே
 இறைஇன்னருளும் பெறுமே தின்னமுடன்
     துன்பநிலை மாறி
 என்றுமே இன்பநிலை இனியநிலை பெறுமே
     காக்கவரும் மனமே கையே
 காத்துவரும் மனமே கையே உயிரே
     சந்ததமும் உகந்தன்
 அருளே காத்துவரும் துணையே நிலையே.

பக்திதனை மேவி சுத்தநிலைபேணி
 பற்றும் நிலைமாறி
 போற்றும் நிலையாகி கற்றும் திறம்மேவி
 மற்றும் நிலைமாறி
 கந்தன் கதியாகி பற்றும் நிதியாகி
 எற்றும் நிலைமாறி
 ஜயன்துணையாகி நித்தம் மதியாகி
 பித்தம் தலையேறி
 நத்தும் நிலை பேணி நிற்க அதுவாக
 குத்தும் வினை
 ஏவி வற்றும் மலமாக என்றும்
 உகந்தைப் பதிநாடியே
 ஜயன் துணைநாடவே என்றும்
 வருமே நலம்
 என்றும் தருமே சுகம் கன்றும்
 தாயாகவே
 என்றும் அருள் தருவான் உகந்தை மலை
 வேலன்
 அருளும் சிவபாலன் கருணை ஒளிபாயவே.

வேண்டல் நிலை

நின் அருள் மறந்தே என் பொருள் நினைந்தே
புகழ் இசைந்தே எனை மறந்தேனோ
இறைவா உகந்தை திருக்குமரா உனைமறந்தே
எனை நினைந்தே மருள் நிறைந்தே வினை நினைந்தே
இருள் நிறைந்தே இப்பாழுமே யுலகில்
இகழையே தேடிடுவேனோ
துகில் நிறைந்தே மறம் நினைந்தே வினை இருந்தே
இவ்வுலகினிலே இடருறுவேனோ
கந்தனே வினைதனிலே படர்ந்தே மறந்தனிலே
தொடருறுவேனோ உகந்தனே
அறம் மறந்தே அறிவிழந்தே நின்துணை இழப்பேனோ
கந்தனே உனை மறப்பேனோ
கருணை மலையாளும் கருணை விழி அழகோனே
நின் திருவடி நினைந்தேனே
குருவருள் பெறவே வினை இருள் துறந்தே நின் திருவருள்
மலராயோ நிறைந்தே
அருள் தர வரமருளாயோ சிவகுக பவனே சரவணபவனே
ஸ்ரீவள்ளி காந்தனே.

நோய் நொடி பிணிகள் தாங்கேன்
 வன் கொடுஞ்சொல்லும்
 தாங்கேன் பொறி வழி அலைமோதும்
 ஆலகாலமென வரும்
 விகாரமலமென வரும் அடாத
 வினைவாங்கும் பாடாத
 வேதனை சோதனை தாங்கேன்
 இம் மண்ணுலகின்
 நீதியற்ற சோதனையுற்ற வேதனை
 தாங்கேன்
 இப்புவி மீது காலநிலை தரும் கோலநிலை
 எனவரும்
 அகோர நிலை தாங்கேன் கோள்கள்
 தரும் கீழ் கள் தரும்
 துன்பமும் தாங்கேன் எக்காலமும்
 எக்கணமும் தகாதவை
 தாங்காதவை தாங்கேன் இக்கணமே
 எனவந்து காத்தருளே
 பார்த்தருளே திருமுருகாஅருள்முருகா
 பரஞ்சோதி ஒளிகண்ட
 அருட்சோதி குமரவடிவேலே
 உகந்தை துறையூர் கண்ட
 மயூரவரனே ஸ்ரீவள்ளி காந்தனே
 உகந்தனே.

கணநாதன் தமையனென சிவநாதன்
 தனையனென
 அருள் நாமம் உருவெடுத்த ஓம் என்னும்
 பிரணவ மந்திரத்தின்
 உட்பொருளை மெய்ப்பொருளை பிரம்மனுக்கே
 எடுத்துரைத்த குரு தேவனே
 திருமாலின் மருகனென உமையாளின்
 திருக்குமரனென
 தேவாதி தேவர்களின் துயர் தீர்த்த குறைதீர்த்த
 அருட்குமர வடிவேலனே
 அன்பு நிறை கொண்ட பக்தர் குலம் வாழ என்று
 உகந்த கிரி மலைவந்த திருவேலனே
 உந்தன் திருப்பாதம் பணிந்தோமே துதித்தோமே
 எமைக் காத்து வரமருளும்
 அருள் வேலனே நீல மயில் மீது வள்ளிதுணை
 மகிழ வருகின்ற
 உகந்தை மலைவேலனே நின்பாதம் பணிந்தோமே
 துதித்தோமே அருளும் ஐயா
 அழகு திருமயில் வேலனே.

வந்தாடும் மலை நாதன் நின்றாடும்
 நீல மயில் மீதே
 கொண்டாடும் அன்பர் குறை தீர்த்தாடும்
 உகந்தை மலை மீதே
 சக்தி வேல் கொண்டு அருள் கொண்டு
 வினை கொன்று வினையாடும்
 பெருமாளே உகந்தப் பதிநின்று வினையாடும்
 குமர வடிவேலே
 எந்தன் குறைதீர்த்து வினையழித்து
 இன்ப நிலையனித்து
 துன்பநிலை ஒழித்து அருள்வாயே
 சுந்தர வடிவேலே
 வங்க அலை நின்றாட தங்க மயில்
 மகிழ்ந்தாட
 அன்பு மலை அருளும் மலை இன்ப மலை
 இனியமலை உகந்தமலை மீதே
 ஞானவேலோடு அன்பு நிலை மீதே இன்ப
 வலை வீசி துன்ப அலை
 ஓட்டி இன்ப நிலையூட்டி
 அருளின் ஒளியூட்டி எந்தன்
 மனத் தெளிவூட்டி எனை ஆளவருவாயே
 கந்தப் பதிமேவும்
 வள்ளி துணையாளும் உகந்தப் பதிவாழும்
 பெருமாளே.

மயிலேற வேலேற கருணை ஒளியேற
     அழகுப் பதிவாழவே
 அன்பர் உம்பர் துதிவாழவே இன்பப்பதிவாழவே
     நின்ற குமரோனே
 இறை நினைவேறி மறைமதியேறி துதியேறி
     இறைவா நின் அருள் ஏறவே
 ஜயன் பதியேறி நிதியேற விதிமாற கதிஊறவே
     உகந்த கிரியேறி வந்தேனே ஜயா
 உனை நாடியே போற்றியே பாடியே பணிந்தேனே
     கந்தனே உகந்தனே உனை நினைந்தே துதித்தே நின்றேனே
 அப்பனே நின் அருள் வேண்டியே மன்றாடியே நின்றாடுவேனே
     என் அழகு முருகோனே நின்பாதாரவிந்தமே
 ஆதாரமென்றே பற்றியே நின்றேனே எனை
     ஆண்டருள் பெருமானே
 துணை தந்தருள வந்தருள வேண்டுவேனே கந்தப்பதி
     மேவும் இறையோனே
 உகந்தப் பதிதனிலுற்ற கந்தப் பெருமாளே.

சர்ப்பமே அணியாக நீலமே கண்டமுற
     காலனை மிதித்து நிற்க
 காலனே துதித்து நிற்க ஈசனே அருளிநின்ற
     பெருமாளே
 வேழமே உருவெடுத்து ஞாலமே
     துதித்து நிற்க துணையும் நிற்க
 வேலனே மயிலில் நிற்க கோலமே
     வடிவெடுத்த பெருமாளே
 ஆதியே அந்தமிலா சோதியே பந்தமிலா
     நீதியே எனக்கருள வேண்டும்
 அனாதியே பேதமிலா விதியே கசடுமிலா
     குதுமிலா மதியே எனக்கருள வேண்டும்
 சோதிப்பதி வாழும் அன்பு நிதியானும்
     இன்பவிதியானும்
 உகந்தப்பதிவாழும் கந்தப்பெருமாளே.

நின்பாதார விந்தமே ஆதாரமெனப்
 பற்றி நின்றேன் கந்தனே
 உகந்தனே பழவினைகள் நிகழ்வினைகள்
     எதிர்வினைகள் எவ்வினையும்
 எனை அண்டாது வினைமண்டாது துணை
     தந்தாள அருள்வாயே
 ஆதியிலே கண்டவினை பாதியிலே வந்த
     வினை மோதியே
 எனை வெல்ல எனை மெல்ல எனைக் கொல்ல
     வாராது அருட்
 சோதியே எனை ஆளவரவேண்டும் திருமுருகா
     கந்தப்பதிமேவும்
 பெருமானே உகந்த மலைகொண்ட
     குமரவடிவேலே.

அலைகின்ற மனமின்றி உனைநினைக்கின்ற
     மனமொன்று
 தந்தருள்வாயே உகந்தமலை நாதனே
     விளைகின்ற வினையன்றி
 உனை நினைக்கின்ற இனிக்கின்ற இனிய
     மனமொன்று
 தந்தருள்வாயே உகந்தமலையாண்டவனே
     விழைகின்ற விதியன்றி
 அருள்கின்ற நின்றிதியொன்று தந்தருள்வாயே
     கந்தமலையாளுகின்ற
 கருணைப் பெருமானே உறைகின்ற உனர்கின்ற
     வேதனையே
 தருகின்ற உழல்கின்ற நோய் பிணிகள்
     எனை என்றும் அனுகாமல்
 காத்தருளவருவாயே கந்தப் பெருமானே
     பழிக்கின்ற இழிக்கின்ற
 முழிக்கின்ற பழியொன்றும் வாராமல்
     பகையொன்றும் நேராமல்
 பார்த்தருளவேண்டுவனே காத்தருள
     வேண்டுவனே
 அழகுப்பதி வாழும் அருண வடிவேலே
     உகந்த மலையானே.

நீயாட நின் மயிலாட
 கருணை வேலாட
 நிதமும் உனைத் துதிபாட
     எனைத் தனித்தாள வருவாயே
 உந்தன் துணைதேடித் தருவாயே
     கருணை மலைவாழும்
 உகந்த கிரியாஞும் திருமுருகா
     கருணைத் தேன்பாயும்
 அமுதமலை பொழிய வரும்
     அழகு திரு வேலே
 உலகாள வந்த அருண
     வடிவேலே
 தருணமிதுவே காத்தருள
     வருவாயே
 நீல் கடலும் சோலை மலை சூழ
     அருஞும் ஒளிபாய
 வரமருஞும் சீலாவனமங்கை
     மகிழ் திகழ நின்ற
 உகந்தமலை கண்ட வரனே
     மயூரவரனே.

காடு மலையதனில் கனகமணி மேனியனே
     தவமணிகள் சூழநிற்க
 அருள் மணிகள் வீசிநிற்கும் கருணை மணி மேனியனே
     இசைமணிகள் பரவிநிற்க
 ஆடுகின்ற மயிலுடனே நாடுகின்ற பக்தர்தனை
     காத்தருஞும் உகந்த மலை வேலவனே
 எந்த நிலையானாலும் வந்த வினையானாலும் சொந்த
     வினையானாலும்
 பந்த வினையானாலும் பாசவினையானாலும்
     தொல்லையின்றி
 தொலைத்தருள்வாய் கந்தன்மலை காட்டுகின்ற
     உகந்த கிரிவேலவனே.

திப்பிரிய திரைமறைவில் எப்பிரிய
 திருவுண்டு அருளுண்டு
 மறை பேச திரை பேச மனம் பேச
     கருணை ஒளி வீசி இருஞும்
     வினை மாற திரைமாற பிணிமாற உந்தன்
         நினைவூர துணையூர
     கந்தா உகந்தா நிந்தன் அருள்ஒளி வீசி
         எனைக்காக்க அருள்வாயே
     திரைபேச மறைபேச அன்பர்தம் உம்பர்
         தம் மனம் பேச மலையேறி
     உறைகின்ற உகந்த மலை வாசனே
         வள்ளிமணவாளனே
     எந்தன் வினை நின்று கரையேறி நின்திருப்பாத
         நிழல்காண உந்தன்
     உகந்தை மலையேறி நின்துணை மேவி
         வருவேனே கந்தனே
     உந்தன் அருள் மேவி எனையாள வருவாயே
         உகந்தனே சிவகாமி செல்வனே
     மயூரவரனே உகந்தை துறையூரனே.

வாடும் பயிர் வேடத்திலே நானுண்டு
     கந்தா
 கருணை மழைபோல நீ வருவாய்
     கந்தா
 வேடன் வரும் கோலத்திலே வினை
         யுண்டு கந்தா
 துள்ளி வினையாடும் மான் போல நானுண்டு
     கந்தா
 தக்க துணையாக நீ வருவாய்
     கந்தா
 பதுங்கி வரும் வினையோடு துள்ளி
         வினையாடும் வாழ்வும் எனக்குண்டு
     கந்தா
 பரம் பொருளின் குமரா உகந்தை
         மலையானே காத்தருஞும்
     கந்தா.

என் வினை ஒடுக்கி வினை மடித்து துயிலெழுப்பி
     மனமொடுக்கி நினைவடக்கி நினைவெழுப்பி
 உனை நினைக்க கணம் நினைக்க தினம் நினைக்க
     அருள்வாயே
 என் வினை ஒடுக்க வினை மடிக்க துயிலெழுப்பி மனமொடுக்க
     நினைவடக்க நினைவெழுப்பி உனைநினைக்க கணம்
 நினைக்க தினம் நினைக்க வினைதடுக்கி உனைநினைக்க முடியாத
     ஏழை எனை துணை கொடுத்து இருள் கெடுக்க அருள்வாயே
 கணம் அடக்க மனம் அடக்க முடியாத கசடுவினை மசடுவினை
     வசடுதுணை பகடுதுணை நாடியே நகரளை விகரமது
 ஓட்டாமலெனை நாட்டாமலெனை மாட்டாதிருக்க அருள்வாயே
     வினை ஒடுக்க வினைமடிக்க மனமொடுக்க துயிலெழுப்பி
 நினைவடக்க நினைவெழுப்பி உனைநினைக்க அருளமுதம் பொழிந்துவரும்
     உகந்த கிரி மலைதன்னில்கருணை மழை பொழிந்துவரும்
 யீவள்ளிகாந்தனே உகந்தை மலையமர்ந்த குமரவடிவேலே
     கருணை விழிபாராயோ அருளும் ஒளிதருவாயோ
 உந்தன் துணையெனக்கு நிலைபெறவும் இறுதிபெற உறுதி
     பெறதருவாயே உகந்தைத் துறையூரரனே
     மயூரவரனே.

வினையே நினையாதுயில்லை
     உனையே நினையாதிகில் வாட
 தனையே உணரா தவமே கணமே
     கலைந்தேக
 மனமே முனையா அறமே தொலைந்தோட
     மறமே மனதே
 தனதே தகர்ந்தேக பறந்தோட
     உனையே நினைந்தே
 துதித்தே பதித்தே என்னிலை மேவ
     கிளையே தனையே
 அகமே நிலைமாற உன் உறவே
     இகமே பரமே
 சுகம் நாட நின்துணையே நிழலே
     எனமேவ
 கருணைவடிவே அருளின் நிறைவே கந்தா
     உகந்தா எனக்கருள்வாயே
 கந்தப் பதிமேவும் பெருமாளே
     குமரவடிவேலே.

வினை தொடங்க வினை மடங்க
 நினை நினைக்க
 பேதடங்க மனமொடுங்க கணம்
 ஒடுங்க தினம் ஒடுங்க
 வாதடங்க வாயடங்க
 நாவடங்க
 வயிரொடுங்க கண்மடங்க
 காதொடுங்க
 முக்கொடுங்க மூலக்கருத்தொடுங்க
 உடலடங்க கந்தனே
 உன் உறவேயதில் தொடங்க
 என் நினைவேயுனிலடங்க
 அருள்வாயே கருணை நிலைமேவி
 அருளின் ஒளிவீசும்
 அன்பின் நிலை பேசும் பெருமாளே
 உகந்தப்பதியுற்ற
 குமரோனே கந்தன் துதியுற்ற
 ஏழை மதியுற்ற
 கந்தப்பதியுற்ற பெருமாளே.

அண்டமும் பிண்டமும் திண்டமும்
 தெண்டனிடும் பெருமாளே
 தெண்டமும் கண்டமும் துண்டு துண்டமாகிடவே
 நின் துணை காண வினை ஓடவே
 அருள்வாயே உகந்தை மலை மேவும் பெருமாளே
 என் பண்டமும் திண்டமும்
 மீளவும் காலாகாலமும் எனை வந்து நாடுமோ
 துணை நின்று நீடுமோ
 வீடுமோ எனை வந்து தேடுமோ கூடுமே
 நிலைவந்து மேவுமோ
 யாதுமே நிலை நின்று எனை இன்று துணை நின்று
 காக்குமோ
 ஏற்குமோ இறைவா முடம் கண்ட வழியா
 மடம் கண்ட நிதியா
 என் விதி கண்ட இருளா துணை எனக்குத் தருமா
 உகந்தை மலை கண்ட
 இறைவா உந்தன் உறவின்றி எந்தன் துயர் தீருமா
 நீயன்றி வேறுகதியில்லை
 மதியில்லை துதியில்லை ஜயா எந்தனுக்கு உகந்தப் பதியானும்
 கந்தப் பெருமாளே
 சுந்தர வடிவேலே உகந்தைப் பெருமாளே.

மாண்டாளும் மீண்டாளும் வாழ்ந்தாலும்
 தாழ்ந்தாலும்
 துவண்டாளும் உனையன்றி யான் நினைக்க
 வேறுகதியுண்டோ திருமுருகா
 உகந்த மலைவாழும் பெருமாளே
 உள்ளொன்று புறமொன்று
 இருளொன்று மலையாமல் எனையின்று இக்கணமே
 பாத்தருள காத்தருள
 வரவேண்டும் உகந்தை மலையாளும் பெருமாளே
 கல்லென்று முள்ளென்று
 பாராமல் பலகாத வழி நடந்தே
 காடுமலை மேடுபள்ளம்
 பலதும் கடந்தே வந்தேனே உன் அருள்காண
 என் இருள் போக மருள் மறைய
 உகந்தை மலை தேடி வந்தேனே ஜயனே நாடி வந்தேனே
 உனையே நினைத்து வந்தேனே கந்தனே
 உனையே பாடி நின்றேனே துதித்து நின்றேனே
 எனையே ஆதரித்து பரிதவிக்க
 நிலை தவிக்க விடாமலென காத்தருள வேண்டுவனே
 உகந்தப் பதிமேவும்
 கந்தப் பெருமாளே குமரவடிவேலே.

நெடுநாள் வந்த கொடுவினையோ
 அல்ல
 கெடுநாள் வந்த பெருவினையோ
 ஏழை நான் அறியேன்
 திரு முருகா முட நாளுற்று
 திட நாளுற்று
 விடிநாளுற்று இருள் நாளுற்று
 திரி நாயுற்று
 எனை அலைநாயற்று இடராதிருக்க
 அருள்வாயே
 இது நாளுற்று இக்கணமே எனைக்
 காத்தருள வருவாயே
 அலைமா ஒலி பேசும் பெருமான்
 அருள்மா ஒளி வீசும் கருணை
 மலை மா திருவே உகந்தைப் பெருமாளே.

போலிகளும் வேலிகளும் பொல்லாங்கு
 செய்யாமல்
 ஆழியிலே பாளியிலே அறியாமல் தெரியாமல்
     வீழ்ந்து விடாதென்னை ஆழ்ந்து விடாதென்னை
 நாழியிலே வந்தெனை மீளவே வாழவே ஆளவே
     வந்தெனை
 காத்தருள வேண்டுவனே கருணைக்கண் பார்த்தருள வேண்டுவனே
     அழகு திரு சோதியனே
 ஆனந்த அழகுமயில் நீலமயிலேறும் சண்முக
     குருபரனே
 உகந்தமலைமேல் விளங்கு நந்தா விளக்கே கந்தா
     கடம்பா கற்பக ஜோதியனே
 உகந்தப் பதிமேவும் கருணைக்கடலே
     குமரவடிவேலே.

கந்தனே உகந்தனே அருள் வேந்தனே
     உந்தனை நான் மறவேனே
 எந்தனை காத்தருள்வாயே மனம்வந்து
     உனைத் தேடவே
 கந்தனே கால் வந்து உனை நாடவே
     யான் வந்தேன் உனை நினைந்தேன்
 உனைப் பணிந்தேன்உனைத் துதித்தேன்
     தேன் தந்து
 தினை தந்து தனைத்தந்து தவமுயர மயிலேறி
     மதியேற கதிதந்து
 ஸ்ரீவள்ளி தேவி கரம் பற்றும் பெருமாளே உகந்தத மலையேறி
     அருள்முற்றும்
 எந்தன் வினைவற்றும் இருள்மாற கருணை மழை
     தூற்றும் உகந்தனே
 உந்தன் பதம் பற்றும் எனை நீயே துணைதந்து
     கணமெனவே தினமெனவே
 அனுதினமெனவே காத்திடவா கந்தப்பெருமாளே
     உகந்த வடிவேலே.

நோய் நொடியின் வினை மிடியின் துயர்
 என்றும் எனை வாட்டாது நாடாது
 அனுகாது நீயே காத்திட வா உகந்த மலையானே
 பேய் நொடியோ சேய் மிடியோ
 வாய் வினையோ செய்வினையோ எனை வந்து
 தொடராது இடராது
 படராது பார்த்தருளும் காத்தருளும்
 கந்தப் பெருமர்ளே
 துயர் வந்து வினைநொந்து எனை வந்து குணம்
 வந்து மனம் நொந்து
 குணம் நொந்து உடல் நொந்து பலம்
 வெந்து துணை இழந்து
 உனை மறந்து எனை இழந்து அலையாமல்
 எனை வந்து துணை தந்து
 காத்தருளே பார்த்தருளே உகந்த பதிவந்த
 எனை இன்று காத்தருளே
 கருணை பதிமேவும் பெருமாளே உகந்தைப்
 பதிமேவும் கந்தப் பெருமாளே.

மெய்விழிப்பு நிலை

நீல மயில் வேலனே கோல மயில் அழகனே
உகந்தனே
கந்தனே ஏழுமலை தேவனே கதிரமலை முருகனே
உகந்த மலை நாதனே
ஸ்ரீவள்ளி தெய்வானை துணைவனே அருட்சக்தி
வடிவேலனே
சிரம் தாழ்த்தி கரம்ஏந்தி மனம் முந்த உயிர்
வணங்க உடலேந்தி
நின் திருப்பாத அருள்வேண்டி தொழுதேனே
அருள்வேந்தனே
எந்தன் உடல் கொண்டஉயிர் கொண்ட
குறையெல்லாம் போக்கியே
அருள் வாயேஇருள் நின்ற துயர்விண்ட
எந்தன்உயிர் தன்னை
தூக்கியே காத்தருள்வாயே பிறைகொண்ட
பேரின்பத்துறை நின்ற
அருள்வள்ளல் அருட் கொண்டு பொருள்
கொண்டு நிறை நின்ற குமரோனே
உகந்தைப் பதியற்ற கந்த கிரி தனிலே
உறைகின்ற கந்தப் பெருமாளே.

என்வினை தன்னை மாற்றவே உகந்தையுற்ற
 திருவே
 என்குணம் தன்னை மாற்றவே உகந்தை மலையுற்ற
 குருவே
 எந்தன் வினை மாறி குணம்மாறி குறை மாற்ற
 திருவுற்ற குருவே
 விரைவுற்று வினையுற்று குணமற்று குறையுற்று
 எனை மாற்று குருவே
 துணையுற்று துறையுற்று வழியுற்று வகையுற்று
 தடுமாறும் என்னை
 அணைவுற்று அருளுற்று இருளுற்று இடருற்று
 காத்தருளும் திருவே
 அருளும் ஒளிபாய கருணை ஒளிபாய உகந்தை
 மலையுற்ற இறைவே.

அணிமணிகள் அவனியதில் பூண்டு
 பொன்மணிகள்
 பட்டாடை பலஅணிகள் புழு உடம்பில்
 பூண்டு
 பூவையரும் பாவையரும் ஆடவரும்
 கொண்டாடுவர்
 இம்மேதினியில் அனைவருமே பொன் பொருளளையே
 மன்றாடுவர்
 இறைவா உனைக் கொண்டாட மன்றாட
 வருவோருமே
 பொன் பொருள் வேண்டியே நின்றாடுவர்
 உகந்தனே இச்சகத்தில்
 உனையன்றி யான் கொண்டாட மன்றாட
 நின்றாட யான் வேண்ட
 எவருமில்லை எதுவுமில்லை ஜயா நின்கதியே
 என் மதியே வேண்டி நிற்க
 எந்தனுக்கு அருள்வாயே உகந்தப்பதி
 மேவும் கந்தப்பெருமானே.

பஞ்சிலே வைத்தாலும் கெஞ்சியே சொன்னாலும்
 அஞ்சி அஞ்சியே பார்த்தானும்
 மிஞ்சி மிஞ்சியே வருகின்ற அகந்தைக்கு உகந்தையே
     என் சிந்தையே வாழ்கின்ற இறைவனே
 கந்தனே உகந்தனே நீதான் பதில் சொல்லவேண்டும்
     அதிலுந்தன் அருளின்ப திருவிளையாடல்
 ஒளிகாண அகந்தையின் குறிமாற பொருள் மாற
     உகந்தையனே நீயே பதில் ஒன்று
 தந்தருள வேண்டும் மண்ணின் மண்ணன்தாலும்
     சொல்லின் சொல்லன்தாலும்
 எண்ணிறந்த வஞ்சகத்தின் கொடுமைக்கும் வேதனைக்கும்
     சோதனைக்கும் போதிக்க நீ யொருநாள்
 இவ்வுலகில் கொடிய மருள்மாற தீய இருள்மாற
     கிருபை தந்தாள வேண்டும் கொடுமையே
 ஒங்க முடுமையே வாழ இடும்பனே கொடும்பனே
     ஆள இன்று யான் படும் துயர் போல்
 அனைத்துயிர் துயர் போய் நிம்மதியின் நிழலாட
     உன் நீலமயிலாட வேல நின் கருணைவிழி
 நோக்க கருணை தந்தாள வேண்டும் அருளும் தந்தாள
     வேண்டும் உகந்த கிரியுற்ற குமரவடிவேலே
     யீவள்ளிகாந்தனே மயூரவரனே.

கொடுஞ் சொல்லும் கெடும் சொல்லும்
     வடுச் சொல்லும்
 சேர்ந்தனையாதிருக்க வருளே காணாதிருக்க
     வருளே
 மாந்தர்க்கு மண்ணில் சொல்லில்
     இவையே வராதிருக்கவருளே
 கண்ணில் கருத்தில் காணாதிருக்க
     வருளே
 ஒருநாளும் ஒருபோதும் இவையே
     என்னில் பழகாதிருக்க வருளே
 அனுகாதிருக்க வருளே வள்ளி வள நாட்டின்
     தலைவே
 இறைவே இனிமையே இம்மையும்
     மறுமையும்
 செம்மையுமாய் என்றுமே
     சேர்ந்திருக்கவருளே
 உன்னையே நன்மையே போற்றுகின்றேனே
     உகந்தை துறையூரரனே மயூரவரனே.

தாயாய் வந்தெனை சேயாய்
 காத்தருளும் என் செல்வமே
 திருப்பெருந் ஜோதி சுடர்கின்ற
 ஆனந்த செல்வமே
 எனை ஆளும் அருப் பெரும் ஜோதி
 நிறைகின்ற உகந்தனே
 கந்தனே கடம்பனே தெளிவுட்டி
 அருள்கின்ற நிறை செல்வனே
 வள்ளி மனம் ஆள திணைப்புனம்
 வந்தாண்ட அருட்செல்வனே
 பழனிமலை ஆண்ட என் மனமாளும்
 உகந்தமலை ஆண்டவனே
 வந்த வினை அகல பந்த வினை தீர
 காக்கின்ற கருணைச் செல்வமே
 உகந்தமலை கோயில் கொண்டருளும்
 என் இறை செல்வமே
 கந்தப்பதி வாழும் பெருமாளே.

கொடுவெயிலில் உழலாது நடுவெயிலில்
 அலையாது
 கடும் இருளில் விழியாது வினையிருளில்
 திரியாது
 பணிமுகிழில் மழையதனில் நனையாது
 தினம் இரவில் முழியாது
 கடும் பசியில் நெடுவழியில் தவிக்காது
 தாகமுற தோஷமுற
 அலையாது இடராது நேசமுற பாசமுற
 அரவணைத்து அன்புடனே
 பண்புடனே நட்புடனே நாளதுவும்
 அமைதி பெற சுகமும் பெற
 காத்து தினமுமே கணமுமே கண்மணி போல்
 காத்து கருணையது காட்டி
 அருளுதனில்லூட்டி அன்பொழுக
 கருணை மழை
 பொழிய வரும் முருகோனே அரியவரமருள
 உகந்தை மலை தனிலுற்ற பெருமாளே.

ஆடி நாடிவரவே பாடி ஓடி
 வரவே
 தேடியாடி வரவே உனைநாடி
 நிற்கும்
 அடியார் வகையின்றி தொகையின்றி
 வரவே
 வகையின்றி தொகையின்றி அருளே
 தகையின்றி
 தவமின்றி தரவே நீயன்றி நின்
 அருளன்றி
 நின்கதியன்றி வேறுண்டோ?
 நின் கருணை
 யருளன்றி திருவன்றி வேறுமுண்டோ
 திருமுருகா
 உகந்தப்பதி ஆள வந்த இறைவா.

அருளேந்தி வருகின்ற திருவே
 வேலேந்தி
 வருகின்ற பொருளென்ன
 இறைவா
 கருணை மதியேறி வருகின்ற குருவே
 நீல மயிலேறி
 வருகின்ற பொருளென்ன குகனே
 அன்பு
 மனங்கொண்ட அழகேசனே
 வள்ளி
 மனங்கொண்ட பொருளென்ன
 திருவேலனே
 குன்று தோறாடி விளையாடி வருகின்ற
 குமரோனே
 உகந்தை குன்றாடி விளையாடி
 நிலைகொண்ட
 பொருளென்ன ஸ்ரீகாந்தனே.

நோடுலும் வேண்டேன் பேடுலும் வேண்டேன்
 பொய் உடலும் வேண்டேன்
 புழுடலும் வேண்டேன் பொன் பொருளும் வேண்டேன்
 புகழுடலும் யான் வேண்டேன்
 இகழுடலும் யான் வேண்டேன் இச்சகந்தனிலே
 கஸ்வி செல்வம் வீரம் இருந்தென்ன
 யான் கண்டேன் கசடும் பகடும் நிறைகின்ற
 விளைகின்ற இவ்வுலகில் இருளும்
 மருளும் தான் யான் கண்டேன் கந்தனே நின்
 உகந்த கிரி வந்துற்ற வேளை
 அத்தனையும் பொய்யாகி பேயாகி சுழல்கின்ற பெரும்
 காற்றெனவே யான் கண்டேன்
 விண்வெளியில் மின்னலென மறைகின்ற இவ்வாழ்வின்
 நிலையாமை என்மனதில் தெளிவுறவே
 யான் கண்டேன் வேண்டுவதும் நின் திருவருளே
 நாடுவதும் நின் திருப்பதியே
 தேடுவதும் நின்திருவடியே யன்றி வேறில்லை ஜயா
 காத்தருள வேண்டுவனே கருணைக்கண்
 பார்த்தருள வேண்டுவனே கந்தனே சிவகாமி செல்வனே
 ஸ்ரீவள்ளி காந்தனே மயூரவரனே.

வள்ளல் வருகின்ற இன்பம் தருகின்ற
 துன்பம் மறைகின்ற
 உகந்தகிரி கண்டேன் கந்தன் அருளும்
 மலைகண்டேன்
 எந்தன் உள்ளம் உறைகின்ற நித்தம்
 நியிஷம் எனைக்காக்கின்ற
 கந்தன் உகந்தன் அருள்துணையும் கண்டேன்
 வற்றும் வினையும் கண்டேன்
 குத்தும் மலமும் கண்டேன் குணம்மீறும்
 விஷம் சீறும்
 பஞ்சபூதங்களின் தொழிலும் கண்டேன்
 உள்ளின்றே உருட்டும்
 பேய்கண்டேன் தந்திரப் பொறிவரையும்
 மந்திர நரிகண்டேன்
 எந்திரி தந்திரி மந்திரி துணையும் கண்டேன்
 தொல்லைதுயர் உணர்த்தும்
 என் ஆவி தென் ஆவி பரிதவிக்கும் நிலைதவிக்கும்
 யம நேயன் துணையும் கண்டேன்
 வந்தாரை வாழவைக்கும் செத்தாரைப்புதைக்க
 வைக்கும் பூதேவி துணையும் கண்டேன்
 ஜயா அழகுமலை சோதியனே இவையாவும் நின்
 திருஒளியில் அருள் ஒளியில்
 தெளிவுறவே யான் கண்டேன் கந்தனே சிவகாமி
 செல்வனே இவை நின்று எனைஇன்று
 இக்கணமே நீவந்து கதிதந்து காத்தருளவேண்டுவனே
 கருணைக்கண் பார்த்தருள வேண்டுவனே
 கந்தப்பதிமேவும் உகந்தகிரியுற்ற அழகுதிரு
 அருளும் மலைவேலோனே.

வட்ட வழவுகண்டேன் உற்ற
 தெளிவு கண்டேன்
 நிஷ்டை ஒளியும் கண்டேன்
 தெட்டத் தெளிவுறவே
 உற்றதுறவு கண்டேன்
 அட்ட ஒளியுறவே
 துட்ட இருள் அறவே கந்தனே
 உந்தன் அருளும் கண்டேன்
 விற்ற பொருளும் கண்டேன்
 உற்ற பொருளும் கண்டேன்
 அன்பின் அருளும் கண்டேன்
 கற்ற பொருள் அறவே
 கந்தனே உகந்தனே உந்தன்
 கனிவும் கண்டேன்
 உற்ற கதியுறவே கந்தன்
 உறவுறவே
 இன்பத்திருவும் கண்டேன் சாந்தியின்
 நிறைவும் கண்டேன்
 ஐயனே உந்தன் உகந்தகிரி வந்துற்ற
 வேளை அத்தனையும்
 வித்தாள சித்தாள முத்தாளும் இன்ப
 நிலை கண்டேன் உந்தன்
 உற்ற துணையும் கொண்டேன் கந்தனே
 சிவகாமி செல்வனே
 உகந்தை துறையூரரே மயூரவரனே.

மெய்ஞானம் கண்ட தவசீலர் நினைத்தாலும்
 சொன்னாலும் அதுவே வரும் அதுவே
 பலன் அதுவே குணம் அதுவே சுகம் இதுவே உண்மை
 யாய்விடும் இதுவே நிலையாய் விடும்
 அதுவன்றி விஞ்ஞானம் காணும் அறிவாளர்
 எது நினைத்தாலும் எது சொன்னாலுமே
 அதுவே வருமோ அதுவே சரியாகுமோ அதுவே பிழையாகுமே
 இதிலே உழன்று இதிலே சுழன்று அதிலே
 குணமாகி அதிலே சுகமாகி இதிலே நிலையற்று வீண்
 பொழுதிலே சுழன்று மிடியே நொடியே
 வந்து மடிவதே பலனாமோ இதுவே விஞ்ஞான உலகமோ
 இதுவே சுகமோ
 இதுவன்றி மெய்ஞானம் கண்ட தவசீலர் எஞ்ஞான்றும்
     நிறை கொண்டே உயர் கொண்டே
 பொறியற்று சுழலற்று ஒளிபெற்று அருள் பெற்றிருப்பரே
     மறைவற்ற நிறைவற்ற உண்மையது சிறையற்றிருக்க
 மறையற்ற நிறையற்ற உண்மையது சிறையற்றிருக்க
     நிலைபேறு எங்கே தவப் பேறு எங்கே மகப்பேறு
 மலப் பேறு இங்கே இறைவா கருணையது கொள்ளாயோ
     வரமருள வருவாயோ அருளமுதம் தருவாயோ
 நிறையமுத வானில் பிறைமதியும் நிறைமதியும் காட்டி
     உறுதிபெற நிலையும் பெற வைப்பாயே
 உகந்த கிரியற்ற கந்தகிரி வேலே மயூரவரனே.

வெங்கோபம் வெங்காமம் வெங்குற்றம்
 கொடிய திமிர் கர்வம்
 தீங்குற்றம் எனில் வளராதிருக்க தொடராதிருக்க
 அனுகாதிருக்க இறைவா நீ
 அருள்வாயே
 எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து எங்கோ இருந்து
 எங்கோ திரிந்து மறைந்து
 எங்கோ சுழன்று வருமின்னலெனவாக மறைகின்ற
 வாழ்வொன்றில் மயங்காதிருக்க
 உழலாதிருக்க அருள்வாயே அருளின் ஒளியற்று
 அன்பின் முகிலுற்று கருணை மழை பொழியும்
 கந்தனே உகந்தை துறையூரரனே மயூரவரனே.

விதியே பெருக்கெடுக்க இறைவா
 ஜாதியே பெருக்கெடுத்து
 பேதமே உருவெடுத்து போதமே தலை எடுத்து
 வேதமே பல எடுத்து
 கீதமே யதிலுதிக்க துதிக்க நின்ற பேரருளே
 மெய்ப் பொருளே
 பாதமே பற்றி நின்றேன் பாதகமே வந்திடாமல்
 சாதகமே தந்தருள்வாய்
 நாதமே உருவெடுத்து வேதமே திருவெடுத்து
 ஒதவே கருணை வைத்த பெருமாளே
 யாதுமே கதியில்லை பாழுமே இவ்வுலகில்
 பாருமே நீ யென்னை
 காருமே கருணை வைத்து தேநவே யென்ஆவி
 திருவே நின் அருளை
 பொழியவே தந்தருள்வாயே உகந்தை மலையானும்
 பெருமாளே.

ஆசைவழி போகேன் பாசமது கொள்ளேன் நேசமது கொள்ளேன்
 சரவணப் பொய்கையது ஜோதிமயம் கொள்ள
 ஒரு திருமுகமாகி வந்து அருளும் அறுமுகமாகி நின்ற பெருமாளே
 நீசமுற வாழேன் வேஷமுற வாழேன் தோஷமுற
 வாழேன் கோஷமது போடேன் வஞ்சகமும் செய்யேன்
 இச்சகத்தின் எச்சகமும் கொள்ளேன்
 கதிவழியும் விதிவழியும் போகேன் உன் வழிகாண அருள் காண
 உகந்தையது கொள்வேன் சண்முகப் பொய்கைமலர்
 பெருமையது கொள்ள அருளமுதம் உண்ண திரு மலர்ந்து அருள்
 மலர்ந்த திருக்குமரா
 நித்தமும் நிமிஷமும் நின்பாத மலர் தொழுவேன் கந்தனே
 சிவகாமி செல்வனே
 தோஷமதில் மோசமதில் நொந்து நொந்தே வெந்து வெந்தே
 உனை நினைந்து அழுவேன் விதிநினையேன் மதிநினையேன்
 சோதியனே அழுகு திருமேனியனே உனைநினைந்தே அழுவேன்
 உனைநினைந்தே தொழுவேன்
 காக்கும் அருள் கரங்கள் பன்னிரெண்டும் நீட்டியே
 பார்க்கும் கருணை விழி பன்னிரு விழியுமே
 திறந்து பார்த்தருள வேண்டுவனே காத்தருள வேண்டுவனே
 உகந்த கிரி அருள் மலைமிசையதனில் கருணை
 மழைபொழியும் வள்ளி குறவஞ்சி மகிழ் காண மலைதில்
 விளையாடி வேல் ஓங்க வினை மங்கமயிலேறி
 பறந்தோடி வருகின்ற மயிலேறு குகனே மழூரவரனே
 உகந்தை துறையூரரனே.

காடு மலை நாடினாலும் சடைமுடி
 தரித்திட்டாலும்
 கனகமணி முடி சூடினாலும்
     மாட கூட
 மாளிகை மனைகளும் கூடகோபுர
     கோயில்களுமே
 கட்டிட்டாலும் தானதர்மங்கள்
     செய்திட்டாலும்
 ஞாலம் புகழ வாழ்ந்திட்டாலும்
     வள்ளல் பேர்
 எடுத்திட்டாலும் இறைவந்தனை
     செய்திட்டாலும்
 அறவழி விரதங்களே அனுஷ்டித்தாலும்
     தலங்களே தரிச்சித்தே
 தீர்த்தங்கள் ஆடினாலும் இறை
     கிருபையே திருவையே
 பாடினாலும் பாழும் மலம் குணம்
     நீங்கிடாது
 மனமது ஒடுங்கிடாது மனமது
     தெளிந்திடாது 10766
 மனமது செம்மையுற்றே உறுதி
     பெற நினைத்தே
 அன்பது வன்மையாய் செம்மையாய்
     தூய்மையில்
 மெய்மையில் நிலைக்காவிட்டால்
     அனைத்துமே
 காகிதக் கப்பலுமே கட்டியதுமே
     போலுமே
 ஆய்விடும் இதுவன்றி ஆகாயக்
     கோட்டையுமே
 கட்டியதுமே போலுமே ஆய்விடும்
     இத்தனையும் அத்தனையும்
 வீணிலே போய்விடும் இத்தன்மை
     எனை நாடாதிருக்க
 அனுகாதிருக்க அருள்வாயே உகந்தகிரிப்
     பெருமாளே
 உகந்தை துறையூர் கண்ட மயூரவரனே.

விஞ்ஞானம் கண்டாலும் பரிணாமம்
 கண்டாலும்
 விண்ணிலே மதியிலே கோளிலே ஏகியே
 வந்திட்டாலும்
 வளமான அறிவிலே உயர்வான புகழிலே
 மிதந்திட்டாலும்
 பிறப்பொடு இறப்பாகி வருகின்ற
 சுழல்கின்ற
 பொறியிலே விரைவிலே அகப்பட்டே
 ஆகவேண்டும்
 அதுவன்றி விஞ்ஞானம் என்ன செய்யும்
 பொருள் ஞானம்
 என்ன செய்யும் புகழ் ஞானம் ஏதுசெய்யும்
 அத்தனையும் பொய்யிலே சுழலுதப்பா
 இத்தனையும்
 முந்திய வினையாலும் பிந்திய வினையாலும்
 மிஞ்சிய வினையாலும்
 தன் தன் வினையாலும் நடந்தே
 வருகுதப்பா
 அத்தனையும் நல்வினை தீவினை கலந்தே
 சுழலுதப்பா
 கலவாத நல்வினைக்கு உதவவே பெஞ்ஞானம்
 இருக்குதப்பா
 இவ்வினையும் போக்கவே இறைநாமம் திருநாமம்
 நிறைநாமம்
 தூய அன்பதனில் வளருதப்பா இத்தனையும்
 தூய்மையிலே
 நிறையுதப்பா உகந்த மலைக் கந்தன் அருளுமே
 இவ்விருள் நீக்கி
 சுழல்கின்ற பொறிநீக்கி சுழலாமல்
 உழலாமல்
 காத்தருஞமப்பா அன்பே சிவம் அதுவே உலக
 மகா சக்தி அதுவே சுகம்
 இதுவே பேரின்பமே அதுவே தந்தாள வரமருள
 வருவாயே உகந்த கிரிவரனே
 மயூரவரனே ஸ்ரீவள்ளிகாந்தனே.

கல்லுக்கும் முள்ளுக்கும் ஆளானேன்
 சொல்லுக்கும் மல்லுக்கும் இரையானேன்
 தில்லுக்கும் மூல்லுக்கும் துயரானேன்
 அல்லுக்கும் பகலுக்கும் நோயானேன்
 சொந்த பந்தங்களின் தொடரானேன்
 எத்தனை வினைகளோ அத்தனை வினைகளின் விருந்தானேன்
 உகந்தா நொந்து நொந்து வாழும் நிலையானேன்
 எத்தனை துப்பங்கள் அத்தனை துப்பங்களும் பெறலானேன்
 என்னெஞ்சம் வஞ்சக வாழ்வுக்கு இலக்கானதே கந்தா துணிவொன்றும்
 கனிவொன்றும் தந்தானும் ஜயா எந்தனுக்கு எச்சமொன்றும்
 வந்திடாமல் இச்சையொன்றும் தந்திடாமல் காத்தருனும் ஜயா
 கந்தகிரி ஆளுகின்ற உகந்த கிரி வேலவனே.

பொய் வளர்க்க பொறி வளர்த்து
     பொருள் வளர்த்து
 மருள் வளர்த்து இருள் வளர்த்து
     மெய்வளர்க்க
 மெய்மறந்து பொய் விழுங்கி
     மருள்விழுங்கி
 பொருள் விழுங்கி இருள் விழுங்கி
     பொய் வளர்க்க
 மெய் மறந்து கணம் அலைந்து
     குணம் கலைந்து
 வினை விழுங்து பணம் உணர்ந்து
     தனம் உணர்ந்து
 கணம் கணம் அலைந்து தினம் தினம்
     திரிந்து நிலை மறந்து
 துணை மறந்து உனை மறந்து
     கணமுனையுனர முடியாத
 முடமது மடமை தனைக் கொண்டுற்றேன்
     கேடுற்றேன் கேடுதனைக்
 கணமுற்றேன் இறைவா மாடுற்ற
     மேடுதனில் மேய்கின்ற
 மாடானேன் மணியுமில்லை துணையுமில்லை
     இடரற்று வீடுறவே நீ வரவே
 உன் துணையெனக்கு தந்தருள வேண்டுவனே
     கந்தனே உகந்த கிரி மிசை வீடுற்ற
 நந்தா விளக்கே ஞானச் சுடரே மோன குருவே
     நின்பாதரவிந்மே ஆதாரமெனப்
 பற்றி நின்றேன் காத்தருள வேண்டுவனே
     சோதியே சுடர் ஒளியே பரம்பொருளே.

தேடுவர் வேடுவர் ஆடுவர் பாடுவர் கந்தனையே
 நாடுவர் தேடுவர் அன்பாகள் ஆடுவர் பாடுவர் கந்தனையே
 ஓடுவர் தேடுவர் வேடுவர் வள்ளிவேலன் கந்தனையே
 நாடுவர் தேடுவர் அன்பாகள் உகந்தை முருகன் கந்தனையே
 ஆடுவர் பாடுவர் வேடுவர் கருணைக் கந்தனையே
 பாடுவர் ஆடுவர் அன்பாகள் உகந்தை குமரன் கந்தனையே
 உள்ளம்குளிர் உள்ளம் மலர் ஆடுவர் உகந்தை கந்தனையே.

எல்லாம் ஒருவன் ஏழைக்கிரங்கும் தேவி கொளுநன்
 இல்லா ஒருவன் அன்பாக்கிரங்கும் சக்திவேலன்
 போல்லா வினையை அப்பன் அருளால் அழிக்கும் வீராதிவீரன்
 கள்ளம் கபடம் காணா திருவன்பாக்கிரங்கும் கந்தன்
 குள்ளமுழறியா குறையுமுன்றா தன்பர் வினை தீர்த்திடும் முருகன்
 காடு மேடு பள்ளம் பாரா நாடிவிழைகின்ற பக்தர்குறை தீர்த்தருஞம் ஜயன்
 வீடு வீடென காடு காடென பேதமை யறியாவடியவர்க்கன்பன் முருகன்
 தேடும் பொருஞும் வீடும் புகழும் சுகழுமுன்றா சுந்தரவடியவர்க்கருஞம் குமரன்
 கானம் பொழிகின்ற வானம் புகழ்கின்ற வங்கம் ஒலிக்கின்ற
 உகந்தை அருள்கின்ற பெருமாளே.

உண்டிபதம் காண வண்டி உருண்டோட
     நொண்டி நொண்டி உனைநாட
 தெண்டி தெண்டி யென ஜெகம் காட்ட
     மன்டி மன்டியென் நின் அருள் வாட்ட
 வேண்டி வேண்டியே உனைநாட பன்றி பன்றியது
     மருண்டோட மறைந்தோட
 மண்டி மண்டியே யிருந்தனைத்து வினையுமே
     பறந்தோட வருந்தோடி உனை நினைந்தோடி
 எனை மறந்தோடி பறந்தோடி வருவேனே
     உகந்த மலையானே கருணை மலையானே
 உன் அருள் வேண்டி விழைந்தோடி வருவேனே
     நின்பாதார விந்தமே கதியாக வேண்டுவேனே
 உகந்த கிரி மலையற்ற ஸ்ரீவள்ளி காந்தனே.

உழைப்பாகி உணவாகி ஊனுமாகி
 சலமாகி மலமாகி
 வியர்வூமாகி ஊனிலே உருவாகும்
 எழும்புமாகி
 பலதுமாகி சிந்துகின்ற
 விந்திலே கருவுமாகி
 கருவிலே உருவாகும்
 உடலமாகி
 உடலமதில் தரிக்கின்ற உயிருமாகி
 தான்தேடும் பொருளின்
 பொருளாகி பொருளிலே உழல்கின்ற
 சுழல்கின்ற
 வினையுமாகி நோயாகி நொடியாகி
 மடிகின்ற உடலாகி
 விடிவற்ற துணையற்ற உயிராக
 தனியாக பேயாக
 அலைகின்ற சுழல்கின்ற நிலையான
 தான் தோன்றிதான்
 தோன்றா முடிவற்ற வாழ்வென்ற
 பொறியில்
 அகப்பட்டு நோப்பட்டு மடமுற்று
 திடமற்று இடமற்று
 வாழாதிருக்க அருள்வாயே
 உகந்தை துறையூரரனே
 மயூரவரனே.

ஆவிலே பாலெடுத்து பாலிலே தயிரெடுத்து
 பாலிலே மோரெடுத்து
 பாலிலே நெய்யெடுத்து பாலிலே பலதும்
     செய்து
 வாயிலே போட வைத்த அருளாளா
     நாவிலே
 சொல்லெடுத்து அதிலே பலதும்
     வைத்து
 பொருஞும் வைத்து அதிலே எழவும்
     வைத்து
 அதிலே விழவும் வைத்து நாவிலே
     ரூசியும் வைத்து
 அதிலே சுகமும் வைத்து அதிலே நோயும்
     வைத்து
 சாவிலே பலதும் வைத்த பெருமாளே
     விறகிலே
 தீ யெடுத்து விரைவிலே உணவு செய்து
     நிறைவிலே
 உறவு வைத்து தீயிலே உற வளர்த்து
     தீயிலே அருமை வைத்து
 தீயிலே பெருமை வைத்து தீயிலே பொருள்
     வளர்த்த பெருமாளே
 நீருமே காந்றுமே துணை வளர்க்க
     காந்றிலே
 உறவு வைத்து உணவளித்து நீரிலே
     காந்றிலே
 அருமை வைத்து பெருமை வைத்து தீயிலே
     நீரிலே காந்றிலே
 மூவிலே உடல் வளர்த்து உயிர் வளர்த்த
     அருளாளா
 முன்றிலே ஐந்திலே உறவு வைத்து
     அனைத்துமே
 அதில் அடக்கியே தொடக்கியே அவனிதனை
     சுழல வைத்த
 உழல வைத்த அருள வைத்த கருணை வைத்த
     அருளாளா
 ஐந்திலே வினை வளர்த்து ஐந்திலே உனை மறந்து
     நொடியிலே மிடி வளர்த்து
 மடியிலே இடையிலே சேய் பிறந்து துடியிலே
     வினை வளர்த்து இடியிலே முடிசுமந்து
 தடியிலே தள்ளாட முடிவிலே விடிவிலே இறப்பிலே
     பிறப்பிலே தொடரிலே யெனை
 மாட்டா திருக்க அருள்வாயே
     ஆஹிலே அறிவு வைத்து உன்னிலே
 பொருஞும் வைத்து ஆஹிலே அருள் வளர்த்து

உனை நினைக்க நொடியிலே ஆறிலே
 உறவளர்த்து நேரிலே யெனைக் காக்க பாரிலே
 நீல மயிலே நீ வரவேண்டும்
 ஆறுமுக வடிவற்று அருளும் வேலுற்று கருணை ஒளிபாயும்
 உகந்த கிரியற்ற பெருமாளே.

தன்கர்வம் துணைகொள்ள தனைவெல்ல
 தனை மெல்ல தனைக்கொல்ல
 வினைமிருகம் கணமாட தனமிருகம்
 தினமாட
 பணமிருக மெனவாக வனமிருக
 விஷமிருக வெனவாக
 குணமீநி பொருள்மிருக விஷம் சீநி வினையாட
 ஆசை அலைமோதி எழு
 பாசவலை வீசி நின்றாடவே நேச அலை கொண்டாடவே
 நீதி ஒளி இருள் மருளும்
 கண்மறைக்க சத்தியத்தின் தெய்வாளி
 தனைமறக்க உனைமறக்க
 வாழ்கின்ற வீழ்கின்ற யமவாழ்வு
 நியமமென அறியாது
 புரியாது துறைதவறி முறைதவறி
 குறையேறி மிதித்தாள
 வாழ்கின்ற முழ்கின்ற பொருளாகி
 தாழ்கின்ற வாழ்வாகி
 உறைகின்ற உழல்கின்ற வினையதுவே
 தஞ்சமென மஞ்சமென
 கொண்டாடி மன்றாடி திண்டாடி வாழ்வோரும்
 இது நாளில் கண்டேன்
 ஜயனே சிவகாமி செல்வனே அது நாளில்
 என் இருள் மாறி
 மருள் மாறி எனையாள வந்த குருவே இறைவே
 நின் கருணை ஒளி
 அருளின் ஒளி எனைக் காத்து எனைப்பார்த்து
 துணைவார்த்து
 சந்ததமும் எனை வந்து துணை தந்துகாக்க
 வேண்டுவனே
 கந்தப் பதிமேவும் ஸ்ரீவள்ளி காந்தனே
 மயூரவரனே.

கற்றதும் உற்றதும் பெற்றதும்
 எந்நாளோ
 விற்றதும் வினைசுமந்ததும் முற்றும் துறந்ததும்
 தன்னாலே எந்நாளோ
 அந்நாளோ இந்நாளோ என்வினை பெருகவே
 உடல் உலறியே
 அஸ்ரியே ஆவிநிலை பதறியே உருகவே
 சுமை பெருகவே
 துயர் ஒங்கவே மனம் குதறியே விதறியே
 சிதறியே துயர் தனில்
 முழ்கவே தாழவே விடாதெனை மீளவே
 காத்தருள்வாயே
 கருணை பதிமேவும் உகந்தப்பதியானும்
 கந்தப் பெருமாளே.

தந்திரங்கள் மந்திரங்கள் ஏது செய்யும்
 தரணிபுகழ் கல்வி செல்வம் வீரம் ஏது செய்யும்
 பட்டம் பதவிகளும் ஏது செய்யும் கொட்டும் புகழும் ஏது செய்யும்
 ஏதுமறியாத ஏழைக்கு இரங்காத போது
 யாருமறியாத பேதைக்கு உதவாத போது
 பேரும் உணராத மனிதர்க்கு அன்பு செய்யாத போது
 விண்ணிலே மண்ணிலே சொல்லிலே எது இருந்தென்ன
 நாலிலே வாயிலே நினைவிலே எது இருந்தென்ன
 உன்னிலே உழைப்பிலே உயர்விலே எது இருந்தென்ன
 கற்றவரும் மற்றவரும் நல்லவரும் விரும்பாத வாழ்வு
 உற்றவரும் உறவினரும் உலகமும் போற்றாத வாழ்வு
 பெற்றவரும் அறிவு தந்தாண்ட வரும் மதியாத வாழ்வு
 ஒரு நொடியில் மின்னலென மறைகின்ற எம்வாழ்வு
 உணராத திருந்தாத புத்தியாளர் என்றுமே பழிக்கின்ற
 இழிக்கின்ற வாழ்வொன்று எதற்கு வேண்டும்
 இதை எந்நானும் எக்கணமும் நீ உணர்த்த வேண்டும்
 ஜயனே மனிதன் மனிதனாக வேண்டும் அப்பனே இதுவன்றி
 மனிதன் தேவனாக வேண்டும் அருள் முருகா மறைபோற்றும்
 இறைவா நீ துணை செய்வாயே உகந்த மலைப்பெருமானே
 காத்தருளும் ஜயா கருணையே செய்தருளும் குமரா
 அருளுமே தந்தருளும் திரு முருகா கந்தப்பதிமேவும்
 உகந்தைப் பெருமாளே.

நேர்மையென வந்து நிற்கும் தர்மம்
 போர்வையென வந்து விளையாடும் கர்மம்
 நேர்மைக்கும் போர்வைக்கும் வேறு தெரியாத
 அப்பாவி மக்கள் இங்கே வாழ - எங்கும்
 தங்கமென போர்வைக்கு பூசைபோடும்
 இவ்வுலகம் இருளானது என்றோ? அன்றே
 கலிவந்து கலந்த நாளோ அன்றே - போலிக்கு
 வேலியென வந்து காக்க - கணத்துக்கு
 நல்லானுக்கும் இல்லாத தொல்லை தருகின்ற
 மதியே பெருகி துயரத்தின் உச்சமதில்
 விளையாடாநின்ற பொருளன்றோ
 விதியாலே நிலைமாறி நிலைத்து நிற்கும்
 அதுவே தான் கதியாகவே மலரா நின்ற
 இம்மண்ணுக்கே இயல்பான துணை வந்துமே
 நில்லா நிற்கும் இல்லாதானுமே உள்ளானுமாகியே
 நல்லானுமே பொல்லானுமாகியே பொல்லானும்
 மதிக்கின்ற ஒருவனுமாகியே எந்நாளும்
 மலிகின்ற வேளை இது ஜயா அந்நாளே
 இந்நாளோ உகந்தைப் பதிவேலா
 இந்நாளில் எந்நாளும் எனைக்காத்தருள வருவாயே
 கந்தப்பதி மேவும் உகந்தைப்பெருமாளே.

மதிதனம் மறவீரமுளரோ
 மனமாயை
 மாய்க்கவே உணர்வரோ
 ஜம்பொறி
 ஜெயிக்கவே வருவரோ இறைவா
 அறவழி மறவழி
 உணராதபேருமே மானம் புகழ்
     தன்னுமே ஏனோ தேடுவதும் இறைவா
 வீண்பொருளற்ற பயனற்ற கதியற்ற
     சாதி மத பேதமதும் ஏனோதேடுவதும்
 இறைவா இம்மண்ணிலே மாந்தரே
     இவை தன்னிலே இது தன்னுமே
 கண்டபலன் என்னவோ சுகம் என்னவோ
     இறைவா
 ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெரும் ஜோதியே
     இவையே என்னிலே என்றுமே
 வாராதிருக்கவருள்வாயே வள்ளிவளநாடுகந்த
     பதியே
 அரிய வரமருள வரும் ஸ்ரீவள்ளிகாந்தனே
     கந்தனே உகந்தனே
 அருள்ஜோதி கற்பக மங்கள முனிவீரனே
     மயூரவரனே
 உகந்தைத்துறையூரரனே.

மெய்யே வளர்க்கவருள் மெய்யே
     இனிக்கவருள்
 மெய்யே மதிக்கவருள் மெய்யே
     துதிக்கவருள்
 ஜய்யே அரியவரமருளவரும்
     நின்கையே வினைஅறுக்கும்
 நம்பியே நலம்வளரும் தூயமென்மையே
     இனிமையே அன்பிலே பண்பிலே
 பணிவிலே தன்னிலே அருளே பொருளே
     கந்தன் வேல் எடுக்கும்
 அருட்சக்தியே முக்திக்கே வழிஎடுக்கும்
     சித்திக்கே அப்பன் வேலே துணை இருக்கும்
 கந்தனே கலியுகம் காக்கவரும் கருணை மாகடலே
     உகந்தனே சிவகாமி செல்வனே
 மயூரவரனே உகந்தைத்துறையூரரனே.

மெய்யே உய்யவே ஜய்யே என் ஆவியே
என்நாவிலே கனவிலே நனவிலே
உன்திருநாமமே ஒலிக்கவே தொனிக்கவே
அருள்வாயே
எந்நாஞ்சுமே எக்கணமுமே உன்திருநாமமே
ஒலிக்கவே இனிக்கவே கேட்கவே
அருள்வாயே உகந்தப் பதிமேவும் பெருமாளே
என்றுமே என் கண்ணிலே
கருத்திலே நின்கருணை வடிவமே காணவே
கருணை செய்வாயே
ஜயனே அருள்முருகனே என்முச்சிலே பேச்சிலே
நின்னருளே மணக்கவருள்வாயே
சோதிப்பதிவேலே கருணை மலைவாழும்
உகந்தகிரியானே
மயூரவரனே உகந்ததுறையூரரனே.

இறப்பு, பிறப்பு நிலை

வீடிலா வீணிலா பிணியிலா பெருமானே
 கேடிலா உறவிலா மூப்பிலா ஆனந்த
 உறைவிடத்தின் மூலப் பொருளே கருணை வடிவே
 கசடிலா களங்கமிலா கவலையிலா
 மீடிலா இடரிலா பிறவியிலா என்றும்
 இறப்பிலா நிலைதந்தாள் அருள்வாய் ஒப்பிலா
 வேலே கந்த கிரி ஆளுகின்ற உகந்தைப் பெருமானே.

மதி பெற்று நிதிபெற்று பதிபெற்று
 புகழுந்த மண்ணுவாழ் மாணிலத்தார்
 கதிபெற்ற தெங்கே? களிபெற்றதெங்கே?
 நிறைவூற்றதெப்போ? துயர்விட்டதெப்போ?
 துணிவூற்ற தென்றோ? துயர்விட்ட தென்றோ?
 கிழிவிட்டதெங்கே? குழிவிட்டதெங்கே?
 குறிகண்டதெதுவோ? குடல்கண்டதெதுவோ?
 உடல் உற்றதெதுவோ? உளமார
 உயிர்வாழ் எதுவாழ் வாழ்ந்தீர்?
 இனியற்ற சுகம் என்ன? இதில் கண்ட
 பலன் என்ன? மனம் விட்டுச் சொல்ல
 மகிழ்வுற்றுச் சொல்ல மரணத்தின் முடிவை
 தடுத்தாண்டதெப்போ? மயல் குடிகொண்ட
 மனந்தன்னில் போயாட்டம் ஆடும் மும்மலரின்
 உறவும் உனைவிட்டதெப்போ?
 நிலையற்ற வாழ்வும் வாழ்வென்ற நினைவா? அன்றில்
 கனவா இல்லை நனவா? இறைவா
 உகந்தைப் பதியற்ற அமரே அருள் வீசும் ஒளியே
 என்றிலை கண்டு என் திகில் மாற என்கரிய முகில் ஓட
 நின் அருள்வீசி அருள்வாய் உகந்தைப்பதி கொண்ட இறைவா.

அலையாமதில் நிலையாமல்
 நிலையாமதில் திளையாமல்
 வினையாமதில் வினையாமல்
 நிறைகொண்டே
 குறையாமதில் குழையாமல்
 குறைகொண்டே
 நிறையாமதில் இனையாமல்
 விரைகொண்டே
 இறைவா எனக் காத்தருள்வாய்
 மலையாமதில் உறைகின்ற
 நிறைவாமதில் தருகின்ற
 உறவாமது புரிகின்ற
 இறவாமது பிறவாமது தந்தருள்வாய்
 குறமாது வனமாது மகிழ்கின்ற
 உமைமாது பெற்ற குமரோனே
 உகந்தகிரியுற்ற வேலோனே.

10766

கருவூர் உடலூர் என நின்று
 பிறவூர் வளவூர்
 எனக் கண்டு கற்றூர் வாயூர்
 வயிற்றுரெனக் கொண்டு
 உறவூர் மறவூர் ரெனவழன்று
 மறையூர்
 மாயூரென வலைந்து தொடராது
 திரியாது சுழலாதிருக்கவருளே
 கடலூர் கரைகண்டு மலையூர் தனிலுற்று
 அருஞூர் கொண்டு பொருஞூர் வந்து
 கருணையூர் பொழிய அன்று திருவூர்
 நிறை கண்ட உகந்தை
 மலையூர் திருவுற்ற பெருமாளே.

பொதுச்சன நாலகம்

யாழ்ப்பாளை.

-105-

நாசேட் ரேங்காகப் பகுதி

தோன்றுவதும் வேதனை தோன்றி மறையா
 திருப்பதுமே சோதனை
 தோன்றி மறைந்தாலும் தொடர்வதுமே
 சோதனையே வேதனையே
 இம்மேத்தினியில் அத்தனையும் வேதனை அத்தனையும்
 சோதனை
 கந்தா கருணை மழை பொழியும் உகந்தவேலே
 இத்தனையும் எந்நாளும்
 அலலுவேனோ உழலுவேனோ எந்நாள்
 வருமோ
 கரைகாண் அந்நாள் தருவாய் விரைவாக
 நிறைவாக
 திருவே கிருபை செய்தருள்வாய் எந்நாள்
 வருமோ உனைக்காண
 உனைச் சேர இதுநாள் பறந்தே வர
 வேண்டும்
 அதுநாள் விரைந்தே வரவேண்டும்
 கந்தா கருணை செய்தருள்வாயே
 உகந்தா நிரந்தா துரந்தா அருளும் தந்தருள்வாயே
 இனிதே வந்தே காத்தருள்வாயே
 புனிதே புகழும் அருளும் திகழும்
 உகந்தததுறையூரரனே
 மயூரவரனே.

பாலை

பெற்றவனும் அல்லேன் பெறாதவனும் அல்லேன்
 கொற்றவா உகந்த மலைக்கதிபா
 குறுநகையோடு அருள்நகை காட்டி என ஆண்ட
 அருப்பெரும் ஜோதியே சுகானந்தனே
 இப்பிறவி வேண்டிலேன் எப்பிறவி வேண்டிலேன்
 தனிப்பொருஞ் ஜோதியே சச்சிதானந்தனே
 தவஞான முணரிலேன் எஞ்ஞானம் உணரிலேன்
 தவப்பெருஞ் ஜோதியே தவஞான பண்டிதா
 பொன் பொருளும் வீணே புகழ் பொருளும் வீணே
 சொந்தமும் பந்தமும் இருந்தென்ன
 மனைவி மக்கள் பட்டம் பதவிகள் இருந்தென்ன
 எமன் வரும் போதினிலே எதுவும் அற்ற
 பொம்மையுமாகினேன் நன்மையும் தேடிலேன்
 வெறுமையே தருணமாய் வந்திட
 வகையுமறிகிலேன் தொகையுமறிகிலேன்
 பற்றிடப் பற்றிட பாவமே வந்திட
 சுற்றியே சூனியம் நின்றிட செய்பாவமே துணைவந்திட
 கொல்லுதே துயர வேதனை நன்னுதே நரக வேதனை
 துங்பமே தொடர்ந்திட கன்மமே வந்திட காலனும் வந்திட
 எமகாதரும் வந்திட்ட வேளை
 ஏழையிலும் ஏழை கோழையிலும் கோழை மூடரிலும் மூடன்
 ஆய்விடும் போதிலே காக்க யார் இனி
 எந்தனுக்கு உற்றதும் உணரிலேன் கற்றதுமுணரிலேன்
 காலனை என் கண்முன்னே காணவே
 காய்ந்து சுருங்கியதென் நெஞ்சமே அஞ்சியே அஞ்சியே
 கலங்கிடும் என்ஆவியின் நிலையிலே
 பாவியாகியே துணையுமற்றிலேன் பரமனைப் பற்றிலேன்
 அந்தநாளிலே எந்தநாளிலும்
 வீணிலே மாறினேன் கண்டது பற்றினேன் கரையுமடைந்திலேன்
 கசடுகள் நிறைந்திட முரடனுமாகினேன் முடனுமாகினேன்
 இக்கணத்திலே என்னது செய்வேனோ ஏங்கிட ஏங்கிட
 உயிரை வாங்கிட வாங்கிட
 நெருங்கிவரும் எமனவேளை யாது உள்ளியும் யாது குழந்தியும்
 கண்டது என்னவோ சுற்றமும் உற்றமும் சுகமும்
 யாவும் பறந்தது யாவும் மறந்தது தென்திசை கண்டதும்
 விண்திசை காண்கிலேன்
 குழலும் விட்டது குழந்ததும் விட்டது யாதும் அற்றதும் ஆகினேன்
 ஆவியே பாவியே அலையும் யாக்கையின்
 வாழ்க்கையின் முடிவு வருமெனத் தெரிந்தும் அருமையறியா
 ஆவியின் மடமையின் உடமை தொடருமே இனியும்
 இதுநிலை அறியா முதுநிலைகண்டு மதுநிலை வீழ்ந்துவிடாது எனக்
 காத்தருள் கந்தா கருணையின் வடிவே
 உகந்தைமலை மேல் விளங்கும் நந்தா விளக்கே கந்தா கடம்பா
 சிந்தா மணியே அருள் துணைவந்து
 அரிதுயில் நீத்து இறுதியில் காக்கும் நின்பதமலர் போற்றி போற்றி

கல்வி இருந்தென்ன செல்வம் இருந்தென்ன
 ஜயா வீரம் இருந்தென்ன
 உள்ளம் உனைஅறியாத கள்ளங்கபடு
     கசடாக தன்னையே உணராத
 தரணி புகழ் இருந்தென்ன பட்டம் பதவி
     இருந்தென்ன உகந்தமலை நாதா
 உள்ளம் தெளியாத அன்பு நிறையாத
     பண்பு புரியாத கருணைஇலா
 மாந்தர்க்கு காரிருளே துணை வந்து சேரும்
     உனை உணராத பேருக்கு
 பந்த வினை நிறைந்தாட கொல்லும் வினை
     உறவாட கழிகாலன்
 வரும்போது இரையாகும் மாந்தர் இவரே
     கந்தனை நினைக்கவே பந்தவினை மாறும்
 கொல்லும் வினை ஒடும் ஜயன் முருகன் அருள்
     பெற கந்தன் கருணை வர
 முக்காலும் தவம் வேண்டும் உற்றாரும்
     உறவினரும் இக்காலும்
 இறந்திடுவர் எக்காலும் இறந்திடுவர் மனைவி
     மக்கள் புகழ் பொருளும்
 இக்கணமே அழிந்து விடும் எக்கணமும் அழிந்து விடும்
     எக்காலும் அப்பன் அருள் இருக்கும்
 எங்கள் குறை தீர்க்கும் கந்தன் எக்காலும் எக்கணமும்
     துணை இருப்பான் நம்பினோர் நலமானோர்
 நம்பா நிலையானோர் நரகத்தின் துணையானார்
     கனகமணி மேனியனே உகந்தனே
 தங்க மயிலேறி அருளும் வேலுடனே எமைவந்து
     காத்தருள வேணும் துணை என்று
 நம்பினோர் இகபர துயர் தீர்த்து நிலைபெறு
     சுகமருள கருணையின்
 ஒளிவிளக்கே காத்தருள் கந்தா கந்தப்பதிமேவும்
     உகந்த மலை தனிலுற்ற பெருமாளே.

பாசமிலா பந்தமிலா நேசமிலா
 தேசமிலா தோஷமிலா
 யாக்ககயே என் வேக்ககயே எந்தனுக்கு
 வேண்டுவதே
 மாண்டுவதோ மண்ணில் பலகோடி
 தீண்டுவதோ என்னில் பலகோடி
 வேண்டுவதோ ஆசைவழி தோண்டுவதோ
 பாவ வழி
 மண்ணில் ஆண்டவரும் மண்ணிலும்
 கோடி
 இன்னும் ஆளுவருபவரோ கோடியிலும்
 கோடி
 மண்ணிலும் பலகோடி எண்ணிலும்
 பலகோடி
 இம்மண்ணில் ஆள நினைப்பவரே மாள
 இருப்பவரே
 தொடர இருப்பவரோ படர இருப்பவரோ
 மீள வருபவரோ
 சுழலவருபவரோ இதிலும் எத்தனை
 எத்தனை கோடி
 இறைவா எனைக் காத்தருள்வாயே
 உன்னில் சேர்த்தருள்வாயே கந்தா
 உகந்தத துறையூரரனே மயூரவரனே.

சங்கிலி அறவேவரும் கிழி அகலவே
 உகந்தை குமரனருள்
 நீலமயிலே ஏழை எனக்கொரு வழி
     சொல்லாயோ
 பிறப்பிலும் இறப்பிலும் படர்கின்ற
     அவனியிலே
 தொடருமென பவனிவரும் வினை
     செய்யும் கிழி செய்யும்
 மரணமது வினைசெய்ய தருணமது கிழி செய்ய
     வருமிந்த மரண சங்கிலி
 தன் வேற்றுக்க தொடரறுக்கவே
     உகந்தை குமரனருள்
 நீலமயிலே ஏழையெனக்கொரு வழி சொல்லாயோ
     கணம் கணம்
 தினம் தினம் வருமிந்த தொடர் சங்கிலி
     அறவே
 தருமிந்த கொடுங்கிழி அகலவே உகந்தை
     குமரனருள்
 நீல மயிலே ஏழையெனக்கொரு வழி
     சொல்லாயோ
 அருட் திருக்குமரன் திருவடியே
     சரணமெனப்
 பணிந்தேன் வரமருள வருவாயோ
     திருவருளும் தருவாயோ
 அசையாத வேர் கொண்டதிறம் கொண்ட
     மரணச் சங்கிலி அறவே
 மறையாத மருட்டி வரும் இருட்டிவரும்
     தொலையாத நியதியென
 மிரட்டி வரும் மரணப்பயம் அகலவே
     இக்கணமே
 ஜயன் வேல் கொண்டறுத்தருளவே
     சொல்லாயோ
 ஒப்பிலா வேல் கொண்ட உகந்த கிரிவேலின்
     துணையெனக்கு சேராயோ
 உகந்தை குமரனருள் நீலமயிலே.

கூண்டுக்குள் அகப்பட்ட கிளிபோலானேன்
 இருஞுற்ற குகைபோன்ற உடலமதில் சிக்குண்டு
     சிறையில் அகப்பட்ட கைதியானேன்
 திக்கொன்றும் தெரியாத திசைமாறும் பறவையானேன்
 உற்ற துணையற்ற வகையற்ற தவித்திருக்கும்
     தனித்திருக்கும் குற்றவாளி போலுமானேன்
 பிறப்பென்ற பொறியினுள் அகப்பட்டு
     பொறிகலங்கும் நிலையுமானேன்
 இறப்பென்ற விடுவிப்பு வருகும் வேளை பிறப்பென்ற பொறி
     யிலடிப்ட் வேதனையில் துவண்டுபோவேன்
 அதுவன்றி ஐயனே கொடிய இருளென்ற மலந்தன்னில்
     பொறிகலங்கி துறைதவறி திசைதவறி
 என் ஆவி பேயாகி பதறாமல் சிதறாமல் சுழல்வண்டு போலாகி
 திணறாமல் சுழலாமல் உழல்கின்ற பிறவி என்ற பொறியதனில்
     சிக்கிடாமல் நிழல் போல் நின்று காத்தருள வேணும்
 உகந்த மலைக் கந்தா வள்ளிமலை வேலா தோணிமலையப்பா
     மஞ்சள் மலை நாதா கருணை பொங்குமலை உகந்தா
 கருணை விழி அழகா அன்பென்ற மயிலேறி அருள் என்ற
     ஒளியுற்ற வேலாகி என் இருள்மாற
 ஒளியுட்ட வேண்டும் திசைகாட்ட வேண்டும்
 நின் பன்னிரு கருணை கண்ணாலும் பார்த்தருளி அபயவரமருளும்
 பன்னிருக்கயாலும்
 கருணையுற வருளி என் ஆவி துவழாமல் பதறாமல் சிதறாமல்
     நின் பாதாரவிந்தமதில் அன்புற்று
 இன்புற்றிருக்க நீயருளவேண்டும் உகந்தைப் பதிகண்ட
 கலியுகத்தின் கண்கண்ட தெய்வமே உகந்தைப்பதியமர் பெருமாளே

சுழந் பொறியிலே அகப்பட்டேனோ
 குறைப்பட்டேனோ இறைவா
 கொல்லன் உலைப் பொறியிலே வகைப்பட்டேனோ
 கைப்பட்டேனோ இறைவா
 இச்சகம் தனிலே இச்சையே துச்சமே
 கொள்வேனோ இறைவா
 என் ஆவிசுழந் பொறி காணவே கதிகலங்கி
 மதிதெளிந்து அச்சமே கொள்ளவே அருள்வாயே
 இருள் வாழ்வில் மருள் வாழ்வில் பொருள் வாழ்வில்
 இச்சையே நிச்சமே கொள்ளாதிருக்க அச்சமே தந்தருளாவாயே
 சுழந் பொறி கழறவே துச்சமதாகியே உலைப் பொறியே
 என் தவிப்பதமாகியே அச்சமதாகியே
 உணரவே தெளியவே எனக்கருள்வாயே கந்தனே
 உகந்தனே சிவகாமி செல்வனே.

கல்யாணம் மகிழ்வாரும் குதுகலம் தருவாரும்
 ஒரு கலம் உண்பாரும்
 இதுகாலமே வருவாருமே உறுதி பெறுவரோ? இறைவா
     அடைக்கலம் தருவாரும்
 படைக்கலம் தருவாரும் நெடுங்காலம் துணைதந்து
     திரிவாரும் புகழ்வாரும்
 கொண்டாடி மகிழ்வாருமே நித்தம் நிலை பெறுவரோ?
     இறைவா
 பெற்றோரும் உற்றோரும் உறவினிய
     மனைவி மக்கள் உடன் பிறப்போரும்
 நட்பின் நிலை அன்பின் நிலை காண்போரும்
     இறுதி பெறுவாரோ? இறைவா
 ஓர் வீட்டில் இருப்போரும் ஓர் நாட்டில் இருப்போரும்
     ஓர் உலகில்
 இருப்போரும் பொன் பொருஞும் புகழும் கொண்டாட
     வருவோருமே
 ஜவிருளின் அலையில் அகப்பட்டு அலைந்து
     திரிவோரும்
 இப்புவியில் தஞ்சமென நினைக்குமோ நெஞ்சம்
     இனிக்குமோ நம்புமோ? இறைவா
 கூற்றுவன் வரும் போது இத்தனை பேருமே அத்தனை
     பேருமே உதவவே வருவரோ? இறைவா
 இப்பாவி கொண்டாடும் இப்பாழும் உடல் தன்னை
     கொண்டேகவே வருவரோ? இறைவா
 ஊன் உடலும் அழிந்து விடும் மாண்புகழும் ஒழிந்துவிடும்
     எனக்கிட்ட பெயர் நாமமே
 ஒதுங்கிவிடும் மரணமே வந்திட்ட வேளை கட்டைக்கே
     சுடுகாடு நிஷ்டைக்கே நின் அருள்காடு
 தஞ்சமென வுணர்ந்தேன் பெருமானே அன்றைக்கே
     என் இருள் காடு காணவே
 இக்கொலைக் காடு புகுவேனோ இறைவா இன்றைக்கே
     நின் அருள் காடு காணவே
 உன் புகழ்காடு காணவே நின் உகந்தைக்கு விரைந்தோடி
     வருவேனே
 என் இருள் காடு தொலையவே தஞ்சமெனக் கருள்வாயே
     ஒப்பிலா வேலே உகந்தைப் பெருமானே.

சரணாகதி நிலை

தஞ்சமது காட்டுகின்ற பரமன் புகழ்
     நாட்டுகின்ற
 நெஞ்சமது ஊட்டுகின்ற நிமலனருள்
     போற்றுகின்ற
 கொஞ்சும் மதுர மழலை அமுதமொழி
     பேசுகின்ற ஆதிசிவன் புத்திரனே
 இனிய தமிழோங்க வந்த இருஞும்தனை
     மாற்ற வந்த
 கருணையருள் அமுதளித்து நிறைஞான
     நீரளித்து மறைஞான
 நிலையளிக்க வருகின்ற ஆனந்தப் பேரொளியே
     உகந்தை மலை மீதுதித்த
 ஜோதி வடிவான கந்தனவன் ஒப்பிலா வேலனவன்
     அருள்கின்ற திருஒளியே
 கந்தா கடம்பா கார்த்திகேயா உகந்தா
     முருகா குமரா
 அமரா பதியே நின்தாள் சரணம் ஜயா பிறை
     மதிகுடிய
 பெருமான் அருளிய பாலகுமாரா
     புள்ளி மான் பெற்றெடுத்து
 மகிழ்வே வள்ளியம்மான் கண்டெடுத்த
     கருணை அருள்ளூளியே
 காத்தருள வேணும் ஜயா முந்தை
     வினைமாற
 உகந்தைப் பெருமானே இக்கணமும்
     எக்கணமும் உந்தனருள்
 மாறாதிருக்கவருள் புரியவேணும் ஜயா
     கந்தப் பெருமானே.

ஜம்பொறியின் ஜங்குறியின் கொடுங்குறியின்
 அடிமை அல்லேன்
 தீக்குறியின் பாழ்குளியின் பரவசத்திலடிபட்ட இடிபட்ட
 பாவியுமல்லேன்
 பெரும் பிழையும் பெரும் புகழாய் பெருமிதமாய்
 ஒருமனதாய் இருமனதாய் ஏற்கின்ற கோழையுமல்லேன்
 வரும் பிழையும் கணப்பொழுதில் அவப்பொழுதில்
 ஒரு நொடியில் தன்மடியில் ஏற்றியே போற்றியே
 மாற்றியே வாழ்பவனும் யான் அல்லேன்
 கன்னமிடவருவார்க்கு கிண்ணமிட வண்ணமிட தின்னமிடும்
 திருவேட்டிக் கள்ளனுமே யான் அல்லேன்
 கொள்ளள கொள்ளும் சிறுகுடலும் பெருங்குடலும் மோப்பமிட
 ஏப்பமிட செல் பொழுதில் நிகழ்பொழுதில் வரும் பொழுதில்
 அடிமை கொண்டு பெருமை கொள்ள ஏஃாந்த சோண்கிரி
 வித்தகனும் அல்லேன்
 என்சித்தத்தில் குடிகொண்ட சிறியாரும் பெரியாரும்
 எனக்கில்லை கந்தா என்பித்தமதில் சித்தமதில்
 குடிகொண்ட உனையன்றி வேறில்லை எனக்கில்லை கந்தா
 உன் திருப்பாதம் சரணமெனத் துணிந்தேனே
 பணிந்தேனே அணிந்தேனே உகந்தைப் பதிகொண்ட சிவகாமி
 செல்வனே அபிராமி குமரனே மயூரவரனே
 உகந்தை துறையூரரனே.

உற்றது பார்க்கிலேன் உலகம் போற்றிலேன்
 நரகம் வீழ்ந்திடேன் நமனுக்கும் அஞ்சிடேன்
 வீண்பெருமைவிரும்பிலேன் வீண்புகழும் விரும்பிலேன்
 பொன் பொருளும் ஆகிலேன் மண்பொருளும் ஆகிலேன்
 செருக்கும் அற்றிலேன் கர்வம் கொண்டிலேன்
 ஊன் உணவும் உறக்கழும் வேண்டிலேன்
 இப்புவியின் சுகம் அனைத்தும் தேடிலேன் ஜய
 நின் அருள் நாடியே நின்பதம் தஞ்சமென நெஞ்சம்
 வேண்டினேன் வீண் பொழுதும் வேண்டிலேன்
 வீண்வம்பும் நாடிலேன் தேன் பொங்கும்
 மதுரமொழி தந்தாளும் உகந்தா
 தீன் தமிழின் அழகா யாழினிய வேலா நின்
 பாதார விந்தமே ஆதாரமெனக்கருளும் கருணை விழிஅழகா
 நிலையற்ற இவ்வுலகில் நிலை கொண்ட இறைவா
 கலியுகத்தின் கண்கண்ட தேவே அன்பதனில் நிலை
 கொண்ட பெருமான் நின்பதம் அபயமெனக்
 கருளும் அருளொளியில் நடனமிடும் குமரா
 திருவிலுருவாகி வந்து அருளின் பொருளாகி நின்று
 அரிய தவஞானமுயர் குலவு தேவி கரம் பற்றும்
 மயிலேறு குகனே மனமாயை மாய்க்க அருளும்
 திருவேல் கொண்ட ஒப்பிலாவேலே உகந்த நாதா
 நினைந்தபு மடியவர்க்கு நிகரில்லாத நிலையளித்து
 வினையளித்து உகந்தை கிரியற்ற தேவே நின்பதம்
 சரணமடைவார்க்கு ஏது குறை ஏது பயம் கந்தா
 நின் நிதியற்ற நின் கதிபெற்ற பேருக்கு கவலை
 இனிவருமா? ஈடு இணைவருமா? உகந்தைபதி நம்பும்
 நாயெனக்கு விதியொன்று வருமா? வினையொன்று
 வருமா? நின்துணையெனக்கு உறுதி பெற
 வழி காட்டு கந்தா உகந்தை பதியற்ற தலைவா
 கந்தப் பதிமேவும் பெருமாளே.

வடமே இடமாக கணமே
உன்
 நினைவாக களமே கண்ட
 கடலே
உடலே தடையாக இனி
 வருமோ
உனை நாடதடமே தென்னிலே
இட்ட
 பெருமாளே உடமே எனக்கு
நீயே
 சதமே கதி எனக்கு நீயே
 வனமே
உனக்கு தலமாய் அருளே
 பொருளாகி
 வந்து அதுவே உகந்து
 திகழா நின்ற
 திருவே இறைவே என்
உகந்தைப் பெருமாளே.

நீதியே எனக்கருள்வாய் சோதியே
உகந்த மலை
 யமர்ந்த கருணையின் ஒளியே ஜோதியே
 ஆதியே
 அம்மையுமாய் பாதியே மதியணியா
 நின்ற ஜோதிப் பிளம்பனே
 அப்பனுமாய் விளங்கி நின்ற ஈசனேயருளி
 நின்ற இளைய பெருமாளே
 விதியே மதியாகி அதுவே வினையாகி
 அதுவே துணையாகி
 அதிலே உழலாதிருக்க அருள்வாயே
 கதியே நீள்று
 தஞ்சமே அடைந்தேனே உகந்தனே
 நின் திருப்பாதார விந்தமே காத்தருள்வாயே எனை
உகந்தைப் பதிமேவும் கந்தைப் பெருமாளே.

வள்ளி வளம் கொண்ட
நாட்டில்
உந்தன் துணை கொள்ளும்
நோக்கில்
நின் பாதார விந்தம் சரண
டெந்தேன்
திரு முருகா புள்ளிமான்
துள்ளிவர
பச்சை மயில் ஏறிவந்தே
வனமாது குறமாது
மகிழ்வே நீயருள வேண்டும்
ஜயா எந்தனுக்கே
உகந்தை வள நாட்டின்
தலைவே
கருணை மகிபா கந்த கிரி வேலே
உகந்தைப் பதிநின்ற பெருமாளே.

சரணாஞ்சலி நிலை

சீலமனைத்தும் சிவபுரிக்கே காலமனைத்தும்
கந்தனுக்கே
கோலமெனக்கும் வேண்டுவதோ ஞாலம்மனைத்தும்
உந்தனுக்கே
ஆலமனைத்தும் வேண்டுவதோ எந்தனுக்கு
வேழமுகத்தின் பின்திருவே
ஏழையென காத்தருள்வாய் கோழையெனத்தும்
போக்கிடுவாய்
வாழ ஆளவந்த குருவே தேவுமேவும் இறைவே
ஒலம் ஒலம்
உகந்தப் பதிஆள வந்த பதியே துதியே
இறையே ஒலம் ஒலம்.

தனித்தே இசைந்தேவரும் இனிமையிலே
 இனிந்தே
 கனிந்தேவரும் கரைகண்டேன் ஆதிமுனிந்தே
 முதல்வே
 நின்திருப்பாதாரவிந்தமே உணர்ந்தேன் பணிந்தேன்
 அணிந்தேன்
 நின்திருநாமமே திருவே உருவே வரைந்தேன் தரித்தேன்
 என் உயிரினிலே
 என்மனதினிலே என் நினைவினிலே திருமுருகா கந்தா உகந்தா
 கருணைக் கதிபே
 அருளின் தலைவே அனாதிப்பொருளின் உணர்வே உணர்த்தும்
 குருவே
 என் இறையே என் அகத்தின் இகபரசுகத்தின் துணையே
 என்றித்திய ஆனந்த
 சத்திய உலகின் சத்திய ஓளியே நித்திய ஆனந்த ஓளியே
 முக்தியின் வழியே துணையே
 அன்பின் ஓளியே பக்தியின் வழியே துணையே திருவருளிள் ஓளியே
 குருவருளிள் துணையே
 எனை ஆளவரும் எனைமீட்கவரும் கருணைவடிவே கந்தப்பதிமேவும்
 அருளின் ஓளியே
 உகந்தப்பதிமேவும் குமரவடிவே கலியுகப்பதியே துதியே
 ஓலம் ஓலம்
 அழகுப்பதியின் உகந்தகிரியின் குருவே நிறைவே சோதிவடிவே
 இறையே ஓலம் ஓலம்.

சொன்னால் சுகம்வரும் சொல்லாதிருந்தால்
 துயர் வரும் மங்காத
 வேதனை தழைத்திடும் நரகமே உருவெடுத்திடும்
 நம்பாத மனதிற்கு
 நாளும் சோதனை நாளும் வேதனை கந்தா உகந்தா
 உன் புகழ் உன்நாமம்
 நினைக்க இனித்திடும் சொன்னால் சுகம் வரும்
 மங்காத இனிய இன்பம்
 தழைத்திடும் சொர்க்கமே தோன்றிடும் நம்பிய
 உனை நம்பிய மனதிற்கு
 உயிருக்கு நாளும் மங்களம் நாளும் ஆனந்தம்
 இன்பமே உருவெடுத்திடும்
 உலகேழுமாளும் உமையாள் குமரா உகந்தாபதியே
 குமரகுருவே கந்தப்பதிமேவும்
 இறையே ஓலம் ஓலம்.

ஆலகால விசும் அழுதமாகலாம்
 காலகாலன் உறவும் இல்லாதொழிக்கலாம்
 மூலமுடரும் ஆதிவேடரும் எக்கணமும் ஞானியாகலாம்
 நோய் பினி வந்தணுகாத சுகவாழ்வும் பெறலாம்
 மரணமே வந்தணுகாமல் சிரஞ்சீவியாகலாம்
 இப்பிறவி எப்பிறவியும் இல்லாதொழிக்கலாம்
 தேவுக்கள் முவுக்கள் தொடர்பும் பெறலாம்
 உற்றோரும் பெற்றோரும் உலகோரும்
 இன்றியே வித்தாரம் புகழாரமின்றியே செத்தோரைப்
 போலடங்கி மனமொன்றி மலமின்றியே
 கணமொன்றும் குணமொன்றும் அவனிதனிலின்றியே
 கரைசேர வழிகாண இறையியன்றிநுக்கவே
 முருகனவன் குமரனவன் ஞான குருவாகி நிற்கவே
 கருணையது அருளமுதம் உகந்தையதில் உண்ணவே
 திருமுருகன் துணைவந்து உறவிவான்று தொடரவே
 எக்காலும் முக்காலும் அத்தணையும் பெறலாம்
 சித்தணைய வித்தணைய முத்தணைய முனிவரும்
 போற்றவே தேவருமே ஏற்றவே சிவனாரின்
 உமையாளின் திருக்குமரன் இளையோளின்
 கருணையியான்று கிருபையியான்று கிடைக்கவே
 எத்தணையும் வருமே அத்தணையும் பெறுமே
 அரகரா அங்ந்த முருகனுக்கு அரகரா ஒப்பிலா வேலனுக்கு
 நிகரிலா துணைவந்து சேருமே
 நிகரில்லா வாழ்விவான்று மலருமே சித்தமதில்
 துடிகொண்ட உகந்தையதில் நிறை
 கொண்ட பெருமான் அருள் கண்ட
 பேருக்கு என்றுமே மங்களம் என்றுமே சுபமங்களமே.

மஞ்சலி வெளியீடு - 01

பதிப்புத் தரவுகள்

தலைப்பு: உகந்தைக் கந்தன் அறவழி அமுதம்
(அருள்நிலைபத்து)

வகை: பக்தி மரபு இலக்கியம்

ஆசிரியர்: சி.பி.கதிரவேல்

மொழி: தமிழ்

வெளியீடு: மஞ்சலி வெளியீடு,
“மஞ்சலி வரம்”
பாணமை - வடக்கு,
பாணமை - பொத்துவில்

அச்சுப் பதிப்பு: செலக்ஷன் ஓப்செற் அச்சகம்,
அக்கரைப்பற்று.

கதிர் அச்சுக்கோர்ப்பு: மா.லோகநாகன்,
அக்கரைப்பற்று.

வெளியிட்ட நாள்: 1998.07.19

பக்கங்கள்: 122

விலை: ரூபா 110/-

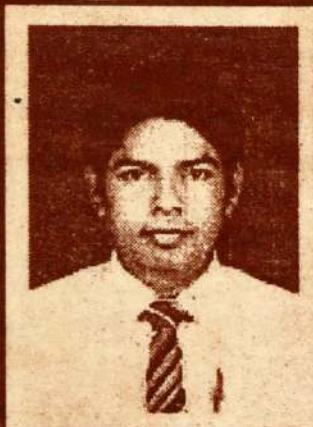
10766

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.
விசேட செக்கைப் பகுதி

நூலாசிரியர் அற்முகம்

கிவரின் முழுப்பெயர் குமாரவேல் பெரியதம்பி கந்திரவேல் என்பது. அம்பாறை மாவட்டத்தின் தென்கிழக்கு எல்லையிலுள்ள பழமையான கிராமமான பாணகையூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கிவரின் தொழில் அரசாங்க திலிகதர். தற்காலம் கல்முனை - பாண்டிருப்பில் வசீப்பவர். கிறைபக்தி நிறைந்த உழவர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். தன் கிளமை முதற் கொண்டே தமிழ் - சிங்கள மொழிகளிரண்டையும் சரளமாகப் பேசி அனைவருடனும் அன்புடனும் பணிவிடனும் கினிமையாகப் பழகுபவர். உகந்தைமலை முருகப்பெருமான் மீது தீராத பக்தி வேட்கை யுடையவர். அறவழியை மிகவும் நேசிப்பவர். இந்நூலாசிரியர் கிறைவனருளால் தற்செயலாகவே பக்தி திலக்கியத்துறைக்கும் எழுத்துத்துறைக்கும் தானாகவே எதிர்பாராத விதமாக ஈர்க்கப்பட்ட ஒருவராவார்.